

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1342

z dnia 11 lipca 2025 r.

**nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła
tymczasowego nałożonego na przywóz wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych
pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 16 maja 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych (*multilayered wood flooring*, MWF) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”, „ChRL” lub „Chiny”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 4 kwietnia 2024 r. przez Europejską Federację Przemysłu Parkietowego („FEP” lub „skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją MWF w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/2733⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 18 grudnia 2024 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Do otrzymanych uwag odniesiono się w motywie 390 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (5) 15 stycznia 2025 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/78⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. C/2024/3186, 16.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3186/oj>.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2733 z dnia 24 października 2024 r. poddające rejestracji przywóz wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2733, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2733/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/78 z dnia 15 stycznia 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, (Dz.U. L, 2025/78, 15.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/78/oj).

1.4. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych kilka stron przedłożyło pisemne stanowiska, w których odniosło się do tych ustaleń. Strony te były następujące:

Importerzy i dystrybutorzy

- F. W. Barth and Co. GmbH („Barth”),
- Puderbach Holzhandel GmbH & Co. KG („Puderbach”),
- Amorim Deutschland GmbH („Amorim”) oraz
- MEFO Floor GmbH & Co. KG („MEFO Floor”).

Chińscy producenci eksportujący

- Grupa Forest („Forest”),
- Grupa Fusong („Fusong”) oraz
- Grupa Jinfu („Jinfu”).

Stowarzyszenia

- Chińskie Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Produktów Leśnych („CNFPIA”),
 - Europejska Federacja Przemysłu Parkietowego („FEP”) oraz
 - Hardware Association of Ireland („HAI”), reprezentujące dwóch swoich członków: Canadia Distributors Limited i grupę Whiteriver.
- (7) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem przedsiębiorstw Forest, Fusong i Jinfu, stowarzyszenia CNFPIA i federacji FEP.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (9) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz MWF pochodzących z Chin („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (10) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron przedłożyło pisemne stanowiska, w których przedstawiło swoje opinie. Strony te były następujące: Amorim, sojusz importerów MWF („AUMI”), Barth, Corà Domenico & Figli Spa („Cora Domenico”), CNFPIA, FEP, Holz-Richter GmbH („Holz-Richter”), Forest, Fusong, Jinfu, Lovelin of London Ltd („Lovelin”), MEFO Floor, Puderbach oraz Thede & Witte.
- (11) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, również umożliwiono przedstawienie argumentów. Przeprowadzono posiedzenia wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstw Amorim, Barth, CNFPIA, Holz-Richter, Forest, Fusong, Jinfu oraz Thede & Witte.

1.5. Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania

- (12) Wobec braku uwag dotyczących wszczęcia dochodzenia po wprowadzeniu środków tymczasowych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 20–28 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (13) Wobec braku uwag dotyczących objęcia próbą producentów unijnych, importerów i producentów eksportujących w ChRL Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 6–12 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (14) Wobec braku uwag dotyczących okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywie 19 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (15) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego dochodzeniem, produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 29–33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. DUMPING**3.1. Wartość normalna oraz procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego****3.1.1. Istnienie znaczących zakłóceń**

- (16) Wobec braku uwag dotyczących występowania znaczących zakłóceń w państwie, którego dotyczy postępowanie, Komisja potwierdziła swoje ustalenia i wnioski przedstawione w motywach 43–137 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.2. Reprezentatywny kraj i obliczanie wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku

- (17) Uwagi dotyczące wyboru reprezentatywnego kraju oraz obliczenia przez Komisję wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku zostały przedstawione przez Europejską Federację Przemysłu Parkietowego („FEP”) i jej członków, działających jako skarżący w niniejszym dochodzeniu, czterech importerów, a mianowicie przedsiębiorstwa Puderbach, Amorim, MEFO Floor i Barth, oraz przez trzech producentów eksportujących objętych próbą, tj. grupę JINFA, grupę Fusong i grupę Forest.
- (18) FEP poparła dokonany przez Komisję wybór reprezentatywnego kraju oraz sposób obliczania wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku, jak określono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (19) Przedsiębiorstwa Puderbach, Amorim, MEFO i Barth twierdziły, że tureckie przedsiębiorstwa wykorzystane w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych w celu ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku są niewłaściwe, ponieważ nie produkują wyrobu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwa Puderbach, Amorim, MEFO i Barth twierdziły również, że istnieją przedsiębiorstwa w Azji Południowo-Wschodniej i w Europie (poza UE), które nie zostały uwzględnione przez Komisję.
- (20) Komisja zauważyła, że żadna z tych stron nie wskazała w swoich stanowiskach konkretnych przedsiębiorstw ani konkretnych państw, w których można by znaleźć producentów MWF z łatwo dostępnymi danymi finansowymi, ani nie zaproponowała innej metody ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. W związku z powyższymi argumentami te zostały odrzucone.
- (21) Grupa JINFA i grupa Fusong twierdziły, że Turcja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, w szczególności w porównaniu z Malezją. W związku z tym strony argumentowały, że zamiast Turcji jako reprezentatywny kraj powinna być wykorzystana Malezja.
- (22) Grupa Forest twierdziła, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk obliczone na podstawie danych tureckich przedsiębiorstw wskazanych przez Komisję są nieracjonalnie wysokie i że zamiast tego należy zastosować dane producentów z Malezji.
- (23) Wszyscy trzej producenci eksportujący objęci próbą twierdzili, że jeżeli Komisja utrzyma wybór Turcji jako reprezentatywnego kraju, powinna skorygować w dół obliczone wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku.

- (24) Powyższe twierdzenia i argumenty producentów eksportujących objętych próbą przedstawiono i omówiono bardziej szczegółowo poniżej.
- (25) Grupa JINFA i grupa Fusong twierdziły, że Turcja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem ze względu na wyjątkową sytuację gospodarczą, w szczególności hiperinflację w 2023 r. (tj. w okresie objętym dochodzeniem), która – ich zdaniem – w sposób nieunikniony wpłynęła na wszystkie koszty produkcji i inne wskaźniki gospodarcze, przez co nie mogą one stanowić wiarygodnej podstawy do ustalania wartości normalnej. W odniesieniu do tego twierdzenia strony te przedstawiły następujące argumenty:
- a) Z powodu wysokiej inflacji Turcja nie spełnia wymogu określonego w art. 2 ust. 6a lit. a) akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym reprezentatywny kraj musi być krajem o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego.
 - b) Inflacja zniekształca wartości odniesienia dla czynników produkcji. Argument Komisji, że wartości odniesienia są w dużej mierze niewrażliwe na inflację, ponieważ są wyrażone w stabilnej walucie, jaką jest chiński juan (CNY), może mieć zastosowanie do czynników produkcji pochodzących z importu, ale nie dotyczy czynników produkcji pozyskiwanych lokalnie. Świadczą o tym zmiany kosztów pracy i energii elektrycznej, które – nawet wyrażone w stabilnych walutach, takich jak CNY i EUR – znacznie wzrosły w latach 2022–2023 (odpowiednio o 58,6 % i 74 %).
 - c) Wymóg określony w art. 2 ust. 6a lit. a) akapit czwarty rozporządzenia podstawowego dotyczący nieznkształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku również nie został spełniony ze względu na zakłócenia związane z hiperinflacją. Grupa JINFA i grupa Fusong twierdziły w szczególności, że wykorzystanie danych finansowych kraju o wysokiej inflacji prowadzi do zawyżenia poziomu zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W tym kontekście powołały się one na zastosowanie standardów rachunkowości opracowanych na potrzeby sprawozdawczości finansowej w państwach, w których występuje hiperinflacja, w szczególności MSR 29, w szczegółowym sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa Orma Orman Mahsulleri Integre Sanayi Ve Ticaret A.S. („Orma”), jednego z dwóch przedsiębiorstw wybranych przez Komisję do wyznaczenia wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku. W odniesieniu do tej kwestii grupa Forest przedstawiła podobną argumentację i twierdziła również, że wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku, obliczone przez Komisję na podstawie informacji finansowych dostępnych dla dwóch tureckich przedsiębiorstw, są zniekształcone i nie powinny być wykorzystane bez odpowiednich dostosowań.
- (26) W odniesieniu do lit. a) powyżej Komisja zauważyła, że wbrew temu, co sugerują strony, wymóg, aby reprezentatywny kraj był krajem o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego, nie oznacza, że wszystkie główne wskaźniki gospodarcze muszą być na podobnym poziomie. Poziom rozwoju gospodarczego kraju ocenia się zasadniczo na podstawie poziomu dochodów i w tym celu Komisja od dawna stosuje klasyfikację Banku Światowego, która została potwierdzona przez sądy unijne⁽⁵⁾. Zgodnie z tą klasyfikacją zarówno Turcja, jak i ChRL należały w 2023 r. do grupy krajów o wyższych średnich dochodach, a zatem charakteryzowały się podobnym poziomem rozwoju gospodarczego, niezależnie od różnic w poziomie inflacji. W związku z tym odnośne argumenty zostały odrzucone.
- (27) W odniesieniu do lit. b) powyżej Komisja zauważyła, że strony wydają się łączyć wzrost kosztów w ujęciu nominalnym, który rzeczywiście można przypisać inflacji, ze wzrostem kosztów w ujęciu realnym, który może wynikać z innych czynników. W przypadku zarówno pracy, jak i energii elektrycznej w latach 2022–2023 odnotowano wzrost kosztów tych czynników w ujęciu realnym. Wzrost kosztów pracy był w dużej mierze wynikiem decyzji politycznych podjętych przez rząd turecki, w tym decyzji podjętych tuż przed wyborami prezydenckimi w tym kraju w 2023 r.⁽⁶⁾ Wzrost kosztów energii elektrycznej także wpisywał się w podobne tendencje obserwowane w wielu innych państwach i był prawdopodobnie związany z rosyjską agresją wojskową na Ukrainę. Niemniej nie ma dowodów na to, że wzrosty te w ujęciu realnym były spowodowane inflacją. Gdyby bowiem istniał związek przyczynowy, należałoby przyjąć odwrotną zależność – to wzrost rzeczywistych kosztów napędzałby inflację, a nie odwrotnie. W świetle powyższych ustaleń odnośne argumenty zostały odrzucone.
- (28) W odniesieniu do lit. c) powyżej Komisja zauważyła na wstępie, że wymóg stosowania nieznkształconych wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku określony w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego należy rozpatrywać w odpowiednim kontekście prawnym, tj. w odniesieniu do znaczących zakłóceń, o których mowa w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja uznała, że samo występowanie inflacji w danym kraju nie powoduje automatycznie, że dane finansowe pochodzące z tego kraju są zniekształcone i nieracjonalne.

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 21 czerwca 2023 r., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisja, T-326/21, EU:T:2023:347, pkt 134–135.

⁽⁶⁾ Zob. na przykład: <https://www.reuters.com/markets/turkey-raises-monthly-minimum-wage-by-50-2023-2022-12-22/>.

- (29) Komisja zauważyła również, że nie przedstawiono żadnych dowodów na istnienie bezpośredniego związku między inflacją a wysoką rentownością, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw działających w sektorach produkcyjnych, takich jak sektor MWF lub szerszy sektor drzewny.
- (30) Niezależnie od tego, jak wyjaśniono w motywach 46 i 47 poniżej, Komisja zgodziła się na wykorzystanie alternatywnego źródła danych finansowych do ustalenia niezniekształconej i wiarygodnej wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku w odniesieniu do przedsiębiorstw działających w szerszym sektorze drzewnym w Turcji. Źródło to jest łatwo dostępne i uwzględnia już korektę o inflację. W związku z powyższym Komisja uznała, że zarzuty dotyczące lit. c) są bezprzedmiotowe i je odrzuciła.
- (31) Ponadto wszyscy trzej producenci eksportujący objęci próbą twierdzili, że dane z Malezji są bardziej odpowiednie do ustalenia rozsądnych i niezniekształconych wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku. Na poparcie tego twierdzenia producenci ci przedstawili następujące argumenty:
- a) Gospodarka Malezji nie była dotknięta hiperinflacją, dlatego dane finansowe malezyjskich przedsiębiorstw nie wymagają dostosowania.
 - b) Dane finansowe za okres objęty dochodzeniem (2023 r.) są dostępne w odniesieniu do dwóch producentów MWF w Malezji, ale nie są dostępne dla żadnego producenta w Turcji. Przedstawione przez Komisję uzasadnienie odrzucenia dwóch producentów malezyjskich jako źródła danych do ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku jest bezpodstawne. W szczególności argument, że funkcje związane z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi Unilin Malaysia są realizowane przez inne podmioty należące do grupy, ma charakter spekulacyjny i nie znajduje potwierdzenia. Ponadto argument, zgodnie z którym produkt wytwarzany przez przedsiębiorstwo Kim Teck Lee Timber Flooring Sdn. Bhd. („KTL”) ma charakter niszowy, nie stanowi podstawy do jego wykluczenia, zwłaszcza w świetle faktu, że Komisja wykorzystwała dane pochodzące od tureckich przedsiębiorstw, które nie produkują produktu objętego dochodzeniem.
 - c) Grupa Forest poinformowała, że zidentyfikowała trzech dodatkowych malezyjskich producentów MWF, a mianowicie przedsiębiorstwa Dominant Enterprise Berhad, Hevea Board Berhad i KLK Hardwood Flooring Sdn. Berhad, oraz dołączyła sprawozdanie finansowe jednego z nich (KLK Hardwood Flooring Sdn. Berhad za 2023 r.), a w odniesieniu do dwóch pozostałych stwierdziła, że sprawozdania finansowe za odnośny okres nie są dostępne lub wykazują stratę. Na tej podstawie grupa Forest zwróciła się o uwzględnienie przedsiębiorstwa KLK Hardwood Flooring Sdn. wraz z KTL i Unilin Malaysia do celów obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
 - d) Porównanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych producentów w potencjalnym reprezentatywnym kraju z kosztami przemysłu Unii lub producentów eksportujących nie ma podstawy prawnej, tj. nie wynika z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
 - e) Uwzględnienie poziomu rozwoju sektora MWF nie ma podstawy prawnej (tj. nie wynika z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego) i stoi w sprzeczności z dotychczasową praktyką Komisji, na przykład w sprawach dotyczących: wyrobów walcowanych płaskich o ziarnach zorientowanych pochodzących z Chin⁽⁷⁾ oraz estrów alkilofosforanowych pochodzących z Chin⁽⁸⁾. Ponadto sektor MWF w Malezji jest wystarczająco rozwinięty, a niezależnie od tego Komisja już wcześniej korzystała z danych przedsiębiorstw z szerszego sektora drzewnego, który w Malezji jest bardzo rozwinięty.
 - f) Jeżeli Komisja bierze pod uwagę szerszy sektor drzewny w Turcji, powinna zastosować takie samo podejście wobec Malezji.
- (32) W odniesieniu do lit. a) Komisja zauważyła, że – jak wyjaśniono w motywie 162 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – sektor MWF jest znacznie bardziej rozwinięty w Turcji niż w Malezji. W związku z tym odnośny argument został odrzucony.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/58 z dnia 14 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki po dokonaniu przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 10, 17.1.2022, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/58/oj), motyw 95.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2415 z dnia 12 września 2024 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych estrów alkilofosforanowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2415, 13.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2415/oj), motyw 162.

- (33) W odniesieniu do lit. b) Komisja wskazała, że zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych stwierdzenie dotyczące charakteru działalności przedsiębiorstwa Unilin (Malaysia) Sdn. Bhd. nie ma charakteru spekulatywnego. Biorąc pod uwagę fakt, że przedsiębiorstwo jest częścią grupy wielonarodowej i jego działalność koncentruje się na produkcji, potwierdzono⁽⁹⁾, że przedsiębiorstwo Unilin (Malaysia) Sdn. Bhd. sprzedaje wyprodukowane przez siebie wyroby wyłącznie w ramach grupy i obecnie nie prowadzi sprzedaży na rzecz niezależnych klientów. Z tego względu niektóre funkcje związane z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi, takie jak sprzedaż, marketing czy badania i rozwój, są w dużym stopniu scentralizowane i związane z nimi koszty nie są uwzględniane ani odzwierciedlane w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych zgłaszanych przez przedsiębiorstwo. W związku z tym nieuwzględnienie danych finansowych tego przedsiębiorstwa do celów ustalenia wartości odniesienia dla zysku i dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych jest w pełni uzasadnione.
- (34) Ponadto w odniesieniu do przedsiębiorstwa Kim Teck Lee Timber Flooring Sdn. Bhd. Komisja wyjaśniła, że nie uznaje jego kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (18,5 %) oraz zysku (8,8 %) – obu wyrażonych jako odsetek towarów sprzedanych – za nieracjonalne. Jednakże ze względu na wysoce specyficzny i niereprezentatywny charakter produktu wytwarzanego przez to przedsiębiorstwo Komisja uznała, że nie jest właściwe, aby wyznaczać wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku wyłącznie na podstawie jego danych.
- (35) Argumenty dotyczące lit. b) zostały zatem odrzucone.
- (36) W odniesieniu do lit. c) Komisja stwierdziła, że w przypadku dwóch z trzech przedsiębiorstw, tj. Dominant Enterprise Berhad i Hevea Board Berhad, brak jest dowodów potwierdzających, że są one rzeczywiście producentami MWF, a grupa Forest też nie przedstawiła takich dowodów. Ponadto, jak wskazała grupa Forest, sprawozdania finansowe tych przedsiębiorstw nie były dostępne dla odnośnego okresu lub wykazywały straty. W odniesieniu do trzeciego przedsiębiorstwa, tj. KLK Hardwood Flooring Sdn. Berhad, Komisja zauważyła, że sprawozdanie finansowe przedłożone przez grupę Forest nie dotyczy tego konkretnego przedsiębiorstwa, lecz grupy, do której ono należy, tj. grupy Kuala Lumber Kepong Berhad. Grupa, która prowadzi działalność w wielu obszarach, osiągnęła w roku obrotowym 2023 (zakończonym 30 września 2023 r.) ogromne skonsolidowane przychody w wysokości około 5,1 mld USD oraz dodatni wynik finansowy. Dla porównania, według danych z bazy ORBIS, przychody jej zajmującej się podłogami spółki zależnej KLK Hardwood Flooring Sdn. Berhad wyniosły w tym samym okresie około 16 mln USD, a wynik finansowy był ujemny. Jest zatem jasne, że żadnego z powyższych przedsiębiorstw nie można wykorzystać do ustalenia niezniekształconej i rozsądnej wartości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. W związku z tym odnośne argumenty zostały odrzucone.
- (37) W odniesieniu do lit. d) Komisja zauważyła, że art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego nie określa szczegółowo kryteriów, na podstawie których należy oceniać, czy koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne lub marża zysku są rozsądne, i tym samym pozostawia Komisji dość szeroki margines uznania. Chociaż rzeczywiście odpowiednie marże stosowane w Unii lub w państwie, którego dotyczy postępowanie, nie powinny być traktowane jako wartości odniesienia same w sobie, mogą stanowić dodatkowy element umożliwiający ocenę, czy wartości odniesienia w potencjalnym kraju reprezentatywnym są rozsądne. W związku z tym odnośny argument został odrzucony.
- (38) W odniesieniu do lit. e) Komisja zauważyła, że wbrew temu, co sugerowały strony, jej podejście w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie jest sprzeczne z dotychczasową praktyką w innych sprawach. W przeciwieństwie do przedmiotowej sprawy w przypadku wyrobów walcowanych płaskich o ziarnach zorientowanych pochodzących z Chin problem dotyczył tego, czy wymóg dotyczący podobnego poziomu rozwoju gospodarczego powinien być interpretowany wąsko – jako dotyczący konkretnego sektora przemysłu – czy też, jak utrzymywała Komisja, jako odnoszący się do ogólnego rozwoju gospodarczego kraju, odzwierciedlonego w jego klasyfikacji według Banku Światowego. Z kolei w sprawie dotyczącej estrów alkilofosforanowych pochodzących z Chin przedmiotem analizy była kwestia, czy rzekomy niski poziom rozwoju sektora w potencjalnym reprezentatywnym kraju sam w sobie wystarcza, aby całkowicie wykluczyć ten kraj – nawet w sytuacji, gdy nie ma innych dostępnych potencjalnych reprezentatywnych krajów. W przedmiotowej sprawie fakt, że sektor MWF w Malezji jest słabo rozwinięty, podważył zasadność wykorzystania dostępnych danych finansowych do ustalenia rozsądnych i niezniekształconych wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku. Jeżeli chodzi o wykorzystanie danych pochodzących z szerszego sektora drzewnego w Turcji, Komisja uznała za prawdopodobne, że sektor ten funkcjonuje w podobnych warunkach jak sektor MWF, na przykład pod względem kosztów materiałów, kosztów pracy, popytu rynkowego, intensywności konkurencji i rozwoju technologicznego. W istocie im większy jest sektor MWF, tym większe prawdopodobieństwo występowania takich podobieństw. Podczas gdy w Turcji działa kilkadziesiąt przedsiębiorstw produkujących MWF, liczba odpowiednich podmiotów zidentyfikowanych w Malezji jest mniejsza niż pięć. Ponadto wywóz MWF z Turcji jest znacznie wyższy niż taki wywóz z Malezji. W związku z tym Komisja stwierdziła, że dane finansowe z szerszego sektora drzewnego w Turcji mogą zostać wykorzystane do ustalenia odpowiedniej i niezniekształconej wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Niezależnie od tego dotychczasowa praktyka Komisji nie ma charakteru wiążącego, ponieważ każda sprawa oceniana jest indywidualnie. W związku z tym odpowiednie argumenty stron zostały odrzucone.

⁽⁹⁾ Dowody stanowią część poufnych akt dochodzenia.

- (39) W odniesieniu do lit. f) zagadnienie to omówiono w motywie 47 poniżej.
- (40) Producenci eksportujący argumentowali ponadto, że jeżeli Komisja poprze wybór Turcji, powinna dokonać dostosowań w dół w odniesieniu do wyliczonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. W szczególności powinna:
- a) odjąć koszty transportu i powiązane koszty od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W przypadku sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa Orma koszty te zostały ujęte w pozycji wynoszącej 169 637 781 TRY i opisane jako „koszty wywozu i frachtu i wydatki portowe”;
 - b) odjąć część zysku wykazaną odrębnie jako „zysk/strata netto wynikające z sytuacji pieniężnej netto” zgodnie z MSR 29, ponieważ stanowi ona zysk fikcyjny powiązany z inflacją;
 - c) odjąć koszty finansowe od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, w szczególności od kosztów odsetek, również dlatego, że wynikają z inflacji.
- (41) W odniesieniu do lit. a) powyżej, jak wyjaśniono w motywach 46 i 47 poniżej, Komisja zgodziła się na wykorzystanie alternatywnego źródła danych finansowych. W związku z tym twierdzenie dotyczące kosztów związanych z transportem wykazanych w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa Orma zostało odrzucone.
- (42) W odniesieniu do lit. b) powyżej Komisja uznała, że chociaż odrębnie wykazana pozycja „zysk/strata netto wynikające z sytuacji pieniężnej netto” jest powiązana z inflacją, jej wyłączenia nie można uznać za odpowiedni sposób skorygowania zysków o wpływ inflacji. Nie można bowiem przyjąć, że po wyłączeniu tej pozycji uzyskany poziom zysku odzwierciedlałby rzeczywisty zysk przedsiębiorstwa w warunkach niskiej inflacji lub jej braku. Wynika to z faktu, że inflacja wpływa również na przychody i koszty, które nie są uwzględnione w tej pozycji, na przykład (nominalny) wzrost kosztów materiałów do produkcji i cen produktów przedsiębiorstwa.
- (43) Podobnie w odniesieniu do lit. c) powyżej Komisja uznała, że odliczenie kosztów finansowych, w szczególności odsetek, nie odzwierciedliłoby kosztów operacyjnych, które przedsiębiorstwo musiałoby ponosić w warunkach braku wysokiej inflacji. Wynika to z faktu, że przedsiębiorstwo musiałoby ponosić koszty finansowe na określonym poziomie niezależnie od inflacji. Ponadto wpływ inflacji na poziom kosztów finansowych – w szczególności jako odsetek kosztu sprzedanych towarów – zależy od konkretnych warunków umów finansowych, np. indeksowania inflacją lub powiązania ze stabilną walutą.
- (44) Komisja zauważyła ponadto, że niezależnie od zasadności argumentów stron dotyczących dostosowań, takie dostosowania byłyby możliwe jedynie w odniesieniu do danych finansowych przedsiębiorstwa Orma, którego szczegółowe sprawozdania finansowe są dostępne. W przypadku drugiego tureckiego producenta, AGT, takie szczegółowe sprawozdanie nie jest dostępne, a zatem nie można zakładać, że dostosowania uznane za właściwe w odniesieniu do przedsiębiorstwa Orma byłyby również odpowiednie dla tego przedsiębiorstwa.
- (45) Jako alternatywę dla korygowania danych poszczególnych tureckich producentów grupa Forest zaproponowała ustanowienie wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku na podstawie danych rządu tureckiego dotyczących średnich kosztów operacyjnych i średniego zysku operacyjnego przedsiębiorstw działających w sektorze „Produkcja wyrobów z drewna, korka, słomy i materiałów używanych do wyplatania”, tj. zgodnie z klasyfikacją NACE - C-162 ⁽¹⁰⁾. Grupa Forest uznała, że w obecnym kontekście byłoby to najbardziej racjonalne podejście, a dane rządu tureckiego są oficjalne i wiarygodne. Ponadto w odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych grupa Forest zaproponowała odjęcie kosztów związanych z transportem i ubezpieczeniem, obsługą i załadunkiem/dystrybucją, np. na podstawie wskaźnika obliczonego na podstawie sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa Orma.
- (46) Komisja zgodziła się, że dane opublikowane przez Bank Centralny Turcji na temat wyników finansowych przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach NACE - C-162 mają charakter oficjalny i są wiarygodne. Ponadto Komisja zauważyła, że na podstawie wielkości łącznych przychodów można stwierdzić, iż obejmują one znacznie bardziej kompleksową grupę przedsiębiorstw, a tym samym są w mniejszym stopniu podatne na wpływ specyfiki poszczególnych podmiotów. Ponadto Komisja zauważyła, że dane te uwzględniają dostosowania z tytułu inflacji, co dodatkowo zwiększa ich wiarygodność.
- (47) W związku z powyższym Komisja zgodziła się wykorzystać te dane do ustalenia nowych wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku. Komisja zauważyła również, że nie była w stanie znaleźć żadnych danych finansowych o porównywalnym zakresie, porównywalnej szczegółowości i wiarygodności w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących działalność w Malezji.

⁽¹⁰⁾ <https://www3.tcmb.gov.tr/sektor/#/en/C/162/manufacture-of-products-of-wood-cork-straw-and-plaiting-materials>.

- (48) Komisja uznała, że chociaż koszty finansowe nie są wykazywane w pozycji kosztów operacyjnych, są one faktycznie ponoszone w związku z działalnością przedsiębiorstwa i dlatego należy je uwzględnić w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych.
- (49) Jeżeli chodzi o koszty transportu i w następstwie argumentu opisanego w motywie 40 powyżej, Komisja zauważyła, że dane opublikowane przez Bank Centralny Turcji nie zawierają szczegółowych informacji na temat tych kosztów. W związku z tym wniosek przedsiębiorstwa o odliczenie kosztów transportu od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych został odrzucony.
- (50) Jeżeli chodzi o obliczenie zysku, Komisja początkowo uwzględniła zysk z działalności operacyjnej (po jego skorygowaniu o wpływ inflacji) oraz koszty finansowe zgłoszone przez Bank Centralny Turcji.
- (51) Na tej podstawie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do nieznieskształconych kosztów produkcji wyniosły początkowo 22,0 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do nieznieskształconych kosztów produkcji wyniósł początkowo 9,7 %.
- (52) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FEP zwróciła się do Komisji o to, aby do obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ponownie wykorzystwała dane finansowe tureckich producentów wskazanych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, zamiast opierać się na danych Banku Centralnego Turcji dotyczących działalności objętych kodem NACE-162. FEP argumentowała, że kategoria ta obejmuje produkty, które w znacznym stopniu odbiegają i różnią się od produktu objętego postępowaniem pod względem produkcji, kosztów i cen, co sprawia, że źródło tych danych jest mniej wiarygodne i mniej odpowiednie.
- (53) Komisja zauważyła, że żadne z dwóch tureckich przedsiębiorstw wymienionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie jest producentem produktu objętego dochodzeniem. FEP nie wyjaśniła, dlaczego w porównaniu z tymi dwoma przedsiębiorstwami (których dane najprawdopodobniej są również uwzględnione w danych Banku Centralnego Turcji) inne przedsiębiorstwa uwzględnione w danych Banku Centralnego Turcji wytwarzają produkty, które ogółem w znacznie większym stopniu odbiegają i różnią się od produktu objętego postępowaniem pod względem produkcji, kosztów i cen. Wynika z tego, że dane dotyczące działalności wielu przedsiębiorstw w danym sektorze, w tym prawdopodobnie producentów produktu objętego dochodzeniem, są bardziej wiarygodnym źródłem informacji na temat rozsądnych wartości niż dane dotyczące dwóch przedsiębiorstw, które nie produkują produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym argumenty FEP zostały odrzucone.
- (54) FEP zauważyła również, że do obliczenia wartości odniesienia dla zysku na podstawie danych Banku Centralnego Turcji Komisja wykorzystwała wyłącznie zysk z działalności operacyjnej. Według FEP stanowi to odejście od standardowej praktyki Komisji. FEP zwróciła się zatem o wykorzystanie zamiast tego zysku przed opodatkowaniem, który obejmuje również dochody i koszty z innych rodzajów działalności, a także nadzwyczajne dochody i koszty.
- (55) Komisja zauważyła, że w danych przekazanych przez Bank Centralny Turcji zysk przed opodatkowaniem obejmował dochody związane z dywidendami z udziałów kapitałowych. W 2023 r. dochód ten był wyjątkowo wysoki. W związku z tym Komisja uznała, że zysk przed opodatkowaniem za ten rok, który obejmuje ten dochód, nie stanowiłby odpowiedniej podstawy do obliczenia rozsądnej wartości zysku. Kwestia ta nie ma znaczenia dla danych finansowych za 2022 r., które, jak wyjaśniono w motywach 75–76 poniżej, Komisja wykorzystwała do swoich skorygowanych obliczeń.
- (56) Grupa Fusong powtórzyła swoje twierdzenie, że poziom inflacji w Turcji podważa zasadność wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju i że zamiast tego należy wybrać Malediwę. Grupa Fusong argumentowała w szczególności, że:
- wysoka inflacja jest ważnym i istotnym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę oprócz klasyfikacji dochodu narodowego brutto Banku Światowego. Według grupy Fusong nie można zaprzeczyć, że im więcej wskaźników ekonomicznych zbliżonych do chińskich posiada reprezentatywny kraj, tym bardziej rozsądne i reprezentatywne będą nieznieskształcone wartości kosztów i cen ustalone w tym kraju. W tym względzie grupa Fusong uznała, że wyrok Trybunału, o którym mowa w motywie 26, nie ma znaczenia w przedmiotowej sprawie, ponieważ wnioskodawca nie zakwestionował podobieństwa poziomu rozwoju gospodarczego. Ponadto grupa Fusong uznała, że wybór Turcji nie spełnia kryterium ustanowionego przez Trybunał, zgodnie z którym Komisja musi wybrać państwo trzecie, w którym ceny kształtują się w warunkach jak najbardziej zbliżonych do warunków panujących w kraju wywozu;

- b) czynniki produkcji pozyskiwane lokalnie, a w szczególności koszty pracy i energii elektrycznej, są zniekształcone przez wysoką inflację. W tym względzie grupa Fusong argumentowała, że decyzja rządu tureckiego o podwyższeniu płacy minimalnej, a tym samym kosztów pracy, była wynikiem gwałtownego wzrostu inflacji. Ponadto, jeśli chodzi o wpływ rosyjskiej agresji na Ukrainę na ceny energii elektrycznej w Turcji, grupa Fusong argumentowała, że Chiny nie odczuły takich skutków;
 - c) dane finansowe, na których oparła się Komisja, nie są skorygowane o inflację i pozostają zniekształcone i niewiarygodne. W związku z powyższym:
 - a) grupa Fusong zakwestionowała opinię Komisji, zgodnie z którą nie przedstawiono żadnych dowodów na istnienie bezpośredniego związku między inflacją a wysoką rentownością, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw działających w sektorach produkcyjnych, takich jak sektor MWF lub szerszy sektor drzewny. Grupa Fusong twierdziła, że obowiązkowe stosowanie standardu rachunkowości MSR 29 przez tureckie przedsiębiorstwa od 2023 r., a także wyniki zastosowania tego standardu w przypadku przedsiębiorstwa Orma wskazują na istnienie takiego związku i że właściwym sposobem skorygowania o inflację jest wyeliminowanie zysków z pozycji pieniężnej netto.
 - b) grupa Fusong uznała, że Komisja nie wyjaśniła wagi znaczących zakłóceń, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, dla oceny wiarygodności danych finansowych, w szczególności w odniesieniu do skutków inflacji. Według grupy Fusong ustalenie niezniekształconych wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, zgodnie z wymogiem art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, powinno bez wątplenia opierać się na wiarygodnych i niezniekształconych danych finansowych;
 - c) grupa Fusong odniosła się do metadanych źródła wykorzystanego przez Komisję, które wskazują, że „w przypadku danych za rok 2023 w badaniu wykorzystano sprawozdania finansowe nieskorygowane o inflację w zakresie określonym w ogólnym komunikacie dotyczącym przepisów podatkowych (nr porządkowy: 555)”, stwierdzając, że dane te pozostają zniekształcone i niewiarygodne;
 - d) Komisja popełniła błąd, biorąc pod uwagę wielkość sektora MWF w Malezji, ponieważ wielkość przemysłu nie jest warunkiem wstępnym ani dominującym kryterium wyboru reprezentatywnego kraju. Grupa Fusong argumentowała, że dane finansowe Kim Teck Lee Timber Flooring Sdn. Bhd, których Komisja jako takich nie uznała za nieuzasadnione, byłyby znacznie bardziej odpowiednie niż dane finansowe z Turcji. Ponadto grupa Fusong argumentowała, że zamiast opierać się na danych dotyczących szerszego sektora drzewnego w Turcji, Komisja powinna była wykorzystać dane dotyczące szerszego sektora drzewnego w Malezji, uzyskane w wyniku badań.
- (57) Jeśli chodzi o lit. a) powyżej, Komisja zauważyła, że istnieje wiele wskaźników, które można wykorzystać do oceny gospodarki danego kraju, w tym wiele wskaźników dotyczących poziomu zatrudnienia, zadłużenia, inwestycji, bilansu handlowego i wartości dodanej w różnych sektorach. Chociaż grupa Fusong uznaje potrzebę stosowania jak największej liczby zbliżonych wskaźników ekonomicznych, nie wyjaśnia, jakie dodatkowe wskaźniki – oprócz inflacji – są istotne dla spełnienia kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego ani jaka powinna być ich względna waga w ocenie. Jeśli chodzi konkretnie o inflację, przyjęcie argumentu grupy Fusong oznaczałoby, że w przypadku gdy państwem, którego dotyczy postępowanie, jest kraj dotknięty hiperinflacją, pod uwagę mogłyby być brane wyłącznie kraje dotknięte hiperinflacją, co często czyniłoby taki wybór niemożliwym. Jeśli chodzi o rzekome „zniekształcenie” odpowiednich danych przez inflację, kwestia ta została poruszona w motywie 65.
- (58) Komisja zauważyła ponadto, że dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca, stosowany przez Bank Światowy do podziału krajów na cztery grupy, mierzy się w stabilnej walucie (USD), a zatem uwzględnia on już różnice w inflacji między krajami. W związku z tym wykorzystanie tego wskaźnika stanowi obiektywną i łatwą do zweryfikowania metodę oceny, czy dwa kraje mają podobny poziom rozwoju gospodarczego do celów art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, i jest konsekwentnie uznawane przez sądy Unii za odpowiednie do tych celów. Jeśli chodzi o wymóg określony w orzecznictwie, zgodnie z którym Komisja musi wybrać kraj, w którym „ceny kształtują się w warunkach jak najbardziej zbliżonych do warunków panujących w kraju wywozu”, Trybunał wyjaśnił, że wymóg ten jest spełniony poprzez spełnienie kryterium podobnego poziomu rozwoju gospodarczego.
- (59) W związku z powyższym twierdzenia grupy Fusong zawarte w lit. a) zostały odrzucone.

- (60) Jeśli chodzi o koszty pracy, o których mowa w lit. b), Komisja zauważyła, że zgodnie z argumentami przedstawionymi przez grupę Fusong i przytoczonymi przez nią dowodami, celem rządu tureckiego przy podwyższaniu płacy minimalnej w 2023 r. było przywrócenie siły nabywczej obywateli tureckich. Oznacza to, że rząd turecki dążył do przywrócenia kosztów pracy do poziomu odpowiadającego ogólnemu poziomowi rozwoju gospodarczego kraju. W związku z tym nie ma powodu, aby uznać, że poziom tych kosztów w okresie objętym dochodzeniem (wyrażony w CNY) był zniekształcony.
- (61) Jeśli chodzi o koszty energii elektrycznej, o których mowa w lit. b), Komisja zauważyła, że chociaż grupa Fusong zdaje się przyznawać, iż wzrost tych kosztów (w ujęciu realnym) nie jest związany z inflacją, to twierdzi ona jednak, że należy je w dalszym ciągu uznać za zniekształcone, ponieważ Chiny nie odnotowały podobnego wzrostu, i że z tego powodu Turcja nie spełnia warunku adekwatności, aby można ją było wybrać jako reprezentatywny kraj. Komisja zauważyła, że w świetle ustalonego istnienia znaczących zakłóceń w Chinach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, zmiany cen w Chinach nie mają znaczenia dla oceny zakłóceń w potencjalnych reprezentatywnych krajach.
- (62) W związku z powyższym argumenty grupy Fusong przedstawione w lit. b) zostały odrzucone.
- (63) Jeśli chodzi o lit. c) pkt (i), Komisja zauważyła, że grupa Fusong nie uzasadniła w wystarczającym stopniu swojego twierdzenia dotyczącego rzekomego związku między inflacją a wysoką rentownością ani w odniesieniu do sektora MWF, ani do szerszego sektora drzewnego. Jak wyjaśniono w motywie 42, zastosowanie standardu rachunkowości MSR 29, jak przewidziano w ogólnym komunikacie dotyczącym przepisów podatkowych (nr porządkowy: 555) na 2023 r., nie oznacza, że w przypadku braku inflacji przedsiębiorstwo osiągnęłoby zysk, który w porównaniu z rzeczywistością osiągnięty zyskiem byłby niższy o kwotę wykazaną jako zysk pieniężny netto. Ponadto sytuacji jednego przedsiębiorstwa nie można uogólniać ani na cały sektor MWF, ani na szerszy sektor drzewny.
- (64) Niezależnie od powyższego Komisja porównała stopę inflacji i rentowność w latach 2020–2023, w których stopa inflacji w Turcji doświadczyła znacznych wahań (od 12 % w 2020 r. do szczytowego poziomu 72 % w 2022 r.), wykorzystując dane finansowe opublikowane przez turecki bank centralny dla przedsiębiorstw działających w szerszym sektorze drzewnym (NACE C-162). W celu określenia rentowności zastosowano dwa wskaźniki, wyrażone jako procent kosztów sprzedanych towarów: a) zysk z działalności operacyjnej; oraz b) zysk przed opodatkowaniem i przed nadzwyczajnymi dochodami/kosztami⁽¹¹⁾. Warto przypomnieć, że dane te dotyczą całego sektora obejmującego ponad 2 000 przedsiębiorstw, a zatem jest mniej prawdopodobne, aby miały na nie wpływ specyficzne cechy poszczególnych przedsiębiorstw. Z prostej analizy danych jasno wynika, że po znacznym wzroście inflacji nie nastąpił wzrost rentowności. Wynika to z faktu, że wraz ze wzrostem zysków⁽¹²⁾ wzrosły również koszty. Aby jednak określić ilościowo tę zależność zachodzącą między danymi, Komisja obliczyła współczynnik korelacji⁽¹³⁾, który w tym przypadku jest ujemny dla obu miar rentowności. Chociaż Komisja nie twierdzi, że wynik ten należy uznać za rozstrzygający dowód istnienia odwrotnej zależności między wysoką inflacją a rentownością (tj. spadkiem rentowności wraz ze wzrostem inflacji), to jednak zdecydowanie podważa twierdzenie grupy Fusong, że hiperinflacja powoduje zawyżenie rentowności. Wynika to z faktu, że gdyby twierdzenie grupy Fusong było słuszne, w szczególności w odniesieniu do rozpatrywanego okresu i sektora, należałoby oczekiwać, że w danych wystąpi dodatni lub nawet silnie dodatni (bliski +1) współczynnik korelacji, co nie ma miejsca:

⁽¹¹⁾ Jest to środek zastosowany przez Komisję do jej skorygowanych obliczeń rozsądnej wartości zysku. Zob. motyw 76 poniżej.

⁽¹²⁾ Zyski w ujęciu bezwzględny nie są porównywalne między poszczególnymi latami, również dlatego, że liczba przedsiębiorstw uwzględnionych w sprawozdaniu zmienia się z roku na rok (z 2 346 w 2020 r. do 3 249 w 2023 r.).

⁽¹³⁾ Współczynnik korelacji służy do pomiaru siły i kierunku liniowej zależności między dwiema zmiennymi, np. stopą inflacji i rentownością. Wartość współczynnika korelacji wynosi od -1 do +1. Wartość dodatnia oznacza, że dwie zmienne zmieniają się razem i w tym samym kierunku, tzn. gdy jedna zmienna wzrasta, druga również wzrasta. Natomiast wartość ujemna oznacza, że gdy jedna zmienna wzrasta, druga maleje. Wzór na najczęściej stosowany współczynnik korelacji („współczynnik korelacji liniowej Pearsona”) wynosi $r = \frac{\sum (x_i - \text{średnia}_x)(y_i - \text{średnia}_y)}{[\text{pierwiastek}(\sum (x_i - \text{średnia}_x)^2) * \text{pierwiastek}(\sum (y_i - \text{średnia}_y)^2)]}$, gdzie x_i i y_i są poszczególnymi punktami danych ze zmiennych X i Y, średnia_x jest średnią (średnią arytmetyczną) wszystkich wartości x_i , średnia_y jest średnią (średnią arytmetyczną) wszystkich wartości y_i , $\sum$ oznacza sumę wszystkich punktów danych (od $i = 1$ do n), a pierwiastek oznacza pierwiastek kwadratowy.

(kwoty pieniężne wyrażone w tys. TRY)	2020	2021	2022	2023
Stopa inflacji w Turcji (*)	12 %	20 %	72 %	54 %
Zysk z działalności operacyjnej (**)	3 999 790	9 958 534	14 072 992	15 253 814
Zysk przed opodatkowaniem i przed nadzwyczajnymi przychodami/kosztami (**)	2 535 251	9 096 767	8 995 295	22 990 243
Koszt sprzedanych towarów (**)	26 219 734	48 717 078	106 542 623	156 950 213
Zysk z działalności operacyjnej jako % kosztu sprzedanych towarów	15,3 %	20,4 %	13,2 %	9,7 %
Zysk przed opodatkowaniem jako % kosztu sprzedanych towarów	9,7 %	18,7 %	8,4 %	14,6 %
Współczynnik korelacji między stopą inflacji a rentownością (zysk z działalności operacyjnej jako % kosztu sprzedanych towarów)	— 0,65			
Współczynnik korelacji między stopą inflacji a rentownością (zysk przed opodatkowaniem jako % kosztu sprzedanych towarów)	— 0,36			

(*) Źródło: Turecki Instytut Statystyczny.

(**) Źródło: Bank Centralny Turcji.

- (65) Jeśli chodzi o lit. c) pkt (ii), jak wyjaśniono w motywie 28, Komisja uznała, że przy ustalaniu nieznieskształconej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku pojęcie „zakłócenia” należy rozpatrywać w konkretnym kontekście prawnym, jakim są znaczące zakłócenia wymienione w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Bez takiego kontekstu znaczenie zniekształceń pozostaje całkowicie niejasne i otwarte. Ze względu na dużą liczbę czynników wpływających na ceny w danym kraju ich odmienna interpretacja sprawiłaby, że spełnienie wymogu nieznieskształconych wartości odniesienia i kwot stałoby się praktycznie niemożliwe. Ponadto, nawet gdyby przyjąć zwykłe znaczenie terminu „zakłócenie”, w wyroku w sprawie CCCME Sąd wyjaśnił znaczenie terminu „zmienione dane” w kontekście zarzutu, że Komisja wykorzystała takie dane przy konstruowaniu wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Sąd uznał, że aby dane można było uznać za „zmienione”, należy wykazać, że zostały one zmienione lub nie odpowiadają rzeczywistości⁽¹⁴⁾. Podobnie jak wnioskodawcy w sprawie CCCME grupa Fusong nie przedstawiła dowodów na poparcie tego twierdzenia.
- (66) Jeśli chodzi o lit. c) pkt (iii), Komisja zauważyła, że wbrew twierdzeniom grupy Fusong dane opublikowane przez Bank Centralny Turcji zostały skorygowane o inflację, zarówno po stronie przychodów, jak i po stronie kosztów. Chociaż dostosowania te nie są objęte zakresem ogólnego komunikatu dotyczącego przepisów postępowania podatkowego (nr porządkowy: 555) na rok 2023, Bank Centralny Turcji uznał zgłoszone dane finansowe za wystarczająco wiarygodne, dokładne i zawierające informacje, które uzasadniają ich publikację i wykorzystanie.
- (67) W związku z powyższymi argumentami grupy Fusong dotyczące lit. c) zostały odrzucone.
- (68) W odniesieniu do lit. d) Komisja wyjaśniła, że wielkość przemysłu nie jest kryterium samym w sobie zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Jednakże, jak wyjaśniono w motywie 38, fakt, że sektor MWF w Malezji jest słabo rozwinięty, budzi wątpliwości co do adekwatności dostępnych danych finansowych do ustalenia rozsądnych i nieznieskształconych kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Wynika to w szczególności z faktu, że dane te ograniczają się do jednego przedsiębiorstwa prowadzącego wysoce specyficzną działalność, która prawdopodobnie nie jest reprezentatywna dla sektora MWF. W związku z tym

⁽¹⁴⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) i in./Komisja Europejska, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 73.

Komisja nie uznała za właściwe opieranie się wyłącznie na danych tego przedsiębiorstwa w celu ustalenia rozsądnych i nieznieskształconych kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Komisja uznała natomiast, że wielkość sektora MWF w Turcji sprawia, iż jest prawdopodobne, że szerszy sektor drzewny działa w podobnych warunkach jak sektor MWF, a zatem dane dotyczące szerszego sektora drzewnego w Turcji mogą zostać wykorzystane do ustalenia rozsądnych i nieznieskształconych kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Jeśli chodzi o naleganie grupy Fusong na wykorzystanie danych dotyczących szerszego sektora drzewnego w Malezji, w motywie 47 wyjaśniono, że Komisja nie była w stanie znaleźć takich danych. Ponadto grupa Fusong również nie dostarczyła takich danych ani nie wskazała żadnych możliwych źródeł.

- (69) W związku z powyższym zarzuty grupy Fusong dotyczące lit. d) zostały odrzucone.
- (70) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Fusong przedstawiła uwagi dotyczące obliczenia kwot zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, twierdząc, że Komisja uwzględniła koszty finansowe w kosztach sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, ale nie odliczyła tych samych kosztów finansowych od zysku, który został oparty na zysku z działalności operacyjnej, a nie na zysku przed opodatkowaniem. W związku z tym metody zastosowane do ustalenia kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku były niespójne i asymetryczne.
- (71) Komisja zauważyła, że w danych finansowych opublikowanych przez Bank Centralny Turcji dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach NACE – C-162 dochody z pozostałej działalności obejmują pozycję „Dywidendy z udziałów kapitałowych”. Jeśli chodzi o rok 2023, który posłużył Komisji do obliczeń, pozycja ta była wyjątkowo wysoka w porównaniu z wszystkimi poprzednimi latami i miałaby znaczący wpływ na kwotę zysku, gdyby została uwzględniona w obliczeniach.
- (72) Z tego powodu w swoich obliczeniach kwoty zysku Komisja początkowo wykorzystwała w dokumencie zawierającym ogólne ostateczne ujawnienia zysk z działalności operacyjnej, który nie obejmuje powyższej pozycji, podzielony przez koszt sprzedanych towarów. W swoich obliczeniach rozsądnej wartości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Komisja wykorzystwała sumę kosztów operacyjnych i kosztów finansowych (zobowiązań długookrototerminowych), również podzieloną przez koszt sprzedanych towarów.
- (73) Argument grupy Fusong, że powyższa metodyka obliczania wartości odniesienia w odniesieniu do zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych jest niespójna i asymetryczna, uznano za uzasadnione. O ile zysk z działalności operacyjnej powinien obejmować również odpowiednie koszty finansowania, aby przedsiębiorstwo mogło osiągnąć rentowność, o tyle koszty te zostały uwzględnione również w obliczeniach kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Innymi słowy, metodyka zastosowana w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia przewidywała uwzględnienie kosztów finansowych w obu kwotach, co skutkowało podwójnym uwzględnieniem kosztów finansowych.
- (74) Aby uniknąć tego podwójnego liczenia, należałoby wykorzystać zysk przed opodatkowaniem, który obejmowałby jednak „dywidendy z udziałów kapitałowych”, które, jak wyjaśniono powyżej w motywie 71, uznano za nadzwyczaj wysokie. W związku z tym stwierdzono, że wykorzystanie danych opublikowanych przez Bank Centralny Turcji dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach NACE – C-162 w 2023 r. nie jest właściwe, ponieważ na rentowność sektora silnie oddziaływała ta pozycja.
- (75) W związku z powyższym Komisja skorygowała swoje obliczenia kwot zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, wykorzystując dane finansowe opublikowane przez Bank Centralny Turcji dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach NACE – C-162 za 2022 r. W tym roku, podobnie jak w latach poprzednich, dywidendy z udziałów kapitałowych były minimalne i nie miały zatem wpływu na ogólną rentowność sektora. Kwota kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku oparta na danych za 2022 r. została zatem uznana przez Komisję za odpowiednią w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (76) W celu skorygowania obliczeń nieznieskształconej i rozsądnej wartości zysku Komisja wykorzystwała zysk przed uwzględnieniem pozycji nadzwyczajnych podzielony przez koszt sprzedanych towarów, zauważając, że zysk przed uwzględnieniem pozycji nadzwyczajnych jest już pomniejszony o koszty finansowe. Do skorygowanego obliczenia kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Komisja zastosowała to samo podejście, co w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia, tj. sumę kosztów operacyjnych i kosztów finansowania podzieloną przez koszt sprzedanych towarów na podstawie danych finansowych opublikowanych przez Bank Centralny Turcji dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach NACE – C-162 za 2022 r.

- (77) Po korekcie na tej podstawie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako procent kosztu sprzedanych towarów i zastosowane do nieznieskształconych kosztów produkcji wyniosły 16,1 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do nieznieskształconych kosztów produkcji wyniósł 8,4 %. W związku z powyższym 12 maja 2025 r. opublikowano ujawnienie dodatkowych ustaleń.
- (78) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i w odniesieniu do obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie danych przekazanych przez Bank Centralny Turcji dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach NACE – C-162 za 2023 r. grupa Forest ponowiła wniosek o wyłączenie kosztów finansowych, które uznała za nadzwyczaj wysokie. Zamiast tego grupa Forest zaproponowała obliczenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie kosztów operacyjnych lub, alternatywnie, przy użyciu wskaźnika kosztów finansowych do kosztów sprzedanych towarów wynoszącego 2022.
- (79) W związku z korektą sposobu obliczania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie odpowiednich danych za 2022 r., jak wyjaśniono w motywie 76 powyżej, Komisja uznała tę kwestię za bezprzedmiotową.
- (80) W następstwie ujawnienia dodatkowych ustaleń Komisja otrzymała uwagi od FEP, grupy Fusong i grupy Forest.
- (81) W swoich uwagach FEP sprzeciwiła się zmianom w sposobie obliczania zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, twierdząc, co następuje:
- a) metodyka Komisji służąca ustaleniu nieznieskształconych wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w ramach ujawnienia dodatkowych ustaleń jest błędna i w sposób nieuzasadniony odbiega od okresu objętego dochodzeniem na rzecz danych z 2022 r., co jest sprzeczne z dotychczasową praktyką Komisji. W szczególności:
 - a) porównanie zysku przed opodatkowaniem wyrażonego jako procent kosztów sprzedanych towarów w 2022 r. i 2023 r. pokazuje, że dochody z dywidend w 2023 r. nie mają znaczącego oddziaływania; oraz
 - b) zastosowanie zysku przed opodatkowaniem w 2023 r. nie doprowadziłoby do asymetrii ani podwójnego liczenia i nie byłoby nadmierne – o czym świadczą inne przypadki, w których Turcja została wybrana jako reprezentatywny kraj;
 - b) określenie zysku na podstawie zysku przed uwzględnieniem pozycji nadzwyczajnych zamiast zysku przed opodatkowaniem jest nieuzasadnione i nieprawidłowe, a także sprzeczne z dotychczasową praktyką Komisji;
 - c) obniżone cła antydumpingowe obliczone w ujawnieniu dodatkowych ustaleń są zbyt niskie i niewystarczające, aby chronić przemysł Unii przed dumpingowym i wyrządzającym szkodę przywozem z Chin; oraz
 - d) późna zmiana przez Komisję metodyki ustalania wartości odniesienia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku stanowi naruszenie procedury, ponieważ Komisja nie poinformowała skarżących w odpowiednim terminie o powodach oparcia się na zysku z działalności operacyjnej (podczas gdy wydaje się, że uczyniła to w przypadku producentów eksportujących) i nie odniosła się dotychczas do wcześniejszych uwag skarżących w tej sprawie.
- (82) Jeśli chodzi o lit. a) i b), Komisja zauważyła, że w porównaniu dokonany przez FEP różnica w obliczonej kwocie zysku między rokiem 2022 a 2023 przy użyciu zysku przed opodatkowaniem wyniosłaby około 50 %, a zatem wbrew temu, co wydaje się sugerować FEP, miałyby bardzo istotny wpływ na obliczenie wartości normalnej. W każdym razie porównanie wyników między rokiem 2022 a 2023 przy użyciu zysku przed opodatkowaniem jest nieistotne. Kwestia, którą Komisja poruszyła w ujawnieniu dodatkowych ustaleń, dotyczy przede wszystkim metodyki, ma jednak również wpływ na obliczenie dumpingu. Jak wyjaśniono w motywie 71 powyżej, Komisja uznała, że uwzględnienie w obliczeniach pozycji, która wydaje się zarówno nadzwyczajna, jak i całkowicie niezwiązana z działalnością przedsiębiorstw, byłoby nieprawidłowe dla celów tych obliczeń.
- (83) Jeśli chodzi o wykorzystanie danych finansowych z okresu, który nie pokrywa się z okresem objętym dochodzeniem, Komisja zauważyła, że w każdym razie dotychczasowa praktyka nie jest wiążąca, a każda sprawa jest rozpatrywana indywidualnie. Zgodnie z orzecznictwem legalność rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowe należy oceniać w świetle przepisów prawa, a w szczególności przepisów rozporządzenia podstawowego, a nie na podstawie domniemanej wcześniejszej praktyki decyzyjnej instytucji Unii (zob. w tym zakresie i przez analogię wyroki z dnia 10 lutego 2021 r., RFA International/Komisja, C-56/19 P, EU:C:2021:102, pkt 79; z dnia 4 października 2006 r., Moser Baer India/Rada, T-300/03, EU:T:2006:289, pkt 45; oraz z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler przeciwko Radzie, T-351/13, nieopublikowane, EU:T:2016:616, pkt 107).

- (84) Ponadto Komisja uznała, że poziom zysków zastosowany w innych sprawach, w których Turcja była reprezentatywnym krajem, również nie ma znaczenia i nie może być wykorzystany do oceny, czy kwota zysku ustalona w niniejszej sprawie jest rozsądna, czy nadmierna. W tym względzie Komisja zauważyła, że sprawy, na które powołuje się FEP w swoich uwagach, dotyczą sektorów innych niż sektor MWF, a nawet szerszego sektora drzewnego.
- (85) W odniesieniu do lit. c) Komisja zauważyła, że zgodnie z rozporządzeniem podstawowym obliczenie marginesu dumpingu jest całkowicie niezależne od obliczenia marginesu szkody. W związku z tym uwzględnienie niewielkiej różnicy między marginesem dumpingu a marginesem szkody jest całkowicie nieistotne.
- (86) W odniesieniu do lit. d) Komisja wyjaśniła, że wbrew twierdzeniom FEP powody wykorzystania zysku z działalności operacyjnej w ujawnieniu ostatecznych ustaleń zostały podane do wiadomości wszystkich zainteresowanych stron w tym samym czasie.
- (87) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu dodatkowych ustaleń grupa Fusong stwierdziła, co następuje:
- a) Decyzja Komisji o pominięciu danych finansowych za 2023 r. i oparciu się na danych za 2022 r. sprawia, że wybór Turcji jako odpowiedniego kraju reprezentatywnego jest szczególnie problematyczny i nieuzasadniony, a zamiast tego należy wybrać Malezję. Na poparcie swojego twierdzenia grupa Fusong argumentowała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego oraz ustaloną praktyką Komisji łatwo dostępne dane, w tym dane finansowe, muszą być nie tylko niezniekształcone i wiarygodne, ale również odnosić się do sektora produktu objętego dochodzeniem oraz do okresu objętego dochodzeniem.
 - b) Uwzględnienie niektórych pozycji w kategoriach „Przychody/koszty z innych działalności”, a w szczególności „Dywidendy z udziałów kapitałowych” w zysku przed opodatkowaniem w celu ustalenia wartości odniesienia dla zysku jest błędne. „Dywidendy z udziałów kapitałowych” odnoszą się do dochodów z działalności inwestycyjnej, a nie z produkcji i sprzedaży MWF, dlatego też powinny z natury zostać wyłączone z obliczeń wartości odniesienia dla zysku. To samo dotyczy pozostałych pozycji, takich jak „Dywidendy od przedsiębiorstw powiązanych”, „Rozwiązane rezerwy”, „Przychody ze sprzedaży papierów wartościowych” oraz „Zyski z tytułu korekty o inflację”, które nie są związane z działalnością dotyczącą sprzedaży produktu objętego dochodzeniem albo wynikają wyłącznie z księgowania bez faktycznego podstawy transakcji.
 - c) Asymetria w obliczeniach zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych utrzymuje się, ponieważ przychody i koszty z działalności pozostałej są uwzględnione w obliczeniach zysku, natomiast nie są uwzględnione w obliczeniach kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Grupa Fusong argumentowała, że jeżeli przychody i koszty z pozostałej działalności zostaną wyłączone zarówno z zysku, jak i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, zysk wyrażony jako procent kosztów sprzedanych towarów powinien wynieść 5,8 %, a nie 8,4 %. Jeżeli natomiast Komisja uzna, że należy je uwzględnić zarówno w zysku, jak i w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych, koszty te wyrażone jako procent kosztów sprzedanych towarów powinny wynosić 13,4 % zamiast 16,1 %.
- (88) Jeżeli chodzi o lit. a) oraz zgodnie z wyjaśnieniem zawartym w motywie 71 powyżej, dane za 2023 r. były wiarygodne, ale nie pozwalały na obliczenie rozsądnej wartości zysku ani kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Wykorzystanie danych z okresu, który nie pokrywa się z okresem objętym dochodzeniem, było uzasadnione w niniejszym przypadku ze względu na brak odpowiednich danych za okres objęty dochodzeniem w Turcji lub innym potencjalnym reprezentatywnym kraju z powodów wyjaśnionych w motywach 46–48 i 76 powyżej. W niniejszym przypadku Komisja wykorzystwała dane z 2022 r., które uznała za wiarygodne i wystarczająco aktualne, a zatem pozwalające na ustalenie kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które są „niezniekształcone” i „rozsądne” w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) akapit ostatni rozporządzenia podstawowego. Grupa Fusong nie wykazała, że jest inaczej.
- (89) Jeżeli chodzi o lit. b), Komisja uznała, że przychody z pozostałej działalności oraz koszty pozostałej działalności są zasadniczo częścią normalnej działalności przedsiębiorstwa w sektorze produkcyjnym. O ile ich wielkość nie jest nadzwyczajna, co można wykazać na przykład poprzez porównanie z kluczowymi pozycjami operacyjnymi, takimi jak obroty lub zysk z działalności operacyjnej, można je uwzględnić przy obliczaniu rozsądnych wartości zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Grupa Fusong nie wykazała, że uwzględnienie takich dochodów doprowadziłoby do uzyskania kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które są nierozsądne albo zniekształcone.

- (90) W odniesieniu do lit. c) Komisja uznała, że wbrew twierdzeniom grupy Fusong w obliczeniach nie ma asymetrii. W odniesieniu do dwóch alternatywnych sposobów obliczeń zaproponowanych przez grupę Fusong Komisja zauważyła, że w obu przypadkach dochody i wydatki z innych rodzajów działalności zostały całkowicie pominięte. Z powodów wyjaśnionych w motywie 89 powyżej Komisja nie uznała za właściwe pominięcie tych danych, w związku z czym nie przyjęła alternatywnych obliczeń grupy Fusong.
- (91) W związku z powyższym argumenty grupy Fusong zostały odrzucone.

3.1.3. Wartości odniesienia dla czynników produkcji

- (92) Grupa Forest twierdziła, że wykorzystanie tarcicy jako podstawy do ustalenia poziomu referencyjnego dla fornirow jest nieuzasadnione, jednak w jawnej wersji swoich uwag nie przedstawiła żadnych informacji na poparcie tego twierdzenia.
- (93) Komisja uznała, że przyjęte przez nią podejście do ustanowienia wartości odniesienia dla fornirow na podstawie kosztu tarcicy jest w pełni uzasadnione w świetle faktu, że ceny fornirow w istotnym stopniu zależą od gatunku drewna, w związku z czym wartość odniesienia oparta na ogólnym kodzie HS – niezależnie od gatunku drewna – nie odzwierciedlałaby rzeczywistych cen rynkowych fornirow, co szczegółowo wyjaśniono w motywie 170 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W związku z faktem, że grupa Forest nie przedstawiła żadnych dowodów, które potwierdzałyby jej zarzuty i zaprzeczałyby wnioskowi Komisji, zarzuty te zostały oddalone.
- (94) Grupa Fusong zakwestionowała zasadność zastosowania nieznieskształconej wartości odniesienia dla głównego materiału wsadowego, tj. kłód z dębu wykorzystywanych przez tę grupę do produkcji produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że zdecydowana większość kłód jest nabywana bezpośrednio z Europy, co – jak utrzymywało – zostało potwierdzone dokumentami przedstawionymi podczas dochodzenia. Zdaniem przedsiębiorstwa ceny kłód z dębu nie są znieskształcone i odzwierciedlają warunki rynkowe na poziomie międzynarodowym. Przedsiębiorstwo wskazało ponadto, że ceny transakcji zakupu były wyrażone w euro, a lokalna produkcja kłód z dębu nie występuje ze względu na obowiązujący zakaz wyrębu w lasach naturalnych. W związku z tym w ocenie grupy Fusong zakłócenia występujące w Chinach nie mogły mieć wpływu na ceny.
- (95) Zarzutów dotyczących bezpośredniego zakupu kłód nie poparto odpowiednimi dowodami. Nie przedstawiono Komisji dowodów, które by potwierdzały, że przedsiębiorstwo rzeczywiście nabyło znaczną ilość surowca bezpośrednio od dostawców europejskich. Z dokumentów i informacji dostarczonych w toku dochodzenia przez producenta eksportującego wynika, że prawie wszystkie kłody zostały zakupione od chińskich przedsiębiorstw (przedsiębiorstw handlowych), mimo że towary zostały wysłane z państw trzecich. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów podważających ustalenie dotyczące znaczących zakłóceń w ChRL, opisanych w sekcji 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Nie wyjaśniono też, w jaki sposób waluta wykorzystana do zakupów miałaby wpływać na zakłócenia na rynku, i Komisja uznała ten argument za nieistotny w kontekście prowadzonej analizy. Ponadto zakaz komercyjnego wyrębu dębu nie wyklucza istnienia zakłóceń. Należy przypomnieć, że zakłócenie to dotyczy całego sektora drzewnego, w tym również dostawców, jak wspomniano w motywie 125 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych: „W przypadku gdy producenci produktu objętego postępowaniem kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Oprócz tego podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i we wszystkich sektorach”. Ponieważ zdecydowaną większość kłód zakupiono od chińskich przedsiębiorstw, Komisja – na podstawie dowodów zawartych w aktach – nie była w stanie jednoznacznie stwierdzić, że koszty zakupu kłód z dębu przez grupę Fusong nie były znieskształcone. Argument ten został zatem odrzucony.
- (96) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Fusong twierdziła ponadto, że zakupiła większość kłód dębowych od przedsiębiorstw handlowych z siedzibą poza Chinami kontynentalnymi, w państwie trzecim, którego nazwy nie można ujawnić ze względu na poufność. Te przedsiębiorstwa handlowe są zarejestrowane zgodnie z lokalnym prawem i nie powinny być uznawane za chińskie przedsiębiorstwa handlowe. Ponadto dwa główne przedsiębiorstwa handlowe należą do światowych grup, a jedno z nich jest notowane na giełdzie NASDAQ i podlega przepisom amerykańskiej giełdy papierów wartościowych oraz zasadom ładu korporacyjnego. Grupa Fusong powtórzyła, że kłody są wysyłane bezpośrednio z Europy. W opinii grupy Fusong ceny są na poziomie rynkowym, a zatem wartość odniesienia dla kłód dębowych nie powinna mieć zastosowania.

- (97) Komisja stwierdziła, że miejsce wysyłki towarów nie ma znaczenia dla oceny zakłócenia cen. Jak ustalono w motywie 54, zakłócenie dotyczy również dostawców. Fakt, że przedsiębiorstwo ma siedzibę poza Chinami kontynentalnymi, w państwie trzecim, którego nazwy nie można ujawnić ze względu na poufność, nie zmienia faktu, że przedmiotowe przedsiębiorstwo handlowe jest w rzeczywistości przedsiębiorstwem chińskim i podlega znaczącym zakłóceniom stwierdzonym w odniesieniu do tego kraju. Należy zaznaczyć, że główny dostawca, którego spółka holdingowa jest notowana na giełdzie NASDAQ, posiada jednostkę zależną w Chinach kontynentalnych, a ponadto beneficjentem rzeczywistym i członkiem zarządu spółki holdingowej jest członek jednej z komisji Chińskiej Ludowej Politycznej Konferencji Konsultacyjnej. Relacje kierownictwa przedsiębiorstwa handlowego z chińskimi organami politycznymi oraz własność przedsiębiorstwa z siedzibą w Chinach również potwierdzają, że zakupy dokonywane za pośrednictwem tego przedsiębiorstwa handlowego należy uznać za podlegające zakłóceniom. Jeśli chodzi o drugą grupę, przedsiębiorstwo ma siedzibę w tym samym kraju co poprzednie, a jego ceny są na podobnym poziomie jak ceny głównego dostawcy, co wskazuje, że wspomniane zakłócenia mają wpływ również na to przedsiębiorstwo. Ponadto wszyscy ci dostawcy prowadzą działalność na rynku chińskim, a zatem na ich ceny mają wpływ znaczące zakłócenia spowodowane siłami konkurencji. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (98) Po ujawnieniu dodatkowych ustaleń, które nie odnosiły się do zarzutu dotyczącego cen odniesienia dla kłód, grupa Fusong zwróciła się do Komisji o ponowne rozpatrzenie jej oceny w tym zakresie, odwołując się do uwag zgłoszonych w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń. Ocena Komisji pozostała niezmienną.
- (99) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Fusong argumentowała, że jeżeli Turcja pozostanie reprezentatywnym krajem, należy skorygować w dół wartości odniesienia dla pracy i energii elektrycznej, aby wyeliminować wpływ nadzwyczajnych czynników występujących w tym kraju, takich jak inflacja. Grupa Fusong zaproponowała wykorzystanie średniej stopy inflacji w Turcji w wystarczająco długim okresie przed 2021 r., w latach, w których nie miały miejsca wyjątkowo wysoka inflacja ani żadne inne nadzwyczajne okoliczności mające wpływ na ten kraj, w celu odtworzenia kosztów pracy i energii elektrycznej, które powinni ponieść lokalni producenci w okresie objętym dochodzeniem, gdyby nie wystąpiły takie nadzwyczajne czynniki.
- (100) Komisja zauważyła, że z powodów wyjaśnionych w motywach 60 i 61 kosztów pracy i energii elektrycznej nie należy uznawać za zniekształcone. Argumenty grupy Fusong dotyczące potrzeby dokonania dostosowania zostały zatem odrzucone.

3.2. Koszty produkcji

- (101) FEP zwróciła się również o potwierdzenie, że w wartości normalnej uwzględniono szacunkowe koszty ogólne produkcji, aby uwzględnić koszty produkcji nieujęte w czynnikach produkcji.
- (102) Komisja potwierdziła, że zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w motywach 193–194 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych koszty te ustalono i uwzględniono w wartości normalnej.

3.3. Cena eksportowa

- (103) Wobec braku uwag dotyczących ceny eksportowej motywy 201–202 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

3.4. Porównanie

- (104) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwóch producentów eksportujących, a mianowicie grupa Fusong i grupa Forest, stwierdziło, że dostosowanie wartości normalnej ze względu na niepodlegający zwrotowi podatek VAT od wywozu wyrobu objętego postępowaniem nie powinno mieć do nich zastosowania, ponieważ faktycznie otrzymali oni zwrot VAT. Przedsiębiorstwa wskazały, że otrzymały zwrot VAT za sprzedaż eksportową, ponieważ nie dokonywały wywozu produktu objętego postępowaniem w ramach kodu taryfowego 4418 75. Zamiast tego twierdziły, że wywóz prowadzony był z zastosowaniem innych podpozycji, a mianowicie 4412 92 i 4412 52. Przedsiębiorstwa zapewniały ponadto, że przedstawiły celne zgłoszenia wywozowe i dokumentację zwrotu VAT potwierdzającą faktyczny jego zwrot.

- (105) Komisja przeanalizowała argumenty przedstawione przez producentów eksportujących dotyczące klasyfikacji produktu objętego postępowaniem w ramach innych kodów HS. W wyniku analizy nie stwierdzono żadnych istotnych dowodów na to, że ci dwaj producenci eksportujący zaklasyfikowali wywóz produktów w ramach innego kodu niż ten, który powinien być zastosowany do wyrobu objętego postępowaniem, tj. kodu HS 4418 75. Komisja nie kwestionowała samych deklaracji sprzedaży eksportowej ani formularzy zwrotu VAT. Oceniała natomiast, czy wywóz produktu objętego postępowaniem, zadeklarowany pod odpowiednim kodem HS, kwalifikowałby się do zwrotu VAT. Następnie Komisja ustaliła, że produkt objęty postępowaniem, objęty kodem HS 4418 75, nie podlega zwrotowi VAT. Żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała, że definicja towarów objętych kodem HS 4418 75 w Chinach jest zgodna z definicją stosowaną w niniejszym dochodzeniu, ani nie wyjaśniła, dlaczego zadeklarowała sprzedaż eksportową w ramach innego kodu HS niż kod HS 4418 75.
- (106) Obaj producenci eksportujący powołali się na dokumentację, którą przedstawili w trakcie dochodzenia dotyczącego deklaracji VAT. Nie przedstawili oni jednak żadnej dokumentacji ani podstaw, które uzasadniałyby odejście od klasyfikacji produktu objętego postępowaniem pod kodem innym niż 4418 75. Sam fakt, że producenci eksportujący zadeklarowali produkt w ramach innego kodu, nie potwierdza poprawności tej klasyfikacji. W związku z tym Komisja stwierdziła, że samodzielne zadeklarowanie transakcji eksportowej i jej klasyfikacja taryfowa przez przedsiębiorstwa, przy braku jakiegokolwiek innej dokumentacji potwierdzającej prawidłowość tej klasyfikacji, nie stanowią wystarczającej podstawy do sklasyfikowania produktu pod kodem uprawniającym do zwrotu VAT. Przedsiębiorstwa zadeklarowały sprzedaż eksportową produktu objętego postępowaniem pod kodem, który nie odpowiada jego definicji, i w ten sposób faktycznie obniżyły cenę eksportową, ponieważ uzyskały zwrot VAT.
- (107) Komisja nie znalazła żadnych dowodów potwierdzających, że produkt objęty postępowaniem powinien zostać zaklasyfikowany pod inną podpozycją niż 4418 75, w związku z czym wartość normalna została odpowiednio skorygowana o VAT, który nie podlega zwrotowi. Producenci eksportujący nie przedstawili żadnych dowodów, które uzasadniałyby wyłączenie ich spod stosowania tej zasady lub wskazywały, że sprzedaż eksportowa produktu objętego postępowaniem powinna zostać sklasyfikowana pod innym kodem niż HS 4418 75. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (108) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Forest i grupa Fusong ponownie stwierdziły, że koszty transportu i dystrybucji powinny być zostać odliczone od wyliczonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Strony twierdziły, że skoro koszty te zostały odliczone od ceny eksportowej, powinny one również zostać odliczone od wartości normalnej, aby zapewnić przestrzeganie zasady obiektywnego porównania. W celu oszacowania kosztów transportu i dystrybucji strony ponownie zaproponowały wykorzystanie łatwo dostępnych szczegółowych danych finansowych przedsiębiorstwa Orma. W szczególności zaproponowały one obliczenie udziału kosztów transportu i dystrybucji w całkowitych kosztach operacyjnych przedsiębiorstwa Orma i zastosowanie tego udziału do kosztów operacyjnych zgłoszonych przez Bank Centralny Turcji w odniesieniu do działalności w ramach NACE-162. Ponadto grupa Forest uznała, że jeżeli Komisja nie jest w stanie oszacować kosztów transportu i dystrybucji z wystarczającą dokładnością, nie powinna odliczać tych kosztów od ceny eksportowej.
- (109) Komisja zauważyła, że przy obliczaniu wartości normalnej na poziomie *ex-works* zazwyczaj odlicza koszty transportu, jeżeli zostały one wyraźnie wskazane i wyodrębnione. W tym względzie Komisja przypomniała, że w wyroku w sprawie CCCME Sąd przypominał najpierw, że zgodnie z orzecznictwem, jeżeli strona na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wnosi o dostosowanie mające zapewnić porównywalność wartości normalnej i ceny eksportowej do celów określenia marginesu dumpingu, powinna ona przedstawić dowód, że jej żądanie jest uzasadnione. Ciężar dowodu, że muszą być dokonane szczególne dostosowania wymienione w art. 2 ust. 10 lit. a)–k) rozporządzenia podstawowego, spoczywa bowiem na tych, którzy powołują się na tę okoliczność⁽¹⁵⁾. Wynika z tego, że w niniejszej sprawie to do zainteresowanych stron należało, na podstawie tego orzecznictwa, wykazanie konieczności dostosowania, o które wniosły na poparcie dowodów przedstawionych w trakcie dochodzenia⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁵⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i in./Komisja, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 183.

⁽¹⁶⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i in./Komisja, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 185.

- (110) Sąd orzekł następnie, że w tym względzie należy zauważyć, że o ile praktyka w zakresie dostosowań może okazać się konieczna na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego dla uwzględnienia różnic istniejących pomiędzy ceną eksportową a wartością normalną, które mają wpływ na ich porównywalność, nie można stosować takich odliczeń od wartości, która została skonstruowana, a zatem nie jest rzeczywista. Na wartość tę co do zasady nie mają wpływu elementy mogące szkodzić jej porównywalności, ponieważ została ona sztucznie ustalona⁽¹⁷⁾. Ponadto, podobnie jak w przypadku CCCME, w niniejszym przypadku przy konstruowaniu wartości normalnej dla poszczególnych rodzajów produktu na podstawie ceny *ex-works* uwzględniono rozsądną wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i nie przedstawiono konkretnych dowodów wskazujących, czy (a jeśli tak, to w jakim zakresie) uwzględnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne obejmowały konkretne koszty transportu i dystrybucji. W związku z tym, biorąc pod uwagę swobodę uznania Komisji w zakresie stosowania art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁸⁾, podejście Komisji było zgodne z najnowszym orzecznictwem dotyczącym nieuzasadnionych twierdzeń, że kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wykorzystanych do skonstruowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a), które Komisja uznaje za uzasadnione z punktu widzenia poziomu handlu *ex-works*, zawierają koszty transportu. Argument ten został zatem odrzucony.
- (111) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 49, dane opublikowane przez Bank Centralny Turcji nie zawierały szczegółowych informacji na temat tych kosztów. Komisja zauważyła również, że stosunek kosztów transportu i dystrybucji do całkowitych kosztów operacyjnych, zakładając, że zostały one uwzględnione, czego zainteresowane strony nie wykazały w niniejszym postępowaniu, może się znacznie różnić w zależności od takich czynników, jak lokalizacja fabryki, miejsca przeznaczenia produktu⁽¹⁹⁾ oraz warunki dostawy. Wobec braku konkretnych informacji na temat tych czynników w danych opublikowanych przez Bank Centralny Turcji Komisja uznała, że dostosowanie na podstawie danych finansowych przedsiębiorstwa Orma nie jest właściwe.
- (112) Ponadto Komisja uznała, że uwzględnienie kosztów transportu w cenie eksportowej nie pozwoliłoby na dokonanie rzetelnego porównania. Wynika to z faktu, że koszty transportu i dystrybucji ponoszone przez tureckie przedsiębiorstwa w szerszym sektorze drzewnym są podobne do kosztów ponoszonych przez chińskich producentów eksportujących MWF. Nie ma jednak podstaw do takiego założenia.
- (113) Po ujawnieniu dodatkowych ustaleń grupy Fusong i Forest ponowiły swoje wnioski o dostosowanie w dół kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie kosztów transportu poniesionych przez przedsiębiorstwo Orma, nie przedstawiając jednak nowych argumentów. Argumenty te zostały zatem odrzucone.
- (114) Podsumowując, w świetle dostępnych informacji Komisja uznała, że skorygowanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych o koszty transportu nie jest uzasadnione, a argumenty stron zostały odrzucone.
- (115) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dwie grupy, Fusong i Forest, zgłosiły uwagi do ustaleń, na podstawie których wartość normalna została skorygowana o podatek VAT niepodlegający zwrotowi.
- (116) Po pierwsze, obie strony twierdziły, że Komisja nie ma uprawnień do oceny chińskiej klasyfikacji taryfowej. Ponadto twierdzili oni, że ocena Komisji jest nieprawidłowa, a w Chinach produkt objęty postępowaniem można sklasyfikować pod kodem 4412 52 lub 4412 92. Grupa Forest przedstawiła chińskie uwagi celne – „Customs Tariff Goods and Tariff Item Notes” (Taryfa celna towarów i uwagi do pozycji taryfy celnej), uwagi do działu 44 wraz z uwagami do podpozycji. Na tej podstawie grupa Forest twierdziła, że produkt objęty postępowaniem powinien zostać sklasyfikowany w pozycji 4412. Ponadto grupa Forest zauważyła, że Komisja nie zwróciła się do chińskich organów celnych o wyjaśnienia ani potwierdzenie w tej sprawie.
- (117) Po drugie, grupa Forest twierdziła, że Komisja powinna podać dokładną podstawę prawną dostosowania i wyjaśnić, w jaki sposób spełnione zostały kryteria jej zastosowania, a mianowicie że cena eksportowa i wartość normalna nie są porównywalne oraz że istnieje szczególnie czynnik wpływający na ceny i porównywalność cen.
- (118) Ponadto obie strony twierdziły, że niezależnie od oceny kodów mających zastosowanie do produktu objętego postępowaniem Komisja powinna porównać wartość normalną i cenę eksportową z faktycznym zwrotem podatku, ponieważ cena eksportowa jest w rzeczywistości ceną po skorygowaniu o VAT.

⁽¹⁷⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i in./Komisja, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 188.

⁽¹⁸⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i in./Komisja, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 184.

⁽¹⁹⁾ Na przykład przedsiębiorstwo Orma twierdzi, że realizuje wysyłki do 32 krajów na 5 kontynentach: <https://www.orma.com.tr/en/about/>.

- (119) W odniesieniu do pierwszego zarzutu Komisja nie zajęła stanowiska w sprawie ewaluacji ani oceny chińskiej klasyfikacji taryfowej. Komisja zauważyła, że produkt objęty postępowaniem jest sklasyfikowany według kodu HS, którego opis jest zharmonizowany, a zatem taki sam w UE i w Chinach. Z tego powodu Komisja stwierdziła, że produkt objęty postępowaniem jest objęty kodem HS 4418 75. Komisja nie ingerowała w chińską nomenklaturę taryfową, tylko ustaliła, że kod i opis kodu HS 4418 75 są zgodne z produktem objętym dochodzeniem. Na podstawie tego ustalenia stwierdzono, że w ChRL produkt objęty postępowaniem wchodzi w zakres kodu HS 4418 75, który nie uprawnia do zwrotu VAT w przypadku sprzedaży eksportowej. Zarzut, że Komisja nie skonsultowała się w tej sprawie z rządem ChRL, jest bezpodstawny. Jak opisano w motywie 16 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, rząd ChRL nie współpracował w dochodzeniu i pomimo przekazania mu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz dokumentu zawierającego ostateczne ustalenia, nie przedstawił żadnych uwag, a tym bardziej dowodów przeciwnych w tej sprawie.
- (120) Grupa Forest stwierdziła w swoich uwagach, że zgodnie z objaśnieniami do chińskiej taryfy celnej pozycja 4418 nie odnosi się do produktu objętego dochodzeniem, chociaż cytowała, że kod ten obejmuje „podłogi montowane (w tym parkiety) lub [...]”, co dokładnie odpowiada produktowi objętemu dochodzeniem. Ponadto grupa Forest pominęła w swoich uwagach, że w tych samych objaśnieniach wyłączono niektóre produkty, a mianowicie: *Niniejsza pozycja nie obejmuje: 1) sklejek, płyt fornirowanych i podobnego drewna warstwowego, pokrytych cienką warstwą forniru przymocowaną do powierzchni w celu imitowania podłóg montowanych, objętych pozycją 44.18 (pozycja 44.12)*”. W związku z tym tylko produkty pokryte cienką okleiną, które imitują produkt objęty dochodzeniem, ale nie są produktem objętym dochodzeniem, są objęte kodami stosowanymi przez eksporterów, tj. 4412 52 i 4412 92.
- (121) Ponadto zgodnie z interpretacją grupy Forest w pozycji 4418 można sklasyfikować niektóre inne produkty, np. wielolamelowe warstwy użytkowe. Komisja zauważyła, że grupa Forest wywoziła również produkty sklasyfikowane jako wielolamelowe i nadal nie stosowała pozycji HS 4418 do tej sprzedaży. Sprzedaż ta została zgłoszona bez żadnych podatków. Jest zatem oczywiste, że nawet biorąc pod uwagę objaśnienia, kody zastosowane przez przedsiębiorstwo do produktów sprzedanych na wywóz nie odpowiadają opisowi produktu. W związku z tym Komisja nie zmieniła swojego wniosku, że produkt objęty postępowaniem należy klasyfikować do pozycji HS 4418.
- (122) Po drugie, Komisja niniejszym potwierdza, że podstawą prawną jest art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, który odnosi się do innych czynników, które mogą mieć wpływ na porównanie cen. Przedsiębiorstwa twierdziły, że niepodlegający zwrotowi podatek VAT od sprzedaży eksportowej produktów objętych kodem 4418 75 nie ma wpływu na porównanie cen, ponieważ eksporterzy faktycznie otrzymali zwrot podatku VAT od tej sprzedaży. Według producentów eksportujących fakt, że przedsiębiorstwa otrzymały zwrot VAT, ponieważ towary zostały sklasyfikowane według kodu HS produktów innych niż produkt objęty dochodzeniem, nie ma znaczenia, a jedynie fakt uzyskania zwrotu powinien być brany pod uwagę przy porównywaniu cen i dokonywaniu dostosowań na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. Opierając się na ustaleniach dochodzenia, Komisja ponownie stwierdziła, że produkt objęty dochodzeniem nie jest objęty zwrotem VAT; w związku z tym wartość normalna została odpowiednio dostosowana. W związku z powyższym dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) było uzasadnione.
- (123) Ponadto twierdzenie grupy Forest, że zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego dostosowania podlegają wyższym standardom prawnym i dowodowym niż te mające zastosowanie na podstawie lit. a)–j), jest nieprawidłowe. Standard wymagany na podstawie lit. k) zawsze ma na celu zapewnienie sprawiedliwego porównania ceny eksportowej i wartości normalnej, zgodnie z ogólnymi zasadami określonymi w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym standard prawny i dowodowy mający zastosowanie do dostosowań na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego jest taki sam jak standard mający zastosowanie na mocy innych liter tego przepisu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument i podtrzymała ocenę zawartą w motywach 104–107.
- (124) Twierdzenia przedsiębiorstw, że ich cena eksportowa jest ceną po skorygowaniu o VAT, nie zostały przyjęte z powodów wymienionych w motywach 116–118 powyżej, przy użyciu kodu HS, który nie jest zgodny z opisem produktu w nomenklaturze celnej. Żadne z przedsiębiorstw nie poparło swoich twierdzeń wystarczającymi dowodami wskazującymi, że do produktu objętego dochodzeniem należy zastosować klasyfikację według innego kodu.

- (125) W związku z tym Komisja stwierdziła, że produkt objęty dochodzeniem jest objęty kodem HS 4418 75, a wartość normalna powinna zostać odpowiednio skorygowana o niepodlegający zwrotowi podatek VAT w celu zapewnienia rzetelnego porównania. Argumenty przedsiębiorstw w tym zakresie zostały odrzucone.
- (126) Po ujawnieniu dodatkowych ustaleń, które nie dotyczyły wniosków o dostosowanie o niepodlegający zwrotowi podatek VAT, obie strony zwróciły się do Komisji o ponowne rozpatrzenie jej oceny w tym zakresie, odwołując się do swoich wcześniejszych uwag dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń. Ocena Komisji pozostała niezmieniona.

3.5. Marginesy dumpingu

- (127) W następstwie zmiany wartości odniesienia dotyczących kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, jak opisano w motywach 46–51, Komisja dokonała przeglądu marginesów dumpingu.
- (128) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa Forest	32,1 %
Grupa Fusong	36,1 %
Grupa JINFA	21,3 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	28,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa z ChRL	36,1 %

4. SZKODA

- (129) Większość przedstawionych argumentów nie była zgodna lub była tylko częściowo zgodna ze strukturą rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja dołożyła wszelkich starań, aby przyporządkować otrzymane argumenty do odpowiednich sekcji rozporządzenia. Ponadto Komisja zauważyła, że wiele argumentów przedstawionych przez CNFPIA w ramach sekcji „szkoda” dotyczyło w rzeczywistości kwestii związanych z przyczynowością. W związku z tym Komisja odniosła się do nich w sekcji 5 niniejszego rozporządzenia.

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (130) Wobec braku uwag dotyczących definicji przemysłu Unii i produkcji unijnej potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 216–217 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (131) Wobec braku uwag dotyczących określenia właściwego rynku unijnego potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 218–221 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (132) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 222–226 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Ilość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (133) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA zgłosiło uwagę, że publikowane dane Eurostatu dotyczące wielkości przywozu w metrach kwadratowych (m²) wskazują na silniejszy spadek przywozu w okresie badanym niż dane skorygowane przez Komisję i przedstawione w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (134) Komisja przypomina, że w motywie 227 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych uzasadniła już potrzebę skorygowania danych Eurostatu dotyczących wielkości przywozu w metrach kwadratowych ze względu na stwierdzone w nich błędy. W związku z tym Komisja nie uznała za zasadne odnoszenie się do tendencji wykazywanych przez dane nieskorygowane.
- (135) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że kwestionuje konieczność dostosowania danych dotyczących przywozu i uważa, że metodyka zastosowana przez Komisję nie opiera się na obiektywnych, weryfikowalnych i wiarygodnych dowodach.
- (136) Dostosowanie dokonane przez Komisję uzasadniono w motywie 227 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Uwagi CNFPIA zostały jednak odrzucone, ponieważ nie przedstawiono żadnych powodów uzasadniających twierdzenie, że dostosowanie było wątpliwe lub że metoda nie była oparta na obiektywnych, możliwych do zweryfikowania i wiarygodnych dowodach.
- (137) CNFPIA skrytykowało również wykorzystanie danych dotyczących przywozu (w ujęciu bezwzględnym i w odniesieniu do konsumpcji) w ustaleniach dotyczących szkody. CNFPIA skupiło się niemal wyłącznie na spadku wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem oraz spadku udziału w rynku w tym roku.
- (138) W swojej analizie zawartej w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (w sekcji 4.4.1, która zawiera tabelę 3) Komisja przedstawiła bardziej wyważoną ocenę danych dotyczących przywozu w okresie badanym i wyjaśniła ich kontekst. W rzeczywistości spadek konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem (29 %) oznacza, że dane dotyczące udziału w rynku lepiej odzwierciedlają tendencje w wielkości przywozu niż dane bezwzględne. Jak stwierdzono w motywie 231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przywóz z Chin wzrósł z 16,8 % w 2020 r. do 22,5 %, co stanowi wzrost o 34 %. Spadek udziału w rynku w 2023 r. wynikał z wysokiego poziomu zapasów importerów na koniec 2022 r. Ponadto, oceniając szkodliwy charakter przywozu, CNFPIA nie uznało, że ceny z Chin gwałtownie spadły w 2023 r. i stłumiły ceny przemysłu Unii. W związku z tym argument, że poziomy przywóz z Chin w okresie badanym i w okresie objętym dochodzeniem nie wyrządzały szkody, został odrzucony.
- (139) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z Chin potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 227–231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych
- (140) CNFPIA wniosło również uwagę dotyczącą wpływu wielkości przywozu na ustalenie związku przyczynowego ze szkodą. Kwestię tę omówiono w sekcji 5.1 poniżej.

4.4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (141) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Amorim, Barth, CNFPIA, MEFO Floor i Puderbach zgłosiły zastrzeżenia dotyczące dostosowania poziomu handlu zastosowanego przez Komisję w motywie 242 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i stwierdziły, że poziom ten należy zwiększyć, ponieważ nie obejmuje on wszystkich kosztów magazynowania, logistyki, sprzedaży i marketingu, jakie dystrybutor ponosi na rynku unijnym. W szczególności przedsiębiorstwo Amorim zaproponowało wykorzystanie poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych jednego z przedsiębiorstw w Turcji (kraju odniesienia), jak wskazano w motywie 199 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wynoszącego 19,5 % kosztów sprzedanych towarów.
- (142) Komisja uznała ten argument za nieuzasadniony, ponieważ strony nie przedstawiły żadnych dowodów na jego poparcie. W sekcji 7.2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wskazała na brak zweryfikowanych danych z sektora przywozu i handlu. Tylko jeden importer, reprezentujący 6 % przywozu z Chin, w okresie objętym dochodzeniem w pełni współpracował w ramach dochodzenia. W związku z tym nie ma wystarczających dostępnych danych uzasadniających podwyższenie dostosowania poziomu handlu, o którym mowa w motywie 242 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto Komisja uznała, że argument przedsiębiorstwa Amorim dotyczący zastosowania poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa z Turcji wynoszącego 19,5 % jest nieprawidłowy, ponieważ dostosowanie do poziomu handlu nie może być oparte na danych dotyczących kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych z reprezentatywnego kraju ani wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów zamiast obrotu. Argument Amorim jest ponadto bezprzedmiotowy, ponieważ Komisja zmieniła poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, jak wskazano w motywie 51 niniejszego rozporządzenia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (143) Wobec braku dalszych uwag dotyczących cen przywozu z Chin oraz podcięcia cenowego potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 232–244 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (144) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Amorim zakwestionowało przeprowadzoną przez Komisję analizę podcięcia cenowego, ponieważ nie uwzględniła w niej w odpowiedni sposób różnic w charakterystyce produktów, takich jak klasyfikacja i marka.

- (145) Uwagi te nie zawierają jednak żadnych szczegółowych informacji wyjaśniających ewentualną asymetrię w zakresie klasyfikacji lub marki ani sposobu, w jaki można by zaradzić tej asymetrii. W odniesieniu do klasyfikacji Komisja odsyła do motywu 240 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym wyjaśniono metodę stosowaną przez Komisję w celu uwzględnienia, w miarę możliwości, klasyfikacji w swoich obliczeniach. Komisja stwierdziła, że ponieważ nie posiadała informacji wskazujących, iż kwestia klasyfikacji nie została właściwie rozpatrzona, nie mogła skorygować obliczeń na korzyść przemysłu Unii ani chińskich producentów eksportujących. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (146) W swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwa Holz-Richter i Barth również odniosły się do kwestii porównywalności cen. Strony te zakwestionowały przeprowadzoną przez Komisję analizę podcięcia cenowego, ponieważ nie uwzględniono w niej w odpowiedni sposób faktu, że przywóz z Chin obejmował głównie gatunki niskiej jakości.
- (147) Komisja uwzględniła klasyfikację gatunkową w porównaniach cen i ujawniła swoje obliczenia producentom eksportującym, których dotyczy postępowanie. Komisja nie kwestionuje faktu, że znaczna część przywozu z Chin obejmowała gatunki niskiej jakości, ale przywóz ten porównano wyłącznie z gatunkami niskiej jakości produkowanymi przez przemysł Unii. Komisja odsyła do motywu 240 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym wyjaśniono metodę zastosowaną przez Komisję w celu uwzględnienia, w miarę możliwości, klasyfikacji w swoich obliczeniach. Wszystkie ceny wykorzystane w obliczeniach (zarówno w odniesieniu do wywozu z Chin, jak i sprzedaży przemysłu Unii) zostały zweryfikowane na miejscu. Żadne dowody nie wskazywały na to, aby duże ilości chińskich produktów o bardzo niskiej klasie jakości były sprzedawane na rynku unijnym lub aby takie produkty o bardzo niskiej klasie jakości były bardziej rozpowszechnione niż produkty sprzedawane przez przemysł Unii. Argument ten został zatem odrzucony.
- (148) Przedsiębiorstwo Amorim również zakwestionowało przeprowadzoną przez Komisję analizę podcięcia cenowego, ponieważ w dostosowaniu poziomu handlu o 5 % nie uwzględniono w odpowiedni sposób różnic w poziomie handlu. Przedsiębiorstwo Holz-Richter zgłosiło także uwagi dotyczące wpływu sieci sprzedaży na obliczenia. Przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło, że nie zgadza się z odrzuceniem przez Komisję jego pierwotnych uwag (opisanych powyżej w motywach 141 i 142), ponieważ uwagę tę odrzucono wyłącznie z „przyczyn technicznych”, tj. z powodu braku dowodów na poparcie twierdzenia. Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że nie przedstawiono żadnych weryfikowalnych dowodów na poparcie zwiększenia dostosowania poziomu handlu.
- (149) W motywie 142 Komisja wyjaśniła ponadto, że wyższe dostosowanie sugerowane przez przedsiębiorstwo Amorim (19,5 % kosztów sprzedanych towarów na podstawie danych tureckich) została odrzucona nie tylko ze względu na brak dowodów potwierdzających, ale również dlatego, że pochodziła ze źródła spoza Unii. Ponadto wartość tę należałoby zmniejszyć, ponieważ stanowiła procent kosztów sprzedanych towarów, a nie obrotu, a ponieważ miałyby zastosowanie wyłącznie do sprzedaży unijnej realizowanej za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych (około 67 %), należałoby ją zmniejszyć jeszcze bardziej.
- (150) Wynikające z tego dostosowanie poziomu handlu sugerowane przez przedsiębiorstwo Amorim, umieszczone w odpowiednim kontekście, spowodowałoby dostosowanie o około 10 %. Przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło w swoich uwagach, że dostosowanie poziomu handlu nie było odpowiednie i groziło zniekształceniem marginesu podcięcia cenowego (w górę), co spowodowałoby zawyżenie jego wpływu na analizę związku przyczynowego. Dostosowanie o 10 % nie byłoby jednak skuteczne w obniżeniu marginesów podcięcia cenowego ustalonych w motywie 238 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych do poziomów, które zmieniłyby ustalenia dotyczące szkody i związku przyczynowego. W związku z tym argumenty dotyczące podcięcia cenowego zostały odrzucone.
- (151) Przedsiębiorstwo Holz-Richter odniosło się do premii lub rabatów za przedterminową płatność oferowanych przez producentów unijnych, które nie są oferowane przez chińskich eksporterów.
- (152) Z uwagi na fakt, że obliczeń dokonano z wykorzystaniem cen po skorygowaniu o wszystkie rabaty, Komisja jest przekonana, że kwestia ta nie skutkowała zniekształceniem obliczeń. Argument ten został zatem odrzucony.
- (153) Przedsiębiorstwo Holz-Richter odniosło się również do innych kwestii, które mogły zafałszować obliczenia dotyczące podcięcia cenowego, takich jak premie lub rabaty za przedterminową płatność, stawki frachtowe i koszty kredytu.
- (154) Z uwagi na fakt, że obliczeń dokonano z wykorzystaniem cen po skorygowaniu o wszystkie rabaty, Komisja jest przekonana, że kwestia ta nie skutkowała zniekształceniem obliczeń. Jeśli chodzi o stawki frachtowe i koszty kredytu, obliczenia zostały dokonane na poziomie CIF dla producentów eksportujących. Ponadto koszty kredytu nie zostały odjęte od cen CIF producentów eksportujących. Argumenty te zostały zatem odrzucone.

- (155) CNFPIA przedstawiło również argumenty dotyczące wpływu cen importowych na ustalenie związku przyczynowego ze szkodą. Argumenty te omówiono w sekcji 5.1 poniżej.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (156) Wobec braku uwag odnoszących się do uwag ogólnych dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 245–249 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (157) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że spadek produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie objętym dochodzeniem był spowodowany spadkiem konsumpcji. Argumenty dotyczące związku przyczynowego omówiono w sekcji 5 poniżej.

- (158) Wobec braku dalszych uwag dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 250–253 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (159) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA zakwestionowało stwierdzenie Komisji o istnieniu związku między spadkiem wielkości sprzedaży przemysłu Unii a penetracją rynku przez przywóz z Chin. W szczególności CNFPIA argumentowało, że: (i) Komisja nie przyznała, iż przywóz z Chin w 2023 r. spadł procentowo bardziej niż sprzedaż przemysłu Unii, co – zdaniem CNFPIA – świadczy o tym, iż obserwowane tendencje były spowodowane spadkiem konsumpcji i wzrostem kosztów produkcji, oraz (ii) Komisja przy ocenie przypisała temu czynnikowi mniejszą wagę niż spadkowi sprzedaży w Unii.

- (160) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W odniesieniu do pkt (i) Komisja przedstawiła dane w przejrzysty sposób, a także – w stosownych przypadkach – dokonała analizy zmian sprzedaży, wielkości sprzedaży i udziału w rynku w ujęciu rok do roku. W odniesieniu do pkt (ii) Komisja przeprowadziła kompleksową analizę wszystkich wskaźników szkody, a swoje wnioski w tym zakresie przedstawiła z pełnym uzasadnieniem. Argument ten został zatem odrzucony.

- (161) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości sprzedaży i udziału w rynku potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 254–259 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (162) Wpływ tego twierdzenia na związek przyczynowy omówiono w sekcji 5.1 poniżej.

4.5.2.3. Wzrost

- (163) Wobec braku uwag dotyczących wzrostu potwierdzono ustalenia przedstawione w motywie 260 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (164) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że zmiany w zatrudnieniu i wydajności należy przypisać spadkowi produkcji i wielkości sprzedaży.

- (165) Komisja uznała ten argument za bezzasadny, ponieważ ustalenie to zostało już przedstawione w motywie 286 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (166) Wobec braku dalszych uwag dotyczących zatrudnienia i wydajności potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 261–263 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (167) Wobec braku uwag dotyczących wielkości marginesu dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 264–265 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (168) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że dopiero w 2023 r. przemysł Unii nie był w stanie przerzucić wzrostu kosztów na ceny sprzedaży.
- (169) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Jak wskazano w motywie 276 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, rentowność przemysłu Unii zaczęła spadać już w 2022 r. – czyli w roku, który był okresem wzrostu kosztów, jak pokazano w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W rezultacie zdolność przemysłu Unii do przenoszenia wzrostu kosztów na klientów zaczęła się pogarszać już w 2022 r. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (170) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że porównanie cen i kosztów przemysłu Unii w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie potwierdza ustaleń zawartego w tabeli 11 tego rozporządzenia, tj. że sprzedaż unijna przynosiła straty w 2023 r.
- (171) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Jak wskazano w motywie 267 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ceny sprzedaży dotyczyły transakcji zawieranych przez przemysł Unii z podmiotami niepowiązanymi (w tym sprzedaży prowadzonej przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe), podczas gdy zgłoszone koszty jednostkowe odnosiły się wyłącznie do kosztów produkcji ponoszonych wyłącznie przez objętych próbą producentów unijnych. Straty poniesione przez przemysł Unii w 2023 r. wynikały z faktu, że taka sprzedaż wiązała się z dodatkowymi kosztami, tj. kosztami ponoszonymi przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe, o których mowa w motywie 18 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (172) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA zakwestionowało ustalenie dotyczące tłumienia cen, o którym mowa w motywach 267–270 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W szczególności CNFPIA zarzuciło Komisji, że nie oceniła, czy ceny krajowe wzrosłyby w sytuacji braku domniemanego przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin.
- (173) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Ocena Komisji zawarta w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych opiera się głównie na wpływie chińskich cen importowych na sytuację przemysłu Unii, na przykład w sekcjach 4.5.4 i 5.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych (odpowiednio „wnioski dotyczące szkody” i „skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych”). W związku z tym Komisja nie tylko w pełni przeanalizowała tłumienie cen, lecz także stwierdziła, że spadek rentowności w latach 2022 i 2023 wynikał głównie z przywozu z Chin. W przypadku braku znacznych ilości przywozu z Chin po niskich cenach przemysł Unii byłby w znacznie lepszej sytuacji, aby stawić czoła wyzwaniom związanym ze wzrostem kosztów i spadkiem konsumpcji w latach 2022 i 2023. Argument ten został zatem odrzucony.
- (174) Przedsiębiorstwo Amorim powróciło do kwestii cen i czynników wpływających na ceny (sekcja 4.5.3.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych) w swoich uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło, że w analizie Komisji nie uwzględniono w odpowiedni sposób „innych czynników”, takich jak wzrost kosztów i spadek konsumpcji, które miały wpływ na tłumienie cen i spadek zysków.
- (175) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że czynniki te nie zostały uwzględnione. W rzeczywistości obie kwestie zostały uwzględnione w analizie w sekcji 4.5.3.1, a bardziej szczegółową analizę zamieszczono w sekcjach 5.2.3 i 5.2.4 tego rozporządzenia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (176) Przedsiębiorstwo Amorim zakwestionowało również analizę kosztów produkcji przedstawioną w tabeli 8, ponieważ obejmuje wyłącznie koszty produkcji.
- (177) W rzeczywistości w tabeli 8 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych uwzględniono wszystkie koszty podmiotu produkcyjnego objętych próbą producentów unijnych. Obejmują one koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz koszty sprzedaży bezpośredniej. Przedstawiając koszty w ten sposób, Komisja była w stanie wykazać znaczenie wzrostu kosztów w stosunku do całkowitych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa produkcyjne. Główny wzrost kosztów dotyczył surowców, jak stwierdzono w motywie 268 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, które to koszty są oczywiście kosztami produkcji. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (178) Ponadto przedsiębiorstwo Amorim zakwestionowało analizę rentowności, ponieważ nie uwzględniono w niej kosztów sprzedaży powiązanych przedsiębiorstw handlowych.

- (179) Jednak dane dotyczące rentowności przedstawione w tabeli 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych obejmowały obroty ze sprzedaży i koszty trzech objętych próbą producentów unijnych oraz powiązanych z nimi przedsiębiorstw handlowych. Z tabeli 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych jasno wynika, że obrót ze sprzedaży odnosi się do klientów niepowiązanych w Unii. Komisja ujawniła każdemu producentowi unijnemu objętemu próbą obliczenia rentowności, które zawierały zestawienie obrotów i kosztów według podmiotów należących do grupy. W obliczeniach wykazano również, że tendencja w zakresie rentowności dotyczyła wyłącznie produkcji unijnej, a nie produkcji innych podmiotów należących do grupy, które mogły mieć siedzibę poza Unią. Z uwagi na fakt, że nie stwierdzono rozbieżności między przychodami a kosztami, Komisja podtrzymuje swoje dane dotyczące rentowności i odrzuciła twierdzenie przedsiębiorstwa Amorim.
- (180) Przedsiębiorstwo Amorim i CNFPIA zauważyli również, że Komisja nie przeprowadziła analizy kontrfaktycznej czynników wpływających na tłumienie cen. Twierdzą oni, że analiza kontrfaktyczna jest niezbędna do ustalenia tłumienia cen w ramach WTO i prawa UE. Pozwoliłaby ona sprawdzić, czy ceny unijne wzrosłyby przy braku domniemanego przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (181) Po pierwsze, Komisja przypomniła, że w analizie przeprowadzonej w sekcji dotyczącej związku przyczynowego rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych omówiono kwestię wzrostu cen oraz reakcję przemysłu Unii na ten wzrost. Podobnie w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych omówiono również spadek konsumpcji i jego wpływ na przemysł Unii. W motywie 316 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzono, że producenci muszą mieć możliwość dostosowania się do wzrostu kosztów surowców i energii poprzez przeniesienie tych kosztów na klientów. W przeciwnym razie tacy producenci nie będą w stanie prowadzić rentownej działalności gospodarczej. Komisja określiła skalę wzrostu kosztów w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ale zauważyła, że przyczyną tego, iż wzrostu kosztów nie można w pełni przenieść na klientów, jest głównie przywóz towarów po cenach dumpingowych. Tego rodzaju analizę przeprowadzono w odniesieniu do poszczególnych lat zarówno w odniesieniu do wzrostu kosztów, jak i spadku konsumpcji. Komisja była w stanie wykazać, że przywóz towarów po cenach dumpingowych odegrał istotną rolę w tłumieniu cen oraz spadku wielkości sprzedaży i udziału w rynku. W związku z tym Komisja może racjonalnie stwierdzić, że gdyby nie doszło do znacznego tłumienia cen, na które wskazują marginesy zaniżania cen, w przypadku braku przywozu MWF z Chin nastąpiłby wzrost cen. Komisja odrzuca zatem twierdzenie, że jej analiza nie była zgodna z zasadami WTO lub prawem UE.
- (182) W odniesieniu do twierdzenia przedsiębiorstwa Amorim, że przyczyną tłumienia cen była konkurencja wewnątrzuunijna, Komisja podkreśla, że twierdzenie to nie znajduje pokrycia w rzeczywistości, biorąc pod uwagę dane zawarte w aktach sprawy. Rodzaje produktów trzech producentów unijnych często konkurowały ze sobą, ale ich ceny były na wyższym poziomie niż ceny porównywalnych rodzajów MWF sprzedawanych przez chińskich producentów eksportujących objętych próbą. Ponadto stwierdzono, że wszyscy trzej producenci eksportujący stosowali ceny podcinające przemysł Unii. Argument ten został zatem odrzucony.
- (183) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CNFPIA uznało, że Komisja nie oparła swojego ustalenia dotyczącego szkody na dowodach potwierdzających i nie przeprowadziła analizy wpływu na ceny, zgodnie z wymogami rozporządzenia podstawowego. W uzasadnieniu swojego stanowiska CNFPIA stwierdziło, że „Komisja nie przeanalizowała wpływu przywozu MWF z Chin na ceny MWF w UE. Komisja nie przeanalizowała, czy miało miejsce znaczące podcięcie cenowe w porównaniu z cenami w UE ani czy przywóz MWF z Chin spowodował obniżenie cen MWF w UE lub uniemożliwił ich wzrost”.
- (184) W twierdzeniach tych całkowicie zignorowano oceny dokonane przez Komisję w sekcjach 4.4.2 i 4.5.3.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i dlatego twierdzenia te zostały odrzucone.
- (185) Ponadto w odniesieniu do wpływu na ceny CNFPIA porównało dane dotyczące cen i kosztów przedstawione w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i stwierdziło, że przywóz z Chin nie mógł być przyczyną szkody, ponieważ różnica między cenami a kosztami zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem.
- (186) Analiza ta nie mogła zostać przyjęta, ponieważ nie uwzględniono w niej znacznego podcięcia cenowego ustalonego przez Komisję w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto wskazane koszty dotyczą wyłącznie kosztów poniesionych przez jednostkę produkcyjną producenta objętego próbą. Dodatkowe koszty zostały poniesione przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe każdego producenta. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (187) Wobec braku dalszych uwag dotyczących cen i czynników wpływających na ceny potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 266–270 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (188) Wpływ tych argumentów na ustalenia dotyczące cen i kosztów w kontekście związku przyczynowego omówiono w sekcji 5 poniżej.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (189) Wobec braku uwag dotyczących kosztów pracy potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 271–272 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.3. Zapasy

- (190) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że wzrost zapasów nie był spowodowany przywozem z Chin, lecz inflacją, wzrostem kosztów produkcji i spadkiem konsumpcji w Unii.
- (191) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Chociaż czynniki wymienione przez CNFPIA miały wpływ na wzrost zapasów, Komisja stwierdziła również w motywie 284 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że istotną rolę odegrały wzrost udziału Chin w rynku oraz zaniżanie cen w okresie badanym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (192) Wobec braku dalszych uwag dotyczących zapasów potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 273–274 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (193) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń poza argumentem omówionym w motywie 168 powyżej CNFPIA nie zakwestionowało danych liczbowych dotyczących rentowności przemysłu Unii. Argument CNFPIA dotyczący przyczyn zmian rentowności omówiono w sekcji 6 poniżej.
- (194) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło również, że zdolność przemysłu Unii do znacznych inwestycji w działalność stanowi wyraźny dowód na to, że nie poniósł on żadnej istotnej szkody.
- (195) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. W motywie 280 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, że inwestycje w okresie badanym były niewielkie i ograniczone przez zmniejszającą się zdolność do pozyskania kapitału. Argument ten został zatem odrzucony.
- (196) Wobec braku dalszych uwag dotyczących rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolności do pozyskania kapitału potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 275–280 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (197) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że Komisja powinna przywiązywać „szczególną wagę” w analizie szkody do najnowszych dostępnych danych, tj. danych z okresu objętego dochodzeniem, i że brak takiego podejścia świadczy o błędach w analizie Komisji. Z tego powodu CNFPIA zarzuciło Komisji, że jej analiza była subiektywna i niesprawiedliwa.
- (198) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Chociaż Komisja przyznała, że dane w okresie objętym dochodzeniem mają zasadnicze znaczenie w analizie szkody, podkreśliła również, że muszą być one oceniane w odpowiednim kontekście. W związku z tym Komisja zastosowała swoją normalną metodykę polegającą na analizie tendencji obejmującej cztery lata w odniesieniu do większości wskaźników szkody. Na podstawie tej analizy tendencji Komisja ustaliła, że większość wskaźników ilościowych (produkcja, wolumen sprzedaży, udziały w rynku i zatrudnienie) wykazywało tendencję wzrostową lub stabilną w latach 2020–2022, po czym nastąpił spadek w 2023 r., natomiast pogorszenie wskaźników efektywności (rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji) rozpoczęło się już w 2022 r. Komisja uznała zatem, że przeprowadzona analiza była kompleksowa i uwzględniała zmianę każdego wskaźnika, a dane z okresu objętego dochodzeniem zostały omówione szczegółowo i we właściwym kontekście. Komisja podtrzymuje zatem swoje stanowisko, że szkoda rozpoczęła się w 2022 r. i pogłębiła się w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

- (199) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że ustalenie Komisji dotyczące szkody nie zostało oparte na dowodach potwierdzających ani nie obejmowało obiektywnej analizy a) wielkości przywozu MWF z Chin i jego wpływu na ceny na rynku MWF w UE; oraz b) ich wpływu na unijnych producentów MWF.
- (200) Komisja przeanalizowała i odrzuciła wszystkie uwagi zgłoszone przez CNFPIA, a zatem odrzuca ogólną uwagę, że analiza Komisji nie była obiektywna ani oparta na dowodach.
- (201) Wobec braku dalszych uwag dotyczących ustaleń w zakresie szkody potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 281–287 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (202) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA zakwestionowało przeprowadzoną przez Komisję analizę związku przyczynowego między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. W szczególności CNFPIA twierdziło, że: (i) Komisja nie uznała spadku wielkości przywozu za czynnik decydujący przemawiający za odrzuceniem związku przyczynowego między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii; (ii) Komisja oparła wnioski przede wszystkim na rzekomych niskich cenach przywożonych produktów; (iii) Komisja błędnie uznała, że pogorszenie sytuacji ekonomicznej przemysłu Unii zbiegło się w czasie ze znaczną obecnością przywozu z Chin, ponieważ pogorszenie miało miejsce w okresie spadku importu z Chin oraz (iv) że nawet gdyby zbiegły się one w czasie, nie stanowiłoby to wystarczającej przesłanki do wykazania związku przyczynowego, ponieważ istniały inne czynniki powodujące szkodę.
- (203) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem.
- (204) Jeżeli chodzi o pkt (i), w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawiono przywóz z Chin i jego udział w rynku. Chociaż wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem spadła, było to wynikiem ogólnego spadku konsumpcji. W związku z tym udział przywozu w rynku jest dokładniejszym wskaźnikiem wpływu na rynek. Udział przywozu z Chin w rynku wzrósł z 16,8 % w 2020 r. do 25,4 % w 2022 r., czyli o 51 %. W okresie objętym dochodzeniem udział tego przywozu w rynku spadł jednak do 22,5 %, co mimo wszystko stanowiło wzrost o 34 % w porównaniu z 2020 r. Niewielki spadek udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem należy również rozpatrywać w kontekście zmian cen przywozu z Chin oraz jego wpływu na przemysł Unii, jak wyjaśniono w kolejnym motywie. Ponadto zgodnie z analizą przedstawioną w sekcji 8.3 niniejszego rozporządzenia spadek wielkości przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem nie utrzymał się w 2024 r. Pomimo dalszego spadku konsumpcji o 5 % w 2024 r. wielkość przywozu znacząco wzrosła.
- (205) Jeżeli chodzi o pkt (ii), Komisja w swojej analizie uwzględniła nie tylko wielkość przywozu, lecz także zmiany cen sprzedaży, efekt tłumiący i podcięcie cenowe tego przywozu oraz jego udział w rynku. Wniosek Komisji, zgodnie z którym przywóz towarów po cenach dumpingowych był główną przyczyną szkody, nie opierał się zatem wyłącznie na kwestiach cenowych. Zgodnie z tabelą 4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ceny przywozu z Chin wyrażone w EUR/kg wzrosły o 30 % w latach 2020–2022. W okresie objętym dochodzeniem ceny te spadły jednak o 13 %. W okresie objętym dochodzeniem ceny były tylko o 13 % wyższe niż w 2020 r. Kontekst ten uzupełnia tabela 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, która pokazuje, że koszty jednostkowe przemysłu Unii wzrosły w całym okresie objętym analizą o 42 %. Dodatkowo w tabeli 11 pokazano, że rentowność przemysłu Unii spadła już w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem była ujemna. Fakty te dowodzą, że chińscy eksporterzy wywierali istotną presję cenową na przemysł Unii, ponieważ istnieje wyraźny związek przyczynowo-skutkowy, w tym korelacja czasowa, między spadkiem rentowności przemysłu Unii a poziomem cen chińskich w Unii przy udziale w rynku, który wciąż był wysoki w okresie objętym dochodzeniem.
- (206) W odniesieniu do pkt (iii) Komisja jednoznacznie ustaliła, że szkoda rozpoczęła się w 2022 r., czyli w roku, w którym konsumpcja rosła. W tym czasie przemysł Unii ucierpiał z powodu tłumienia cen, ponieważ wzrostu kosztów surowców nie można było w pełni przenieść na klientów z powodu efektu cenowego przywozu po cenach dumpingowych.

- (207) W odniesieniu do pkt (iv) Komisja nie kwestionuje, że inne czynniki również wpłynęły na szkodę poniesioną przez przemysł Unii w latach 2022 i 2023. Czynniki te, w tym wzrost kosztów i spadek konsumpcji w 2023 r., zostały szczegółowo omówione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Komisja podtrzymuje jednak swój wniosek, że przywóz towarów po cenach dumpingowych był główną przyczyną szkody w latach 2022 i 2023, a pozostałe czynniki nie osłabiły związku przyczynowego.
- (208) W związku z tym argument ten odrzucono.
- (209) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło, że Komisja przedstawiła myłą interpretację wielkości przywozu i udziału w rynku, zawyżyła wnioski dotyczące wpływu na ceny i tłumienia cen oraz podała nieprawidłowy harmonogram wystąpienia szkody w stosunku do przywozu.
- (210) Uwagi przedstawione przez przedsiębiorstwo Amorim w tym zakresie nie zawierały żadnych nowych faktów, a jedynie stanowiły powtórzenie argumentów, które zostały już odrzucone w ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (211) W odniesieniu do zmian wielkości przywozu i udziałów w rynku przedsiębiorstwo Amorim nie zgadza się z analizą Komisji, ponieważ uważa, że Komisja powinna uwzględnić jedynie spadek udziału chińskiego przywozu w rynku w 2023 r., pomijając przy tym ogólny kontekst, taki jak znaczny spadek cen w tym roku, lub porównując udziały w rynku w całym okresie badanym. Komisja nie zgadza się, że analiza wielkości przywozu i udziałów w rynku była myłą.
- (212) W odniesieniu do wpływu na ceny i ich tłumienia Komisja już na etapie przyjmowania rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych uznała, że spadek konsumpcji w 2023 r. i wzrost kosztów miały znaczący wpływ na przemysł Unii. Komisja podtrzymuje jednak swoje stanowisko, że poziom przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin po cenach wyrządzających szkodę był rzeczywistą i istotną przyczyną szkody poniesionej w latach 2022 i 2023.
- (213) Jeśli chodzi o wykorzystanie danych dotyczących chińskiego przywozu po okresie objętym dochodzeniem, Komisja w ogóle nie oparła się na takich danych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Dane te zostały jednak zebrane w celu oceny poboru cel z mocą wsteczną i dlatego zostały wykorzystane w ujawnieniu ostatecznych ustaleń w celu udzielenia odpowiedzi na uwagi stron.
- (214) W odniesieniu do „innych” czynników szkody przedsiębiorstwo Amorim nie podniosło żadnych nowych kwestii, poza twierdzeniem, że przyczyną szkody była konkurencja wewnątrzunijna. Kwestia ta została już wcześniej odrzucona w motywie 182 niniejszego rozporządzenia.
- (215) W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (216) CNFPIA wypowiedziało się również na temat wpływu przywozu z Chin na sytuację przemysłu Unii. Pierwsza uwaga dotyczyła produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych. CNFPIA twierdziło, że zmiany konsumpcji w Unii, wielkość sprzedaży produkcyjnej i udział w rynku przemysłu Unii oraz przywozu z Chin kształtowały się według podobnych tendencji, w związku z czym nie można uznać, że przywóz z Chin wyrządza szkodę.
- (217) Analiza ta pomija jednak wpływ skutków cenowych i w związku z tym została odrzucona.
- (218) CNFPIA stwierdziło również, że w analizie udziału w rynku przemysłu Unii w poszczególnych latach również wykazano brak szkody, ponieważ udział przemysłu Unii w rynku wzrósł w okresie objętym dochodzeniem.
- (219) Zmiana ta jest zgodna ze stanem faktycznym, ale wnioski wyciągnięte wyłącznie na tej podstawie są błędne, ponieważ nie uwzględniają wpływu cen. Ponadto w analizie przedstawionej w motywach 257 i 286 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja uwzględniła już spadek udziału chińskiego przywozu w rynku w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (220) CNFPIA stwierdziło również, że zmiany w zatrudnieniu i wydajności nie wskazują na szkodę spowodowaną przywozem z Chin.
- (221) W motywie 286 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyjaśniono już, że zmiany tych wskaźników wyrządzały szkodę w połączeniu z innymi wskaźnikami i zmianami w chińskim przywozie. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

- (222) CNFPIA zauważyło również, że zmiany średnich cen sprzedaży, kosztów i rentowności przemysłu Unii nie wskazują na szkodę spowodowaną przywozem z Chin, ponieważ przywóz z Chin spadł w okresie objętym dochodzeniem.
- (223) W motywie 291 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyjaśniono już, że zmiany tych wskaźników wyrządzały szkodę ze względu na wpływ chińskiego przywozu na ceny (tłumienie). W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (224) CNFPIA skomentowało również zmiany stanu zapasów, aby wykazać, że nie wskazują one na szkodę spowodowaną przywozem z Chin.
- (225) W motywie 284 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyjaśniono już, że zmiany tego wskaźnika w połączeniu z innymi czynnikami wyrządzały szkodę. Ponadto w motywie 274 tego rozporządzenia wyjaśniono, dlaczego zapasy są ważne w przemyśle MWF. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (226) CNFPIA powtórzyło również swoje uwagi, że rzekomy wysoki poziom inwestycji dokonanych przez przemysł Unii spowodował poniesioną szkodę. Nie zostały jednak przedstawione żadne nowe argumenty w tej kwestii. Ponadto nie podjęto żadnej próby podważenia uwag Komisji zawartych w motywie 280 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczących niewielkiego charakteru tych inwestycji. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (227) W piśmie przesłanym po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Holz-Richter GmbH przedstawiło uwagi dotyczące związku przyczynowego. Przedsiębiorstwo to stwierdziło, że przywóz z Chin był spowodowany rzekomą słabą dostępnością produktów przemysłu Unii. Przedsiębiorstwo Holz-Richter przedstawiło „wrażliwe” dane na poparcie swojego twierdzenia, że środki mogą zakłócić jego działalność, ponieważ nabywało ono szereg produktów MWF z Chin po określonej cenie, a następnie sprzedawało je na rynku unijnym.
- (228) Komisja odniosła się już do kwestii rzekomego niedoboru podaży w motywach 363 i 364 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W motywach tych wyjaśniono, że istnieją liczne inne źródła dostaw MWF oraz że w wyniku zastosowania środków należy spodziewać się kontynuacji przywozu z Chin (w zmniejszonych ilościach). Celem środków jest jednak przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku unijnym poprzez podwyższenie chińskich cen importowych.
- (229) Jeśli chodzi o twierdzenie przedsiębiorstwa Holz-Richter dotyczące konkretnego asortymentu produktów, analiza porównań cen przeprowadzona przez Komisję, opisana w motywie 238 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wykazała bardzo wysoki stopień zgodności produktów porównywalnych (ponad 95 %) w przypadku rodzajów produktów MWF sprzedawanych na rynku unijnym przez chińskich producentów eksportujących i przemysł Unii. Komisja zauważa ponadto, że przedsiębiorstwo Holz-Richter powiązało swoje twierdzenie dotyczące dostępności z kwestiami cenowymi, wskazując, że produkty te nie były dostępne ze źródeł unijnych po cenie równej cenie chińskiego przywozu. Chociaż nie można wykluczyć, że niewielka ilość przywozu nie ma bezpośredniego odpowiednika w przemyśle Unii, ze szczegółowych porównań cen przeprowadzonych przez Komisję w ramach niniejszego dochodzenia jasno wynika, że istnieje bardzo niewielka liczba chińskich rodzajów, które nie są dostępne ze źródeł unijnych. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (230) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 289–296 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (231) Komisja stwierdziła błąd w tabeli 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dotyczący cen przywozu ze wszystkich państw trzecich. Poniższa tabela zawiera skorygowane dane. Dostosowanie to nie ma wpływu na ogólne wnioski Komisji dotyczące wpływu przywozu z państw trzecich.

Przywóz z państw trzecich – korekta tabeli 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych

		2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem (2023)
Łączny przywóz ze wszystkich państw trzecich z wyłączeniem kraju, którego dotyczy postępowanie (tabela 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych)	Średnia cena (EUR/metr kwadratowy)	6,9	7,0	6,6	7,4
	<i>Indeks</i>	100	101	96	107
Łączny przywóz ze wszystkich państw trzecich z wyłączeniem kraju, którego dotyczy postępowanie (skorygowane dane)	Średnia cena (EUR/metr kwadratowy)	18,7	20,4	24,9	23,3
	<i>Indeks</i>	100	109	133	125

(232) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z państw trzecich potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 297–303 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zmienione motywem 231 niniejszego rozporządzenia.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

(233) Wobec braku uwag dotyczących wyników eksportowych przemysłu Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 304–307 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.3. Zmiany w konsumpcji

(234) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że spadek konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem spowodował szkodę dla przemysłu Unii, również ze względu na to, że udział rynkowy przywozu z Chin się zmniejszył, podczas gdy udział przemysłu Unii wzrósł.

(235) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. W analizie Komisji przedstawionej w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja uwzględniła istotny wpływ spadku konsumpcji. W motywie 310 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wskazano, że „było zatem jasne, że spadek konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem miał znaczący wpływ na przemysł Unii”. Komisja przeanalizowała również wpływ konsumpcji w 2022 r., kiedy to popyt wzrósł o 4 %. Jak wyjaśniono w motywie 311 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja stwierdziła, że ponieważ konsumpcja wzrosła w 2022 r., nie można nią było tłumaczyć spadku rentowności i innych wskaźników efektywności przemysłu Unii w tym samym roku. W związku z tym chociaż spadek konsumpcji miał znaczący wpływ, istotną rolę odegrała również presja cenowa wynikająca ze spadku cen importowych z Chin.

(236) CNFPIA powróciło do kwestii spadku konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Przedstawiło ono dalsze dowody pochodzące od FEP, Europejskiej Organizacji Przemysłu Tartacznego oraz Global Wood Trade Network's Europe Prices z czerwca 2023 r. w celu wykazania oddziaływania spadku konsumpcji.

(237) Komisja uznała już znaczenie zmian w konsumpcji w sekcji 5.2.3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że kwestia ta przyczyniła się do powstania szkody, ale nie oznacza to, że przywóz towarów po cenach dumpingowych nie był istotną, rzeczywistą i znaczącą przyczyną szkody. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

(238) Wobec braku dalszych uwag dotyczących zmian w konsumpcji potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 308–313 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.4. Wzrost kosztów

- (239) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA zakwestionowało jako błędne ustalenie Komisji, zgodnie z którym wzrost kosztów był jedynie czynnikiem przyczyniającym się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, a rzeczywistą przyczyną istotnej szkody była presja cenowa ze strony chińskiego przywozu. CNFPIA odniosło się do kilku raportów analitycznych dotyczących wzrostu kosztów dla unijnych producentów MWF oraz do komunikatów prasowych FEP wskazujących na wzrost kosztów surowców, przy czym żaden z tych dokumentów nie odnosił się do przywozu z Chin jako przyczyny problemu.
- (240) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Komisja nie kwestionuje faktu, że koszty, w szczególności koszty surowców, rosły w okresie badanym z różnych powodów. Zostało to ujęte w sekcji 5.2.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w której odniesiono się do rzeczywistych danych kosztowych objętych próbą przedstawicieli przemysłu Unii ujętych w tabeli 8 tego rozporządzenia. Komisja podtrzymuje stanowisko, że dla zachowania stabilności przedsiębiorstw wzrost kosztów musi zostać przeniesiony na klientów. Unijny przemysł MWF odnotował znaczny spadek rentowności w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem z powodu niemożności przeniesienia wzrostu kosztów na klientów, co było skutkiem presji związanej zarówno z wolumenem, jak i z niskimi cenami przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin. Należy zaznaczyć, że chińscy producenci eksportujący nierzadko zaopatrywali się w wyroby z drewna dębowego – kluczowe surowce dla produkcji MWF – na rynku unijnym. W związku z tym wzrost kosztów dotknął nie tylko przemysł Unii. Mimo to, jak wskazano w motywie 317 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, chińskie ceny importowe MWF spadły w okresie objętym dochodzeniem o 13 %. To zjawisko wywołało presję cenową na przemysł Unii, co przełożyło się na spadek rentowności, zwrotu z inwestycji oraz przepływów pieniężnych przedstawiony w tabeli 11 dla okresu objętego dochodzeniem. Ten spadek cen importowych jest szczególnie znaczący, biorąc pod uwagę wzrost kosztów surowców dla chińskich producentów eksportujących oraz konieczność pokrycia przez nich kosztów transportu kłód z dębu do Chin i przewozu gotowych wyrobów MWF do Unii. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że wzrost kosztów nie osłabił związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą, i odrzuciła argument CNFPIA.
- (241) CNFPIA powróciło do kwestii wzrostu kosztów w swoich uwagach zgłoszonych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Przedstawiło dalsze dowody pochodzące od FEP, z raportu Global Wood Trade Network dotyczącego cen w Europie z września 2023 r. oraz od Międzynarodowej Organizacji ds. Drewna Tropikalnego, aby wykazać wzrost kosztów surowców.
- (242) Komisja uznała jednak już znaczenie wzrostu kosztów surowców w sekcji 5.2.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja podtrzymuje jednak swoje stanowisko, że wzrost kosztów surowców musi znaleźć odzwierciedlenie w cenach sprzedaży, aby przemysł mógł zachować rentowność, oraz że ceny chińskiego przywozu w znacznym stopniu uniemożliwiły taki wzrost cen. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (243) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących wzrostu kosztów potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 314–318 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.5. Wykorzystanie na użytek własny

- (244) Wobec braku uwag dotyczących wykorzystania na własny użytek potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 319–320 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.6. Inne czynniki

- (245) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że przemysł Unii podejmował nietrafne decyzje biznesowe, o czym świadczą ustalenia Komisji, zgodnie z którymi przemysł ten przeprowadził inwestycje mające na celu utrzymanie efektywności, ale po 2021 r. zmniejszyła się jego zdolność do pozyskania kapitału.
- (246) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Fakty przedstawione w motywie 280 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wskazują, że nakłady inwestycyjne w okresie badanym nie były nadmierne, lecz raczej niewielkie. W latach 2022 i 2023 inwestycje te musiały zostać ograniczone wyłącznie do tych, które były niezbędne ze względu na zmniejszającą się zdolność przemysłu do pozyskania kapitału.
- (247) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło ponadto, że Komisja nie uwzględniła uwag zawartych w pkt 43–47 jego stanowiska z 25 lipca 2024 r.

- (248) Komisja zauważyła, że odniosła się do kwestii związanych z konsumpcją w sekcji 5.2.3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz do kwestii związanych z wynikami dotyczącymi wywozu przemysłu Unii w sekcji 5.2.2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W ramach tego argumentu CNFPIA twierdziło, że przedsiębiorstwo Barlinek dokonało nadmiernych inwestycji w okresie badanym. Komisja nie może podać szczegółowych informacji na temat inwestycji tego przedsiębiorstwa w zdolności produkcyjne ze względu na poufny charakter danych. Jednak zweryfikowane informacje zawarte w poufnym pliku wykazują, że twierdzenie to jest niezgodne ze stanem faktycznym, i dlatego zostało odrzucone.
- (249) Wobec braku uwag dotyczących innych czynników potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 321–326 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (250) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że przywóz z Chin nie spowodował szkody dla przemysłu Unii, i wezwało Komisję do ponownego przeanalizowania ustalenia, zgodnie z którym żaden inny czynnik poza przywozem z Chin nie miał wpływu na sytuację przemysłu Unii.
- (251) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem z powodów przedstawionych w analizie związku przyczynowego w sekcjach 5.1 i 5.2 powyżej.
- (252) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wniosków w sprawie związku przyczynowego potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 327–332 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (253) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń FEP zakwestionowała poziom docelowego zysku zastosowanego przez Komisję do obliczenia marginesu szkody i uznała go za zbyt niski, ponieważ obejmował on marżę zysku jednego z objętych próbą producentów unijnych, która była rażąco niska ze względu na szczególne okoliczności dotyczące tego producenta. FEP argumentowała zatem, że zysk podstawowy powinien być wyższy niż 7,15 %, jak wskazano w motywie 337 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ponieważ zastosowana średnia stopa zysku nie oddaje w wystarczającym stopniu poziomu marży zysku niezbędnej do przywrócenia uczciwej konkurencji w normalnych warunkach rynkowych.
- (254) Komisja przypomina, że – jak wyjaśniono w motywie 337 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – jako punkt odniesienia przyjęto rok 2020, czyli okres sprzed wzrostu przywozu po niskich cenach, który spowodował szkodę dla przemysłu Unii. Komisja ponownie przeanalizowała informacje zawarte w aktach sprawy dotyczące producenta unijnego, którego marża zysku w 2020 r. rzeczywiście była rażąco niska. Ze względu na poufność nazwa przedsiębiorstwa nie może zostać ujawniona. FEP twierdziła, że na niski poziom zysków tego przedsiębiorstwa w 2020 r. miały wpływ pewne czynniki tymczasowe, takie jak restrukturyzacja modelu działalności przedsiębiorstwa oraz istotne zakłócenia w łańcuchach dostaw w czasie pandemii COVID-19.
- (255) W rezultacie Komisja uznała, że przedsiębiorstwo to należy wyłączyć z obliczeń poziomu zysku podstawowego, który w rezultacie wzrósł z 7,15 % do [8,7–11 %] ⁽²⁰⁾.
- (256) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CNFPIA odniosło się do zysku docelowego zastosowanego do obliczenia marginesu szkody. CNFPIA zakwestionowało wybór roku 2020 jako roku bazowego dla zysku docelowego, argumentując, że jest on zbyt odległy w czasie od okresu objętego dochodzeniem, i zaproponowało rok 2022 jako alternatywę. Ponadto CNFPIA sprzeciwiło się wyborowi roku 2020, ponieważ w tym roku mogły być odczuwalne skutki pandemii COVID-19 na rynku unijnym. CNFPIA twierdziło również, że nie należało wyłączać z danych jednego przedsiębiorstwa osiągającego niskie zyski.
- (257) Komisja przypominała, że rok 2020 został wybrany jako ostatni rok, w którym nie odnotowano przywozu towarów po cenach dumpingowych. W rzeczywistości w motywie 284 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wykazano, że szkoda zaczęła występować w 2022 r. Jeśli chodzi o wpływ COVID-19, dwóch objętych próbą producentów unijnych wykazało, że rok 2020 był rokiem zyskowym. Trzeci producent objęty próbą doświadczył jednak szczególnych problemów, częściowo związanych ze skutkami COVID-19, w wyniku których został wyłączony z danych, jak wyjaśniono w sekcji 6.1 ujawnienia ostatecznych ustaleń. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że rok 2020 był najbardziej odpowiednim rokiem bazowym do określenia zysku docelowego i że uzasadnione było ograniczenie danych do dwóch przedsiębiorstw, które osiągnęły rozsądne zyski w tym roku. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.

⁽²⁰⁾ Zysk docelowy został podany w formie przedziału, ponieważ dane wykorzystane do jego obliczenia pochodzą z poufnych danych dotyczących jedynie dwóch przedsiębiorstw.

- (258) Przedsiębiorstwo Puderbach przedstawiło uwagi na temat metodyki zastosowanej do obliczenia marginesu zaniżania cen. Przedsiębiorstwo Puderbach twierdziło, że koszty przemysłu Unii wykorzystane do obliczenia poziomów zaniżania cen nie były porównywalne z cenami importowymi z Chin. Jego zdaniem nie uwzględniono w pełni kosztów frachtu morskiego, opłat celnych Unii, transportu oraz kosztów wprowadzania do obrotu i dystrybucji.
- (259) W obliczeniach porównano jednak cenę importową na poziomie CIF (powiększoną o koszty importu, takie jak opłaty portowe) z ceną *ex-works* przemysłu Unii, co oznacza, że fracht morski i opłaty celne były już uwzględnione w cenie importowej. Ponadto porównanie ceny CIF z ceną *ex-works* było sprawiedliwe, ponieważ obie ceny wymagały dalszego transportu w Unii. Ponadto nie uwzględniono kosztów wprowadzania do obrotu i dystrybucji ponoszonych przez przemysł Unii, ponieważ koszty przemysłu Unii nie obejmowały kosztów przedsiębiorstw handlowych. Szczegółowe obliczenia ujawniono trzem objętym próbą producentom eksportującym. W związku z tym argument, że obliczenia zaniżania cen były niezrównoważone, został odrzucony.
- (260) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Fusong i Jinfa twierdziły, że Komisja powinna stosować dostosowanie poziomu handlu nie tylko przy obliczaniu marginesów podcięcia cenowego, lecz także przy ustalaniu ceny niewyrządzającej szkody. Bez tego dostosowania – ich zdaniem – cena niewyrządzająca szkody i ceny producentów eksportujących nie są porównywalne.
- (261) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Koszt produkcji poszczególnych rodzajów produktu wykorzystywany do obliczania marginesu zaniżania cen nie obejmował kosztów ponoszonych przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe działające w ramach przemysłu Unii. Oznacza to, że margines zaniżania cen obliczono na podstawie kosztów powiększonych o normalny zysk producentów unijnych, a zatem dostosowanie poziomu handlu nie jest konieczne. Innymi słowy, poziom handlu w odniesieniu do przemysłu Unii był porównywalny z poziomem handlu producentów eksportujących. Argument ten został zatem odrzucony.
- (262) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Fusong i Jinfa zakwestionowały poziom zysku docelowego wykorzystanego do obliczenia zaniżania cen i uznały go za zawyżony, ponieważ opierał się on na rentowności grupy (producenta i powiązanych przedsiębiorstw handlowych), a nie na zysku producentów unijnych.
- (263) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Zysk zarówno przedsiębiorstw produkcyjnych, jak i powiązanych przedsiębiorstw handlowych był ustalany zgodnie z wewnętrznymi porozumieniami w sprawie cen transferowych. W związku z tym jedynym wiarygodnym wskaźnikiem zysku był skonsolidowany zysk na poziomie grupy. Dodatkowo analiza zysków osiągniętych przez trzy objęte próbą grupy producentów unijnych wykazała, że to ci producenci ponosili główne ryzyko i generowali większość zysków lub strat, podczas gdy powiązane przedsiębiorstwa handlowe zazwyczaj funkcjonowały w oparciu o standardowe marże zysku. W związku z tym zastosowane skonsolidowane marże rentowności pochodziły głównie od podmiotów produkcyjnych, były zbliżone do poziomów zysku całych grup, a twierdzenie, że takie stopy zysku były zawyżone, było bezpodstawne i niezgodne ze stanem faktycznym.
- (264) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Fusong podtrzymała swoje stanowisko, że wskaźniki rentowności wykorzystane do obliczenia zysku docelowego były zawyżone, ponieważ zostały obliczone dla całej grupy.
- (265) Komisja potwierdziła, że nie wykorzystano zysków osiągniętych wyłącznie przez unijne podmioty produkcyjne, ponieważ obejmowały one głównie sprzedaż na rzecz podmiotów powiązanych w ramach ustaleń dotyczących cen transferowych. W związku z tym, korzystając z danych dotyczących zysku grupy, Komisja wykorzystwała najbardziej odpowiednie dostępne dane. Ponadto z powodów przedstawionych w motywie 135 ujawnienia ostatecznych ustaleń Komisja uznała, że wykorzystane dane są reprezentatywne dla sprzedaży hurtowej. W związku z tym argument, że stopa zysku docelowego została zawyżona, został odrzucony.
- (266) Wniosek zawarty w motywie 342 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych został potwierdzony. Ostateczny poziom usuwający szkodę dla współpracujących producentów eksportujących i dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
Chiny	Grupa Forest	51,5
Chiny	Grupa Fusong	47,8
Chiny	Grupa Jinfa	55,0

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
Chiny	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	52,3
Chiny	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	55,0

(267) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń FEP wskazała na istnienie zakłóceń dotyczących surowców w Chinach w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego oraz postulowała odstąpienie od stosowania zasady niższego cła. Z kolei CNFPIA argumentowało, że należy zastosować zasadę niższego cła.

(268) Komisja zauważa, że kwestia stosowania zasady niższego cła ma znaczenie wyłącznie wtedy, gdy ustalone marginesy dumpingu dla producentów eksportujących są wyższe niż odpowiadające im marginesy szkody. Biorąc pod uwagę ostateczne ustalenia dotyczące marginesów dumpingu i szkody, jak przewidziano w motywach 128 i 266 niniejszego rozporządzenia, stosowanie bądź niestosowanie zasady niższego cła nie ma znaczenia. W związku z tym Komisja uznała, że nie ma potrzeby badania, czy wystąpiły zakłócenia dotyczące surowców, ponieważ wynik takiej analizy nie miałby istotnego znaczenia dla dochodzenia.

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

(269) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Chiny	Grupa Forest	32,1
Chiny	Grupa Fusong	36,1
Chiny	Grupa JINFA	21,3
Chiny	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	28,0
Chiny	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa z ChRL	36,1

7. INTERES UNII

7.1. Interes Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego

(270) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała następnie, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1.1. Interes przemysłu Unii

(271) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA stwierdziło, że przez wprowadzenie wspomnianych cel przemysł Unii dąży do uzyskania nieuczciwej przewagi rynkowej.

(272) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Dochodzenie wykazało, że – zgodnie z sekcją 4 niniejszego rozporządzenia – przemysł Unii poniósł szkodę w wyniku (nieuczciwego) przywozu z Chin po cenach dumpingowych. Celem wprowadzenia środków jest przywrócenie równych warunków działania, które zostały zakłócone przez przywóz z Chin po cenach dumpingowych. Argument ten został zatem odrzucony.

(273) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Lovelin of London (importer MWF) stwierdziło, że przemysł Unii nie odniesie z przedmiotowych środków długoterminowych korzyści, ponieważ zachęca one chińskich eksporterów do produkcji MWF w państwach trzecich i do większej innowacyjności niż producenci unijni.

- (274) Uwagi te mają charakter spekulacyjny i nie zostały poparte danymi. Argumenty te zostały zatem odrzucone.
- (275) Wobec braku dalszych uwag dotyczących interesu Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 348–353 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.1.2. *Interes importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych*

- (276) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Amorim, MEFO Floor, HAI i Puderbach stwierdziły, że wprowadzenie tych środków wpłynie negatywnie na działalność importerów, ponieważ klienci nie zaakceptują przeniesienia pełnych kosztów na ceny sprzedaży, a w konsekwencji spadnie popyt, co może wymusić redukcję zatrudnienia.
- (277) Komisja przyznała w motywie 359 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że wprowadzenie środków może mieć szkodliwy wpływ na sektory przywozu i handlu. Komisja zauważyła jednak również, że sektory te mogą ograniczyć negatywny wpływ na ich działalność dzięki dywersyfikacji źródeł dostaw – na przykład przez zakup towarów z innych państw trzecich lub od przemysłu Unii. Komisja uznała tę argumentację za nieuzasadnioną. Wobec braku rzeczywistych i zweryfikowanych danych od czasu wydania tymczasowych ustaleń Komisja nie była w stanie potwierdzić skali szkodliwych skutków dla sektorów przywozu i handlu. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (278) Przedsiębiorstwo Amorim odniosło się do „interesu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych” w uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Uwagi Amorim dotyczyły (i) ciężaru dowodu spoczywającego na importerach i przedsiębiorstwach handlowych w dochodzeniu, (ii) alternatywnych źródeł zaopatrzenia, (iii) długoterminowego oddziaływania środków ochrony handlu, (iv) konieczności przeprowadzenia oceny skutków gospodarczych przed nałożeniem środków oraz (v) zagrożenia dla konkurencji rynkowej i stabilności łańcucha dostaw. CNFPIA również przedstawiło ogólne uwagi na temat „Interesów niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych” w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło, że importerzy i przedsiębiorstwa handlowe napotykają praktyczne ograniczenia w obronie swoich interesów ze względu na brak zasobów w okresie objętym dochodzeniem między ustaleniem tymczasowym a ostatecznym. Twierdzili oni, że spowodowało to przeniesienie ciężaru dowodu na takie podmioty gospodarcze.
- (279) Komisja przyjęła zasadę w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych stron, że w dniu wszczęcia postępowania powiadamia wszystkie znane jej zainteresowane strony oraz publikuje zawiadomienie o wszczęciu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, aby zachęcić je do współpracy, tak aby można było zapoznać się z opiniami wszystkich stron i w razie potrzeby je zweryfikować. Podejście to jest zgodne z rozporządzeniem podstawowym. Jednakże z uwagi na fakt, że dochodzenia podlegają terminom prawnym, wszystkie strony są zobowiązane do przedstawienia swoich opinii na jak najwcześniejszym etapie. Komisja odniosła się już do niskiego poziomu współpracy ze strony importerów i przedsiębiorstw handlowych w sekcji 7.2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Mając na uwadze, że Komisja musi prowadzić dochodzenia zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, Komisja nie może zgodzić się z twierdzeniem, że harmonogram dochodzenia był niekorzystny dla importerów i przedsiębiorstw handlowych. Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 5 i 7 rozporządzenia podstawowego to zainteresowane strony są zobowiązane do przedłożenia informacji popartych odpowiednimi dowodami, które są reprezentatywne i potwierdzają ich ważność. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (280) Przedsiębiorstwo Amorim zauważyło, że twierdzenie, iż przedsiębiorstwa mogą po prostu złagodzić skutki środków, kupując towary w innych państwach trzecich lub od przemysłu Unii, jest zbyt dużym uproszczeniem. Przedsiębiorstwo Amorim podkreśliło, że przedsiębiorstwa handlowe napotykają szereg praktycznych problemów związanych ze zmianą dostawców, takich jak dodatkowe koszty, dostępność równoważnych produktów i kwestie umowne.
- (281) Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że importerzy i przedsiębiorstwa handlowe – kupując towary w innych państwach trzecich lub od przemysłu Unii – są w stanie ograniczyć negatywny wpływ środków na ich działalność. Komisja uznaje praktyczne kwestie poruszone przez przedsiębiorstwo Amorim, ale szeroki asortyment produktów MWF dostępnych wyłącznie w przemyśle Unii oraz jego wolne moce produkcyjne oznaczają, że zmiana źródeł dostaw pozostaje realną opcją dla importerów i przedsiębiorstw handlowych. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (282) Przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło, że w ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie uwzględniono długoterminowego wpływu środków. Zdaniem Amorim brak natychmiastowych strat, które można by oszacować, nie powinien być interpretowany jako dowód, że straty nie istnieją lub nie wystąpią.

- (283) Proponowane środki mają obowiązywać przez pięć lat, a przedsiębiorstwo Amorim nie określiło negatywnych skutków, jakie mogą one wyrzucić na importerów i przedsiębiorstwa handlowe, ograniczając się jedynie do spekulacji, że mogą wystąpić pewne przewidywalne skutki. W art. 21 rozporządzenia podstawowego wyraźnie stwierdza się, że argumenty dotyczące interesu Unii muszą zawierać przekonujące dowody, które podważają konieczność nałożenia ceł. Argument ten został zatem odrzucony, ponieważ był nieuzasadniony.
- (284) Przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło również, że należy przeprowadzić pełną ocenę ekonomiczną interesów zainteresowanych stron, a nie zostało to uczynione w ramach niniejszego dochodzenia. Komisja musi ponownie odnieść się do art. 21 rozporządzenia podstawowego, który wyjaśnia charakter analizy wymaganej w sprawie antydumpingowej.
- (285) Komisja przestrzega wymogów proceduralnych, a to na zainteresowanych stronach spoczywa odpowiedzialność za przedstawienie swoich opinii w terminie wyznaczonym na dochodzenie, w tym opinii dotyczących wpływu gospodarczego na importerów i przedsiębiorstwa handlowe. Argument ten został zatem odrzucony.
- (286) Przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło również, że środki te zniechęcą do dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia i spowodują skierowanie popytu do węższej grupy dostawców, co może nieumyślnie doprowadzić do ograniczenia konkurencji na rynku, wzrostu kosztów produkcji i osłabienia łańcucha dostaw.
- (287) Celem środków jest przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku. Przywóz z Chin stanowi nieuczciwą konkurencję z powodu dumpingu. Komisja nie uważa zatem, aby środki były antykonkurencyjne, ani nie posiada żadnych dowodów na to, że są one antykonkurencyjne. Argument ten został zatem odrzucony.
- (288) Wobec braku dalszych uwag dotyczących interesu importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 354–365 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.1.3. *Interes użytkowników, sprzedawców detalicznych i innych podmiotów*

- (289) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CNFPIA zakwestionowało stanowisko Komisji, zgodnie z którym użytkownicy i sprzedawcy detaliczni byłoby w stanie przenieść wzrost cen na klientów z uwagi na spadek konsumpcji w Unii. CNFPIA nie zgodziło się również z twierdzeniem Komisji, że nie wystąpi niedobór podaży.
- (290) Komisja uznała ten argument za nieuzasadniony, ponieważ nie przedstawiono żadnych nowych konkretnych i zweryfikowanych danych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (291) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo HAI twierdziło, że wprowadzenie środków zaszkodzi działalności sprzedawców detalicznych i dystrybutorów, ponieważ klienci nie zaakceptują pełnego przeniesienia kosztów na ceny sprzedaży i w rezultacie nastąpi spadek popytu.
- (292) Chociaż Komisja uznała ten argument za nieuzasadniony, już w motywie 368 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zauważyła, że choć wprowadzenie środków może mieć szkodliwe skutki dla użytkowników i sprzedawców detalicznych, środki te nie będą jednak nieproporcjonalne, ponieważ nie wystąpią zakłócenia w dostępności produktów, dostępne są bowiem alternatywne źródła zaopatrzenia. Od czasu wydania tymczasowych ustaleń Komisja nie była w stanie potwierdzić skali zgłaszanych negatywnych skutków dla sprzedawców detalicznych i użytkowników, wobec czego argument ten został odrzucony.
- (293) Przedsiębiorstwo Amorim skomentowało kwestię „interesu użytkowników i sprzedawców detalicznych” w uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Uwagi Amorim dotyczyły (i) problemów związanych ze zmianą źródeł dostaw MWF, (ii) stopnia uwzględnienia skutków długoterminowych, (iii) rzekomego braku proaktywnego podejścia, (iv) wpływu na MŚP i wyspecjalizowanych sprzedawców detalicznych, (v) rzekomej niespójności podejścia Komisji oraz (vi) szerszych kwestii dotyczących konsumentów. CNFPIA również przedstawiło uwagi ogólne dotyczące „Interesu użytkowników i sprzedawców detalicznych” w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (294) Podobnie jak w przypadku importerów i przedsiębiorstw handlowych przedsiębiorstwo Amorim odniosło się również do problemów, z jakimi borykają się użytkownicy i sprzedawcy detaliczni przy zmianie dostawców, takich jak dodatkowe koszty, dostępność produktów równoważnych i kwestie umowne.
- (295) Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że użytkownicy i sprzedawcy detaliczni – kupując towary w innych państwach trzecich lub od przemysłu Unii – są w stanie ograniczyć negatywny wpływ środków na ich działalność. Komisja uznaje praktyczne kwestie poruszone przez przedsiębiorstwo Amorim, ale szeroki asortyment produktów MWF dostępnych wyłącznie w przemyśle Unii oraz jego wolne moce produkcyjne oznaczają, że zmiana źródeł dostaw pozostaje realną opcją dla importerów i przedsiębiorstw handlowych. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.

- (296) Przedsiębiorstwo Amorim powtórzyło również swoje stanowisko, że środki te będą miały wpływ na użytkowników i sprzedawców detalicznych, takich jak instalatorzy, wykonawcy i deweloperzy. Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło, że sprzedawcy detaliczni mogą doświadczyć spadku sprzedaży, presji na marże i zmniejszenia różnorodności produktów. Ponadto przedsiębiorstwo Amorim wyjaśniło, że branża budowlana i remontowa, która już boryka się z wysokimi kosztami spowodowanymi inflacją i odczuwa presję w łańcuchu dostaw, może doświadczyć opóźnień lub ograniczeń w realizacji projektów.
- (297) Chociaż uwagi przedsiębiorstwa Amorim zawierały więcej szczegółowych informacji na temat jego opinii dotyczących wpływu środków na użytkowników i sprzedawców detalicznych, Komisja uznała już w motywie 368, że środki będą miały pewien negatywny wpływ na te strony. Brak współpracy ze strony tych sektorów oznacza jednak, że Komisja nie jest w stanie ocenić, jak ważne są MWF dla różnych rodzajów sprzedawców detalicznych i użytkowników pod względem obrotów ze sprzedaży, jakie są ich obecne marże zysku i jak istotny byłby wzrost kosztów. Komisja ponownie stwierdza zatem, że argumenty, zgodnie z którymi środki te będą miały poważne negatywne skutki dla tych sektorów, nie zostały poparte dowodami.
- (298) Przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło również, że w ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie uwzględniono długoterminowego oddziaływania środków na użytkowników i sprzedawców detalicznych. Zdaniem Amorim brak natychmiastowych strat, które można by oszacować, nie powinien być interpretowany jako dowód, że straty nie istnieją lub nie występują.
- (299) Proponowane środki mają obowiązywać przez pięć lat, a przedsiębiorstwo Amorim nie określiło negatywnych skutków, jakie mogą one wywrzeć na użytkowników i sprzedawców detalicznych, ograniczając się jedynie do spekulacji, że mogą wystąpić pewne przewidywalne skutki. W art. 21 rozporządzenia podstawowego wyraźnie stwierdza się, że argumenty dotyczące interesu Unii muszą zawierać przekonujące dowody, które podważają konieczność nałożenia ceł. Argument ten został zatem odrzucony, ponieważ był nieuzasadniony.
- (300) Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło również, że przeprowadzona przez Komisję analiza użytkowników i sprzedawców detalicznych ma charakter „pasywny” i nakłada ciężar dowodu na strony, których dotyczy postępowanie. W odniesieniu do MŚP przedsiębiorstwo Amorim stwierdziło, że w ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie uwzględniono interesów użytkowników i sprzedawców detalicznych będących MŚP, którzy mogą dysponować mniejszymi zasobami i być mniej odporni na zakłócenia rynku.
- (301) Komisja odrzuca twierdzenie, że przyjęła bierną postawę w dochodzeniu dotyczącym interesu Unii. W pierwszym dniu postępowania zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu, jak i w pismach wysłanych do zainteresowanych stron poproszono wszystkie strony (w tym MŚP) o przedstawienie swojego stanowiska. W tym przypadku bardzo niewiele stron zgłosiło się, aby przedstawić swoje stanowisko, a żadna z nich nie wypełniła kwestionariusza przeznaczonego dla użytkowników i sprzedawców detalicznych. Komisja musi ponownie odnieść się do art. 21 rozporządzenia podstawowego, który jasno stanowi, że w ramach badania interesu Unii zainteresowane strony muszą przedstawić istotne powody, które uzasadniają zmianę ustaleń dotyczących dumpingu, szkody i związku przyczynowego. Komisja musi zatem odrzucić zarzut, że działała w sposób nieuczciwy lub niedostatecznie dokładny.
- (302) Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło również, że podejście Komisji jest niespójne, podkreślając, że w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wyraźnie uznano potencjalne negatywne skutki środków dla użytkowników i sprzedawców detalicznych, natomiast w ujawnieniu ostatecznych ustaleń odrzucono kwestie oparte wyłącznie z powodu braku formalnych dowodów.
- (303) Rozporządzenie Komisji w sprawie ceł tymczasowych odnosi się do wszystkich kwestii poruszonych na tym etapie dochodzenia, natomiast na etapie ostatecznym dochodzenie koncentruje się na nowych kwestiach i kwestiach zgłoszonych po opublikowaniu tego rozporządzenia. W celu wyjaśnienia tej kwestii Komisja nadal uznaje, że środki mogą mieć pewne negatywne skutki dla użytkowników i sprzedawców detalicznych.
- (304) Uwagi przedsiębiorstwa Amorim zawarte w tej sekcji, dotyczące skutków dla konsumentów, zostały omówione w sekcji „Interesy konsumentów”.
- (305) Wobec braku dalszych uwag dotyczących interesu użytkowników i sprzedawców detalicznych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 366–369 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.1.4. *Interes unijnego przemysłu drzewnego*

- (306) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Amorim i Barth twierdziły, że unijny przemysł drzewny, który dostarczał surowce chińskim producentom eksportującym, odczuje spadek wywozu.

- (307) Chociaż Komisja uznała ten zarzut za niepoparty dowodami, wskazała w motywie 373 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że nie przewiduje, by środki miały nieproporcjonalny wpływ na unijny przemysł drzewny, ponieważ prawdopodobnie wesprą one producentów unijnych i produkcję w innych państwach trzecich. Od czasu wydania tymczasowych ustaleń Komisja nie była w stanie potwierdzić skali zgłaszanych negatywnych skutków dla unijnego przemysłu drzewnego, wobec czego argument ten został odrzucony.
- (308) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Holz-Richter twierdziło, że wejście w życie rozporządzenia UE w sprawie wylesiania („rozporządzenie w sprawie wylesiania”) pogłębi negatywny wpływ środków na przemysł drzewny Unii, który utraci kontakty handlowe z chińskimi producentami eksportującymi MWF.
- (309) Twierdzenie to nie zostało poparte dowodami, a ze względu na brak współpracy ze strony przemysłu drzewnego nie było możliwe dokonanie oceny tego twierdzenia ani ustalenie, czy przemysł drzewny zwiększy sprzedaż na rzecz przemysłu MWF w Unii. Argument ten został zatem odrzucony.
- (310) Wobec braku dalszych uwag dotyczących interesu unijnego przemysłu drzewnego potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 370–373 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.1.5. *Interes konsumentów w Unii*

- (311) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Amorim, MEFO Floor, Puderbach i HAI twierdziły, że konsumenci odczują negatywne skutki wzrostu cen spowodowanego wprowadzeniem środków.
- (312) Komisja zauważa, że zarzut ten został już omówiony w motywie 375 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja nie kwestionuje, że ceny na rynku unijnym prawdopodobnie wzrosną w wyniku niniejszego dochodzenia. Jednocześnie jednak przypomina, że MWF nie należą do dóbr regularnie kupowanych przez konsumentów i zazwyczaj nie stanowią istotnego elementu w ich budżecie. Wobec braku dowodów, że wprowadzone środki mogą nieproporcjonalnie obciążyć konsumentów, Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (313) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Amorim odniosło się do kwestii „interesu konsumentów”. Uwagi Amorim dotyczyły: (i) znaczenia podłóg z MWF dla konsumentów; (ii) stopnia uwzględnienia skutków długoterminowych, (iii) rzekomego braku proaktywnego podejścia, (iv) wpływu na MŚP i wyspecjalizowanych sprzedawców detalicznych, (v) rzekomej niespójności podejścia Komisji oraz (vi) szerszych kwestii dotyczących konsumentów.
- (314) CNFPIA i Holz-Richter również przedstawiły ogólne uwagi na temat „interesu konsumentów” w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (315) Przedsiębiorstwa Amorim i Lovelin of London zakwestionowały ustalenia Komisji dotyczące znaczenia MWF w budżetach konsumentów. Amorim rozróżniło konsumentów, którzy niedawno zakupili podłogi MWF, od innych konsumentów. Amorim przytoczyło dane liczbowe pochodzące z badania European Consumer Research 2023 opublikowanego przez FEP na poparcie swojej uwagi, że jednorazowe zakupy, takie jak podłogi MWF, mogą nadal mieć znaczące konsekwencje ekonomiczne dla konsumentów. Badania pokazują, że w ciągu ostatnich 4 lat 17 % konsumentów zmieniło podłogę na nową. Z tych samych badań wynika jednak, że tylko 13 % takich podłóg było wykonanych z drewna. Oznacza to, że tylko 2 % konsumentów biorących udział w badaniu zdecydowało się na montaż podłogi drewnianej w ciągu ostatnich 4 lat. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że MWF nie stanowi istotnego elementu większości budżetów konsumentów.
- (316) Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło również, że nieproporcjonalny wpływ odczułaby grupa konsumentów wrażliwych na ceny, którzy zazwyczaj kupują MWF produkowane w Chinach.
- (317) Po pierwsze, twierdzenie to potwierdza ustalenie Komisji, że przywóz z Chin podcina cenę sprzedaży producenta unijnego. Ponadto Komisja uważa, że taka konkurencja powinna opierać się na zasadach uczciwego handlu, i w związku z tym odrzuciła twierdzenie, że środki wynikające z niniejszego dochodzenia w nieproporcjonalny sposób wpływają na konsumentów wrażliwych na ceny.
- (318) Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło również, że Komisja nie przeprowadziła odpowiedniej oceny skutków dla konsumentów w odniesieniu do kwestii, które mogłyby stanowić podstawę nowych ustaleń w dochodzeniu. Przedsiębiorstwo Amorim argumentowało również, że Komisja powinna przeprowadzić dokładne badania w celu zapewnienia, aby środki te nie podważały szerszych celów polityki UE, takich jak Zielony Ład, sprawiedliwość społeczna i przystępne cenowo mieszkania.

- (319) Komisja podkreśliła, że nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że środki antydumpingowe zaproponowane w ujawnieniu ostatecznych ustaleń podważyłyby te szersze cele polityki. Ponadto Komisja przypomniała, że dochodzenia antydumpingowe podlegają ścisłym terminom ustawowym. W związku z tym Komisja jest uzależniona od zainteresowanych stron, które powinny przedstawić rzeczywiste, reprezentatywne dowody i argumenty na poparcie swoich stanowisk. Komisja nie ma innego wyboru, jak tylko działać zgodnie z tymi ramami prawnymi. Komisja odrzuca zatem zarzut, że nie działała zgodnie z prawem, nie uwzględniając opinii konsumentów i nie rozważając skutków dla szerszych kwestii.
- (320) Wobec braku dalszych uwag dotyczących interesu konsumentów w Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 374–376 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.1.6. *Inne czynniki*

- (321) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Amorim, MEFO Floor, Puderbach i CNFPIA twierdziły, że wprowadzenie środków doprowadzi do zastępowania MWF tańszymi, mniej zrównoważonymi produktami.
- (322) Komisja nie wyklucza, że w pewnym stopniu może dojść do takiego zastąpienia. Zarzut ten uznano jednak za niepoparty dowodami, ponieważ nie przedstawiono żadnych danych potwierdzających sam fakt zastępowania ani jego potencjalnej skali. Argument ten został zatem odrzucony.
- (323) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Amorim powtórzyło swoje uwagi, że środki doprowadzą do zmniejszenia popytu na MWF i wzrostu zużycia tańszych rodzajów podłóg, takich jak laminaty, winyl i luksusowe płytki winylowe (LVT). Przedsiębiorstwa Holz-Richter, Lovelin of London i Puderbach poparły te uwagi. Przedsiębiorstwo Amorim przedstawiło dane dotyczące niektórych rodzajów podłóg za lata 2020 i 2024, aby wykazać, że nastąpiła zmiana popytu na różne rodzaje podłóg, i wskazało cenę jako przyczynę tych zmian.
- (324) Komisja nie zaprzeczyła, że niektórzy konsumenci mogą w odpowiedzi na wzrost cen zdecydować się na tańsze alternatywne produkty podłogowe. Jednakże badania konsumenckie przedstawione przez Amorim wyraźnie wskazują, że cena jest tylko jednym z czynników wpływających na decyzje konsumentów. Ponadto CNFPIA stwierdziło, że popyt w sektorze MWF wzrośnie w nadchodzących latach ze względu na zmniejszenie inflacji jego kluczowych kosztów po zakończeniu wojny na Ukrainie. Komisja nie otrzymała jednak przekonujących dowodów na to, że kwestia substytucyjności świadczy o tym, że środki nie leżą w interesie Unii.
- (325) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Amorim i MEFO Floor, Puderbach i HAI twierdziły, że spadek przywozu z Chin zostanie zrekompensowany przywozem z innych państw trzecich. Strony te twierdziły również, że środki nie przyniosą korzyści przemysłowi Unii.
- (326) Komisja uważa ten argument za niepoparty dowodami. Jednocześnie z opinii wyrażonej przez Komisję w motywie 359 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wynika, że przemysł Unii odniósłby korzyści ze środków.

7.1.7. *Wnioski dotyczące interesu Unii*

- (327) Wobec braku uwag w odniesieniu do wniosków dotyczących interesu Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywie 377 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. **Środki ostateczne**

- (328) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

- (329) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (w %)	Margines szkody (w %)	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)
Chiny	Grupa Forest	32,1	51,5	32,1
Chiny	Grupa Fusong	36,1	47,8	36,1
Chiny	Grupa JINFA	21,3	55,0	21,3
Chiny	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	28,0	52,3	28,0
Chiny	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa z ChRL	36,1	55,0	36,1

- (330) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin”.

- (331) Komisja zwróciła się do współpracujących eksporterów nieobjętych próbą o przedstawienie dodatkowych dokumentów, takich jak licencje handlowe i statuty spółki, w celu potwierdzenia ich statusu producentów produktu objętego postępowaniem. Spośród 63 podmiotów, które przedstawiły dodatkowe informacje, przedsiębiorstwo Huzhou Teya Floor Co., Ltd nie wykazało powiązania ze sprawą i Komisja nie mogła potwierdzić, że jest ono faktycznym producentem produktu objętego postępowaniem. Z kolei przedsiębiorstwo JILIN XINYUAN WOODEN INDUSTRY CO., LTD nie przedstawiło żadnych dodatkowych informacji ani dowodów na to, że jest producentem eksportującym. W związku z tym oba przedsiębiorstwa uznano za niewspółpracujące i usunięto z wykazu współpracujących producentów eksportujących.

- (332) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo JILIN XINYUAN WOODEN INDUSTRY CO., LTD dostarczyło wymagane informacje. W związku z tym przedsiębiorstwo to zostało dodane do wykazu współpracujących producentów eksportujących.

- (333) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽²¹⁾ Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (334) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin”.

⁽²¹⁾ E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgium.

- (335) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antidumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (336) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (337) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antidumpingowych cło antidumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (338) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antidumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (339) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antidumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

8.3. Moc wsteczna

- (340) Jak wspomniano w sekcji 1.2., Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (341) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń FEP stwierdziła, że statystyki Eurostatu wskazują na znaczny wzrost przywozu z Chin oraz że zostały spełnione warunki poboru cel z mocą wsteczną.
- (342) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną.
- (343) Komisja jest zdania, że przywóz produktu objętego postępowaniem został zarejestrowany zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i spełnia kryterium a).
- (344) Komisja uznała również, że importerzy mieli możliwość przedstawienia uwag w ramach kryterium b) wraz z publikacją rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

8.3.1. Historia dumpingu lub wiedza o istnieniu dumpingu lub szkody spowodowane przez importera

- (345) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego musi zachodzić sytuacja, w której „dany produkt w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu w dłuższym okresie lub importer był świadomy albo powinien być świadomy dumpingu w zakresie jego rozmiarów i szkody, domniemanej bądź stwierdzonej”. W przedmiotowej sprawie Komisja uważa, że importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu w zakresie jego rozmiarów i domniemanej bądź stwierdzonej szkody od daty wszczęcia dochodzenia.
- (346) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności zawierały szereg oświadczeń i dowodów potwierdzających i określających rozmiar dumpingu i domniemaną szkodę. Komisja uznała zatem, że importerzy i użytkownicy byli świadomi lub powinni być świadomi domniemanej praktyki dumpingu, jego rozmiarów i domniemanej szkody.
- (347) Stwierdza się zatem, że to kryterium poboru ceł z mocą wsteczną zostało spełnione.
- (348) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń AUMI i CNFPIA zakwestionowały decyzję Komisji o nałożeniu z mocą wsteczną ceł antydumpingowych od daty rejestracji i stwierdziły, że podejście Komisji nie spełnia wszystkich łącznych warunków określonych w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w wykładni nadanej mu przez Trybunał w sprawie T-749/16⁽²²⁾. CNFPIA stwierdziło, że Komisja nie przedstawiła należytego uzasadnienia swojej decyzji o rejestracji. Według CNFPIA decyzja o rejestracji przywozu musi być należyście uzasadniona, w szczególności gdy Komisja (jak w przedmiotowej sprawie) działa z urzędu. CNFPIA zauważyło również, że jest to sprzeczne z praktyką Komisji w poprzednich dochodzeniach, i stwierdziło, że nieuzasadnienie przez Komisję decyzji o rejestracji narusza zasady prawa ustanowione przez Sąd i podważa pewność prawa dla importerów.
- (349) Komisja zauważyła, że zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz podlega rejestracji na wniosek przemysłu Unii, który zawiera wystarczające dowody uzasadniające takie działanie. Przywóz można również poddać rejestracji z inicjatywy Komisji. O ile jest oczywiste, że rejestracja przywozu na wniosek zależy od istnienia wystarczających dowodów uzasadniających rejestrację, o tyle nie ma takiego wymogu w przypadku rejestracji przywozu z inicjatywy własnej Komisji. Komisja zauważyła również, że o zmianie praktyki poinformowano w komunikacie prasowym Komisji z dnia 24 września 2024 r.⁽²³⁾ Argument ten został zatem odrzucony.
- (350) Ponadto zdaniem CNFPIA i AUMI Komisja nie wykazała, że importerzy byli świadomi (lub powinni być świadomi) zakresu domniemanego dumpingu i szkody oraz że podejście Komisji w niniejszym dochodzeniu zasadniczo sprawia, że art. 10 ust. 4 lit. c) staje się zbędny. W wyniku automatycznej rejestracji całego przywozu od września 2024 r. Komisja usunęła istotną wartość wymogu świadomości, czyniąc go formalnością proceduralną, a nie warunkiem mającym znaczenie prawne. Według AUMI i CNFPIA założenie Komisji, że importerzy powinni byli wiedzieć o dumpingu po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu oraz wersji skargi nieopatrzonych klauzulą poufności, czyni art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego bezprzedmiotowym.
- (351) Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło, że sama publikacja zawiadomienia o wszczęciu nie była wystarczająca, aby Komisja mogła twierdzić, że strony powinny być świadome dumpingu w rozumieniu art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (352) Komisja zauważyła, że CNFPIA i AUMI mylą dwa pojęcia: rejestracja i pobór z mocą wsteczną. Podczas gdy rejestracja jest narzędziem celnym ułatwiającym identyfikację przywozu, w odniesieniu do którego można dochodzić poboru ceł z mocą wsteczną, i może być dokonywana z inicjatywy własnej Komisji, pobór z mocą wsteczną może nastąpić wyłącznie po ocenie i spełnieniu warunków określonych w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono w motywach 345–346 powyżej, Komisja oceniła i ustaliła, że importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu w odniesieniu do zakresu dumpingu oraz domniemanej lub

⁽²²⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2019 r., Stemcor London Ltd i Samac Steel Supplies Ltd/Komisja Europejska, sprawa T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310.

⁽²³⁾ Komisja wprowadza rejestrację przywozu wszystkich produktów objętych dochodzeniami w sprawie środków ochrony handlu w celu zwalczania nieuczciwej konkurencji – Komisja Europejska, https://policy.trade.ec.europa.eu/news/commission-register-imports-all-products-under-trade-defence-investigations-bid-fight-unfair-2024-09-24_en.

stwierdzonej szkody. Jak potwierdził Trybunał w sprawie T-749/16 ⁽²⁴⁾, o której mowa w motywie 348 powyżej, Komisja uznała, że importerzy byli świadomi lub powinni byli być świadomi dumpingu i domniemanej szkody od momentu opublikowania zawiadomienia o wszczęciu oraz wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

- (353) CNFPIA argumentowało ponadto, że Komisja nie udowodniła znacznego wzrostu przywozu po okresie objętym dochodzeniem. Na początku w okresie objętym dochodzeniem (2023) odnotowano znaczny spadek przywozu. W porównaniu z wyjątkowo niską wielkością przywozu w 2023 r. nieznaczny wzrost przywozu w 2024 r. stanowił po prostu powrót do bardziej typowego poziomu handlu, co potwierdzają dane z poprzednich lat. Chociaż przywóz z Chin wzrósł w 2024 r., pozostał on poniżej poziomu odnotowanego w 2022 r., kiedy to warunki rynkowe były bardziej typowe. CNFPIA zauważyło, że w przeciwieństwie do poprzednich dochodzeń Komisja nie przeprowadziła dogłębnej analizy przywozu po upływie okresu objętego dochodzeniem w celu oceny, w jaki sposób wielkość przywozu po upływie tego okresu wpłynęła lub mogła wpłynąć na warunki rynkowe, w szczególności pod względem cen i konkurencji. Ponadto Komisja nie dokonała oceny ewentualnego gromadzenia zapasów przez importerów, a zatem nie wykazała, że jakikolwiek wzrost mógłby osłabić skutki zaradcze ceł antydumpingowych. W świetle tych uchybień CNFPIA stwierdziło, że Komisja nie spełniła warunków określonych w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym nałożenie ceł z mocą wsteczną było nieuzasadnione i należy je ponownie rozważyć, ponieważ pobór ceł z mocą wsteczną pozostaje wyjątkiem, który można uzasadnić jedynie w wyjątkowych okolicznościach.
- (354) Przedsiębiorstwa Amorim i Barth, grupa Fusong oraz przedsiębiorstwa Lovelin i Thede&Witte stwierdziły, że Komisja powinna była uwzględnić czas potrzebny na realizację zamówienia między datą wydania polecenia a datą przywozu przy ocenie, czy importerzy powinni byli wiedzieć o dumpingu. Przedsiębiorstwa Amorim i Barth twierdziły, że większość przywozu po publikacji zawiadomienia o wszczęciu została zamówiona przed datą zawiadomienia o wszczęciu. Zdaniem Amorim czas realizacji zamówienia od daty złożenia zamówienia do daty przywozu wynosił od 12 do 16 tygodni, z czego wyprodukowanie towarów trwało od czterech do sześciu tygodni, a dostarczenie przesyłek do Unii – około 60 dni. Przedsiębiorstwo Thede & Witte twierdziło, że czas realizacji zamówienia wynosił co najmniej trzy miesiące, grupa Fusong – od 3,5 do 4,5 miesiąca, a przedsiębiorstwo Lovelin – co najmniej sześć miesięcy. Przedsiębiorstwo Barth twierdziło, że zdecydowana większość MWF przywiezionych po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu została zamówiona przed jego publikacją, i przedłożyło dane poufne na poparcie tego twierdzenia. Sojusz AUMI stwierdził, że Komisja nie zbadała, czy doszło do gromadzenia zapasów, i dodało, że podczas wizyty weryfikacyjnej w przedsiębiorstwie Lamett Komisja nie zbadała ani nie zweryfikowała tej kwestii. Biorąc pod uwagę wspomniany czas potrzebny na przygotowanie zamówienia, strony te twierdziły, że w momencie składania zamówień nie mogły wiedzieć o dumpingu, a zatem warunek określony w art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego nie został spełniony.
- (355) Komisja przypomina przede wszystkim, że – jak zauważył Sąd w wyroku w sprawie Stemcor – „[a]rtykuł 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego wymaga do celów zastosowania z mocą wsteczną ostatecznego cła antydumpingowego, aby »poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie [rósł]«, co »przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce«, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone” ⁽²⁵⁾. Jest oczywiste, że przepis ten odnosi się do „przywozu”, a nie do „zamówień”, które mogą znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone. Sąd stwierdził ponadto, że „nie można z całą pewnością odróżnić skutków przywozu dokonanego w okresie rejestracji od skutków przywozu dokonanego przed tym okresem, ponieważ przywóz po niskich cenach do Unii w okresie rejestracji może zbiegać się ze zgromadzonym wcześniej dużym zapasem produktów, w czasie, gdy importerzy mieli już świadomość możliwości zastosowania z mocą wsteczną ceł antydumpingowych w odniesieniu do zarejestrowanego przywozu, przyczyniając się zatem do znacznego osłabienia skutków ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone” ⁽²⁶⁾.

⁽²⁴⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2019 r., Stemcor London Ltd i Samac Steel Supplies Ltd/Komisja Europejska, sprawa T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310, zob. w szczególności pkt 29–59.

⁽²⁵⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2019 r., Stemcor London Ltd i Samac Steel Supplies Ltd/Komisja Europejska, sprawa T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310, zob. w szczególności pkt 72.

⁽²⁶⁾ Tamże, pkt 75.

(356) Ponadto, chociaż świadomość importera o wszczęciu dochodzenia ma decydujące znaczenie dla zastosowania art. 10 ust. 4 lit. c) ⁽²⁷⁾ rozporządzenia podstawowego ⁽²⁸⁾, niniejsze rozporządzenie wykonawcze „nie ma »represyjnego« celu”. „[...] o ile art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustanawia zasadę niedziałania z mocą wsteczną środków antydumpingowych, liczne przepisy rozporządzenia podstawowego wprowadzają odstępstwa od tej zasady, zezwalając, pod pewnymi warunkami, na stosowanie środków antydumpingowych do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu przed wejściem w życie rozporządzenia, które je ustanawia, a które zostały zarejestrowane zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, i to wyłącznie w celu uniknięcia tego, by skutki środków ostatecznych zostały znacznie osłabione, a zatem pozbawione swej istoty” ⁽²⁹⁾. W związku z tym ocena przeprowadzana na podstawie art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego powinna koncentrować się raczej na prawdopodobnym skutku przywozu, a nie na zamiarach importerów. W związku z tym „dalszy znaczny wzrost przywozu” w rozumieniu art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego należy oceniać całościowo w celu ustalenia, czy ujęty łącznie przywóz może znacznie osłabić skutki cel ostatecznych, a zatem stworzyć dodatkową szkodę dla przemysłu unijnego, być oceniany całościowo, bez uwzględnienia subiektywnej i indywidualnej sytuacji zainteresowanych importerów ⁽³⁰⁾.

(357) Komisja nie zakwestionowała tego, że czas, jaki upłynął między złożeniem zamówienia a datą przywozu, mógł wynieść kilka tygodni lub miesięcy. Oprócz przypomnienia zasad przytoczonych w dwóch poprzednich motywach, a w szczególności art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego, który dotyczy skutków przywozu, a nie intencji leżących u jego podstaw lub terminu złożenia zamówień, Komisja uznała, że w przypadku zamówień oczekujących na realizację po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu importerzy mogli rozważyć alternatywne rozwiązania zamiast przywozu tak dużych ilości, w tym odsprzedaż na rynki poza UE lub renegocjację warunków z dostawcą. Komisja oceniła dane przedłożone przez przedsiębiorstwo Barth i stwierdziła, że stanowią one jedynie 14 % całego przywozu z Chin. W związku z tym Komisja uznała, że dane te są nie tylko zasadniczo nieistotne w świetle przywołanych powyżej zasad, ale również niewystarczająco reprezentatywne, aby można było założyć, że wszyscy pozostali importerzy znajdowali się w podobnej sytuacji. Ponadto przedsiębiorstwo Barth nie udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a jego dane nie mogły zostać zweryfikowane. W odniesieniu do twierdzenia AUMI Komisja przyznała, że nie sprawdziła, czy przedsiębiorstwo Lamett, które było jedynym importerem współpracującym w dochodzeniu, gromadziło zapasy w 2024 r. Komisja zauważyła jednak, że ponieważ przywóz z Lamett stanowił jedynie 6 % całego przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem, nie można było go wykorzystać do wyciągnięcia wniosków. Komisja zauważyła ponadto, że w uwagach podsumowanych w motywie 354 nie zakwestionowano, że przywóz znacznie wzrósł, chociaż jako powód podano przywóz MWF przed wejściem w życie rozporządzenia UE w sprawie wylesiania („EUDR”). W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.

8.3.2. Prawdopodobieństwo znacznego osłabienia skutków naprawczych ostatecznego cła antydumpingowego przez dalszy znaczny wzrost przywozu

(358) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego musi zostać spełniony warunek, że „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie”.

(359) Średnia miesięczna wielkość przywozu z ChRL zgłoszona do Eurostatu ⁽³¹⁾ w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 935 477 m² ⁽³²⁾. Dane Eurostatu pokazują, że średnia miesięczna wielkość przywozu z ChRL w okresie rozpoczynającym się w pierwszym pełnym miesiącu po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i kończącym się w ostatnim pełnym miesiącu poprzedzającym wprowadzenie środków tymczasowych (czerwiec 2024 r. – grudzień 2024 r.) wynosiła 1 457 082 m², tj. była o 56 % wyższa niż średnia z całego okresu objętego dochodzeniem. Wielkość ta była również o 66 % wyższa niż średnia miesięczna wielkość przywozu w tych samych miesiącach kalendarzowych w okresie objętym dochodzeniem (czerwiec 2023 r. – grudzień 2023 r.).

⁽²⁷⁾ Czy „dany produkt w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu w dłuższym okresie lub importer był świadomy albo powinien być świadomy dumpingu w zakresie jego rozmiarów i szkody, domniemanej bądź stwierdzonej”.

⁽²⁸⁾ Tamże, pkt 76.

⁽²⁹⁾ Tamże, pkt 87.

⁽³⁰⁾ Tamże, pkt 86.

⁽³¹⁾ Wielkości skorygowano przy użyciu metodyki opisanej w motywie 227 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽³²⁾ Wynik ten jest o 0,2 % wyższy od średniej uzyskanej na podstawie danych w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Różnica ta jest nieistotna i wynika ze skorygowania danych w bazie danych Eurostatu.

- (360) Jeżeli przyjmie się jako okres odniesienia czas od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do końca ostatniego pełnego miesiąca poprzedzającego rejestrację przywozu (czerwiec 2024 r. – wrzesień 2024 r.), średnia miesięczna wielkość przywozu wynosi 1 430 396 m³, czyli o 53 % więcej niż średnia miesięczna w całym okresie objętym dochodzeniem. Wartość ta była również o 52 % wyższa niż średnia miesięczna wielkość przywozu w tych samych miesiącach kalendarzowych w okresie objętym dochodzeniem (czerwiec 2023 r. – wrzesień 2023 r.).
- (361) Oba wyniki potwierdzają, że po wszczęciu postępowania nastąpił znaczny wzrost wielkości przywozu.
- (362) Wzrost ten miał miejsce pomimo spadku konsumpcji o 5 % w 2024 r. w porównaniu z 2023 r., jak wskazano w publikacjach branżowych ⁽³³⁾. Jest to wyraźna oznaka dalszej szkody dla przemysłu Unii.
- (363) Wobec braku innych wyjaśnień Komisja stwierdziła, że znaczny wzrost wielkości przywozu po wszczęciu postępowania wskazywał na zjawisko gromadzenia zapasów.
- (364) Ponadto średnia miesięczna cena importowa w okresie od czerwca 2024 r. do września 2024 r. wynosiła 22,22 EUR za m³, czyli była o 4,1 % niższa niż średnia miesięczna cena w całym okresie objętym dochodzeniem. Z kolei średnia miesięczna cena importowa w okresie od czerwca 2024 r. do grudnia 2024 r. wynosiła 22,47 za m³, czyli była o 3 % niższa niż średnia miesięczna cena w całym okresie objętym dochodzeniem. Wyniki te wskazują, że znaczny wzrost przywozu z Chin nastąpił po cenach niższych – w ujęciu średnim – niż ceny odnotowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (365) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Fusong twierdziła, że Komisja powinna była ujawnić skorygowane miesięczne dane dotyczące przywozu, aby umożliwić zgłoszenie uwag na ich temat.
- (366) Komisja zauważyła, że metodę korygowania wielkości przywozu w m³ podaną przez Eurostat opisała już w motywie 227 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a wyniki tej korekty przedstawiła w motywach 359 i 360 powyżej. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (367) Grupa Fusong twierdziła, że przy ocenie wzrostu przywozu Komisja powinna była uwzględnić czas realizacji zamówienia między jego złożeniem a przywozem. Przedsiębiorstwa Amorim i Barth twierdziły, że większość ilości przywiezionych od czerwca 2024 r. dotyczyła zamówień złożonych przed 17 maja 2024 r., a przedsiębiorstwo Barth przedstawiło dane poufne na poparcie swojego twierdzenia. AUMI, Barth, CNFPIA, Fusong i Thede&Witte dodały, że przywóz w 2023 r. był nietypowo niski i dlatego nie można go porównywać z danymi z 2024 r. AUMI stwierdził, że wzrost przywozu wynikający z porównania z danymi za 2023 r. powinien zostać oceniony w świetle terminu i wielkości przywozu oraz innych okoliczności, zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Grupa Fusong zasugerowała porównanie przywozu w 2024 r. z całym okresem objętym postępowaniem. Przedsiębiorstwo Barth i grupa Fusong dodały, że warunki rynkowe skłoniły importerów do gromadzenia zapasów w 2022 r., a spadek konsumpcji w 2023 r. spowodował tego roku zmniejszenie przywozu. Zdaniem AUMI w okresie badanym oraz w 2024 r. przywóz w drugiej połowie tych lat był ogólnie wyższy niż w pierwszej połowie, z wyjątkiem 2023 r., co AUMI, podobnie jak CNFPIA, przypisało skutkom kryzysu w regionie Morza Czerwonego dla żeglugi handlowej, który trwał od listopada 2023 r. Przedsiębiorstwo Cora Domenica stwierdziło, że w 2024 r. przywóz był niższy niż w 2023 r.
- (368) Jeśli chodzi o twierdzenia dotyczące roli czasu realizacji między datą zamówienia a datą przywozu, jak wyjaśniono w motywach 355–356 powyżej, Komisja nie uznała za istotne wyłączenie z porównania przywozu zamówionego przed opublikowaniem zawiadomienia o wszczęciu. Jak zauważył Sąd w sprawie T-749/16, o której mowa w motywie 348 powyżej, „dalszy znaczny wzrost przywozu” w rozumieniu art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego należy oceniać od momentu, w którym importerzy stali się świadomi możliwości nałożenia w późniejszym czasie cła antydumpingowego na rejestrowany przywóz, co oznacza, że w celu ustalenia, czy przywóz ten wraz z przywozem, który miał miejsce w okresie rejestracji, mógł osłabić skutki ostatecznego cła, które ma zostać wprowadzone, należy brać po uwagę przywóz dokonany od chwili opublikowania zawiadomienia o wszczęciu postępowania ⁽³⁴⁾. W związku z tym argument ten należy odrzucić.

⁽³³⁾ Źródło: Komunikat prasowy FEP z 27 stycznia 2025 r. <https://www.parquet.net/2025/01/european-parquet-market-2024.html#:~:text=At%20the%20occasion%20of%20its,under%205%25%20compared%20to%202023.>

⁽³⁴⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2019 r., Stemcor London Ltd i Samac Steel Supplies Ltd/Komisja Europejska, sprawa T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310, zob. w szczególności pkt 72–75.

- (369) W odniesieniu do twierdzeń dotyczących reprezentatywności roku 2023 Komisja uważa, że rok 2023 jest właściwy, ponieważ wykorzystała dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem nie tylko do porównania wielkości przywozu, ale również do porównania konsumpcji i cen. Ponadto, zważywszy na uwagi przedsiębiorstwa Barth i grupy Fusong dotyczące gromadzenia zapasów w 2022 r., w aktach postępowania nie ma dowodów pozwalających stwierdzić, że uwzględnienie 2022 r. w obliczeniach dałoby bardziej reprezentatywny wynik. W odniesieniu do twierdzenia przedsiębiorstwa Cora Domenica Komisja uznała, że niektórzy importerzy mogli przywieźć mniejsze ilości niż w 2023 r. „Dalszy znaczny wzrost przywozu” w rozumieniu art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego należy jednak oceniać całościowo w celu ustalenia, czy ujęty łącznie przywóz może znacznie osłabić skutki cel ostatecznych, a zatem stworzyć dodatkową szkodę dla przemysłu unijnego, być oceniany całościowo, bez uwzględnienia subiektywnej i indywidualnej sytuacji poszczególnych zainteresowanych importerów. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (370) Przedsiębiorstwa Amorim, Barth, Lovelin, Puderbach, Thede&Witte twierdziły, że wzrost zapasów nie był spowodowany oczekiwaniem na ewentualne cła antydumpingowe, ale wejściem w życie rozporządzenia UE w sprawie wylesiania („EUDR”) pod końca grudnia 2024 r. Według tych stron w nowym rozporządzeniu wprowadzono pewne wymogi, których spełnienie byłoby trudne. Przedsiębiorstwo Barth stwierdziło ponadto, że z przedłożonych danych poufnych wynika, iż od listopada 2024 r. nastąpił gwałtowny spadek przywozu, co stanowi dowód na to, że przyczyną wzrostu zapasów było wejście w życie EUDR. Zdaniem przedsiębiorstwa Holz-Richter wzrost przywozu wynikał z ograniczonej dostępności MWF u producentów z UE, zwłaszcza w latach 2021 i 2022. AUMI i przedsiębiorstwo Puderbach twierdziły, że wzrost przywozu z Chin wynikał również ze spadku przywozu z Ukrainy.
- (371) Komisja nie uznaje powodów gromadzenia zapasów za istotne, ponieważ niezależnie od przyczyn skutkiem jest to, że przed wejściem w życie cel tymczasowych towary były przywożone w znacznie większych ilościach i po niższych cenach. Niezależnie od przyczyny ich powstania, zapasy te „mo[gą] znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone” w rozumieniu art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (372) Grupa Fusong i przedsiębiorstwo Thede&Witte zakwestionowały spadek konsumpcji, na który powołała się Komisja w kontekście oceny warunku określonego w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Grupa Fusong wskazała, że podana liczba jest wstępną prognozą FEP i że Komisja powinna była ją zweryfikować. Przedsiębiorstwo Thede&Witte argumentowało, że liczba ta mogła obejmować różne produkty, takie jak drewno lite i mozaika. Ponadto przedłożyło ono komunikat prasowy Niemieckiego Stowarzyszenia Producentów Parkietu, w którym odnotowano wzrost sprzedaży w Niemczech o 8 %.
- (373) Komisja zauważyła, że wykorzystała jedyny dostępny w aktach dokument dotyczący konsumpcji w Unii w 2024 r., a inne strony nie przedłożyły żadnych innych informacji. Komisja zauważyła również, że wzrost konsumpcji w Niemczech mógłby nadal skutkować spadkiem konsumpcji w Unii. Komisja przeprowadziła symulację scenariusza, w którym konsumpcja w Unii wzrosłaby w 2024 r. o 8 % w porównaniu z 2023 r. Przy zastosowaniu dostosowanych danych Eurostatu dotyczących wielkości przywozu w 2024 r. okazało się, że udział chińskiego przywozu w rynku w dalszym ciągu wzrósłby, a udział przemysłu UE w rynku zmniejszyłby się. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (374) AUMI i grupa Fusong twierdziły, że porównanie średnich cen miesięcznych jest zbyt uproszczone, ponieważ nie uwzględnia ono np. różnic w asortymencie produktów, i dodały, że wynik ten jest niewystarczający do wyciągnięcia wniosków. Grupa Fusong uznała ponadto, że Komisja nie ujawniła danych, w związku z czym nie mogła ocenić zgłoszonego spadku cen. Przedsiębiorstwo Barth stwierdziło, że spadek cen przyjęty przez Komisję jest nieznaczny i można go przypisać różnicom w takich czynnikach, jak ceny surowców, kursy walut lub stawki frachtu morskiego.
- (375) Komisja zauważyła, że średnie miesięczne ceny przywozu są dostępne jedynie w danych statystycznych Eurostatu, w których nie rozróżnia się poszczególnych rodzajów produktów objętych postępowaniem. Komisja zauważyła ponadto, że w swojej ocenie nie uwzględniła różnic cen w oderwaniu, lecz łącznie z różnicą w wielkości przywozu i konsumpcji. Komisja uznała również, że o ile nie nastąpił znaczny wzrost cen importowych, zakres spadku nie ma żadnego wpływu na ocenę. Jeśli chodzi o twierdzenie dotyczące dostępności danych, Komisja odniosła się już do niego w motywie 366 powyżej. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.

- (376) Przedsiębiorstwo Amorim twierdziło, że Komisja nie wykazała, iż przywóz po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu wyrządził szkodę przemysłowi Unii. Ponadto AUMI, Amorim, CNFPiA, Fusong i Thede&Witte twierdziły, że Komisja nie udowodniła, iż przywóz osłabił skutki naprawcze środków. AUMI i CNFPiA twierdziły, że podobnie jak w dochodzeniu dotyczącym wyrobów płaskich ze stali walcowanej na zimno⁽³⁵⁾ Komisja powinna była: (i) ocenić wielkość przywozu i udział w rynku po upływie okresu objętego dochodzeniem, (ii) przeanalizować zmiany cen i podcięcie cenowe po upływie okresu objętego dochodzeniem oraz (iii) zbadać twierdzenia dotyczące gromadzenia zapasów. Przedsiębiorstwo Barth twierdziło, że większość ilości przywiezionych w drugiej połowie 2024 r. opuściła jego magazyny, ponieważ została sprzedana lub dystrybuowana, i przedstawiło dowody na poparcie tego twierdzenia. Przedsiębiorstwo Thede&Witte twierdziło, że spadek ilości przywozu, jaki miał miejsce od listopada 2024 r., sugeruje, że produkty przywiezione wcześniej zostały sprzedane. W związku z tym przywóz ten nie mógł osłabić skutków naprawczych środka.
- (377) Zdaniem Komisji przepisy art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie wymagają oceny, czy przywóz po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu wyrządził szkodę przemysłowi Unii. Należy przypomnieć, że art. 10 ust. 4 lit. d) stanowi, że „przywóz nadal znacznie rośnie, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone”. Na podstawie dostosowanych danych Eurostatu dotyczących wielkości przywozu z 2024 r. oraz poziomu konsumpcji Komisja oszacowała, że udział chińskiego przywozu w rynku wzrósł z 21,5 % w 2023 r. do 31,2 % w 2024 r., głównie kosztem udziału w rynku przemysłu UE, który spadł z 67,1 % w 2023 r. do 57,9 % w 2024 r. Komisja uznała, że wzrost zapasów umożliwił ograniczenie przywozu po wprowadzeniu środków tymczasowych, a tym samym osłabił skutek środków, ponieważ przywożone ilości i zapasy nie były objęte cłami antydumpingowymi i w związku z tym mogły być odsprzedawane po cenach niższych niż przywóz po opłaceniu cła. W odniesieniu do danych przedłożonych przez przedsiębiorstwo Barth Komisja uznała, że nie są one wystarczająco reprezentatywne, aby wyciągnąć wnioski wskazane w motywie 357 powyżej. Jeśli chodzi o twierdzenie przedsiębiorstwa Thede&Witte, Komisja nie uważa, że mniejsze ilości przywozu w danym miesiącu wskazują, że przywóz w poprzednich miesiącach został sprzedany. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (378) Zdaniem AUMI twierdziło pobór ceł z mocą wsteczną nie leży w interesie Unii. Według AUMI oraz przedsiębiorstw Amorim i Lovelin pobór ceł z mocą wsteczną spowoduje nieproporcjonalną szkodę dla importerów.
- (379) Komisja zauważyła, że art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie zawiera wymogu prawnego oceny interesu Unii. Chociaż Komisja przyznała, że pobór ceł z mocą wsteczną zaszkodzi niektórym importerom, wszystkie warunki poboru ceł z mocą wsteczną zostały jednak spełnione w przedmiotowej sprawie. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (380) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że spełnione zostały warunki nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Należy zatem nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na produkt objęty postępowaniem, który na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/2733 został poddany rejestracji. Poziom cła, które ma zostać pobrane z mocą wsteczną, należy ustalić na poziomie ceł tymczasowych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2025/78, w zakresie, w jakim są one niższe niż poziom ceł ostatecznych nałożonych niniejszym rozporządzeniem. W przypadkach gdy cło ostateczne jest niższe od cła tymczasowego, cło zostanie ponownie obliczone w celu pobrania niższej kwoty.

9. SPECJALNY MONITORING

- (381) Produkt objęty postępowaniem jest obecnie klasyfikowany do kodu CN 4418 75 00. Komisja dysponuje dowodami zawartymi w aktach sprawy, które wskazują, że podczas wywozu produkt objęty postępowaniem jest czasami nieprawidłowo zgłaszany pod chińskimi kodami celnymi 4412 52 00 i 4412 92 00. Kody te odnoszą się do płyt stolarskich, płyt warstwowych i płyt podłogowych z co najmniej jedną zewnętrzną warstwą z drewna z drzew innych niż iglaste, innego niż drewno tropikalne. Komisja ustaliła ponadto, że chociaż produkt objęty postępowaniem był produkowany w Chinach, podczas wywozu do miejsc przeznaczenia innych niż Unia był czasami etykietowany jako pochodzący z innego państwa trzeciego. W związku z tym, aby zminimalizować ryzyko obchodzenia środków, Komisja uznała za właściwe monitorowanie przywozu z Chin produktów zgłoszonych w ramach kodów CN 4412 52 00 oraz 4412 92 00 oraz przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego lub wysyłanego z innych państw trzecich.

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1328 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej, Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/1328/oj.

10. PRZEPIS KOŃCOWY

- (382) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽³⁶⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (383) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz połączonych płyt podłogowych, wielowarstwowych, z drewna, obecnie objętych kodem CN 4418 75 00, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Grupa Forest — JiLin Newco Wood Industries Co., Ltd. — Jilin Forest Industry New Jinqiao Songlin Flooring Co., Ltd.,	32,1 %	89IL
Chiny	Grupa Fusong — Dalian Qianqiu Wooden Product Co., Ltd. — Fusong Diwang Wooden Product Co., Ltd. — Fusong Jinlong Wooden Group Co., Ltd. — Fusong Jinqiu Wooden Product Co., Ltd. — Fusong Qianqiu Wooden Product Co., Ltd.	36,1 %	89IM
Chiny	Grupa Jinfa — Hunchun Xingjia Wooden Flooring Inc. — Changchun Delin Wooden Floors Inc.	21,3 %	89IN
Chiny	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	28,0 %	
Chiny	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	36,1 %	8999

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (wersja przekształcona) (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w określonej jednostce miary] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin.
4. Z definicji produktu zawartej ust. 1 wyklucza się następujące rodzaje produktów:
- płyty z bambusa lub co najmniej z górną warstwą (warstwą ścierną) z bambusa oraz płyty do podłóg mozaikowych.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/78 nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wielowarstwowych drewnianych pokryć podłogowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wielowarstwowych drewnianych pokryć podłogowych, obecnie objętych kodem CN 4418 75 00 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, który został zarejestrowany zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/2733.

Stawki cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktów opisanych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/2733 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	<i>Grupa Forest</i> — JiLin Newco Wood Industries Co., Ltd. — Jilin Forest Industry New Jinqiao Songlin Flooring Co., Ltd.,	32,1 %	89IL
Chiny	<i>Grupa Fusong</i> — Dalian Qianqiu Wooden Product Co., Ltd. — Fusong Diwang Wooden Product Co., Ltd. — Fusong Jinlong Wooden Group Co., Ltd. — Fusong Jinqiu Wooden Product Co., Ltd. — Fusong Qianqiu Wooden Product Co., Ltd.	36,1 %	89IM
Chiny	<i>Grupa Jinfa</i> — Hunchun Xingjia Wooden Flooring Inc. — Changchun Delin Wooden Floors Inc.	21,3 %	89IN

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	28,0 %	
Chiny	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	36,1 %	8999

Artykuł 4

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r.);
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Anhui Jinxiang Wood Technology Co., Ltd.	89IO
	Anhui Sunhouse Floor Technology Co., Ltd.	89IP
	Anhui Zhichang Bamboo and Wood Products Co., Ltd.	89IQ
	ARTIST INTELLIGENT HOUSEHOLD CO.,LTD.	89IR
	BENXI FLOORING FACTORY (GENERAL PARTNERSHIP)	89IS
	CENTENNIAL MENDI (JINHU) HOME FURNISHING TECHNOLOGY CO., LTD	89IT
	DALIAN AMUER WOOD CO., LTD.	89IU
	Dalian Deerfu Wooden Product Co., Ltd.	89IV
	DALIAN DUNCHENG WOOD INDUSTRY CO., LTD.	89IW
	DALIAN HANCHUAN WOOD PRODUCTS CO., LTD.	89IX
	DALIAN HANDIAN WOOD INDUSTRY CO., LTD.	89IY
	DALIAN HUIYUE WOOD CO., LTD.	89IZ
	DALIAN JAENMAKEN WOOD INDUSTRY CO., LTD.	89JA
	DALIAN JINDA WOOD PRODUCTS CO., LTD.	89JB
	DALIAN KEMIAN WOOD INDUSTRY CO., LTD.	89JC
	DALIAN MUSEN WOOD CO., LTD.	89JD
	Dalian New Sanlin Flooring Co., Ltd.	89JE
	DALIAN OUXIANG WOOD CO., LTD.	89JF
	Dalian Penghong Floor Products Co., Ltd.	89JG
	DALIAN RUIJIAN WOOD INDUSTRY CO., LTD.	89JH
	DALIAN SHENGCHUANG WOOD INDUSTRY CO., LTD.	89JI
	DALIAN SHENGYU SCIENCE AND TECHNOLOGY DEVELOPMENT CO., LTD.	89JJ
	Dalian Shumaike Floor Manufacturing Co., Ltd.	89JK
	Dalian Universal Wood Products Co.,Ltd.	89JL
	DALIAN XINJIAZHOU WOOD PRODUCTS CO., LTD.	89JM
	DALIAN YOU MING WOOD BUSINESS CO., LTD.	89JN
	Muling Kemian Wood Industry CO., LTD	89JO
	DeHua TB New Decoration Material Co, Ltd.	89JP
	Deqing Shengfei Wood Co., Ltd.	89JQ
	Dunhua Shengda Wood Industry Co., Ltd.	89JR
	FUSHUN FUSEN JINFENG WOODEN PRODUCTS CO.,LTD.	89JS
	Fushun Handu Import & Export Co., Ltd.	89JT

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
	Fusong County Huayi Wooden Co., Ltd.	89JU
	Fusong Huasong Wooden Co., Ltd.	89JV
	HaiLin LinJing Wooden Products Co., Ltd.	89JX
	HUNCHUN FOREST WOLF WOODEN INDUSTRY CO., LTD	89JY
	HUZHOU AMIRA WOOD CO., LTD.	89JZ
	Jesonwood Forest Products (ZJ) Co., Ltd.	89KB
	Jiangsu Mingle Flooring Co., Ltd.	89KC
	Jiangsu ShengYu Flooring Co., Ltd.	89KD
	Jiangsu Wanli Wooden Co., Ltd.	89KE
	JIANGSU ZHUOYI HOME FURNISHING TECHNOLOGY CO., LTD.	89KF
	Jiashan On-Line Lumber Co., Ltd.	89KG
	JILIN CITY XIN JINGKAI WOOD CO., LTD.	89KH
	Jilin Jiahe Wood Industry Co.,Ltd	89KI
	JILIN XINYUAN WOODEN INDUSTRY CO., LTD	89KJ
	KINGMAN WOOD INDUSTRY CO.,LTD	89KK
	Muling City Yihe Wood Co., Ltd	89KL
	NEW GARDEN SMART HOME TECHNOLOGY CO., LTD	89KM
	Ning'an City Shengchang Wood Industry Co.,Ltd	89KN
	SHANDONG LONGTENG WOOD CO., LTD	89KO
	Shaoxing Haohua Timber Industry Co., Ltd	89KP
	Sino-Maple (Jiangsu) Co., Ltd	89KQ
	SUIFENHE JINLIN WOOD INDUSTRY CO.,LTD.	89KR
	SUZHOU DONGDA WOOD CO.,LTD	89KS
	Suzhou Duolun Wood Industry Co.,Ltd.	89KT
	TONGXIANG SHENGGONG TIMBER INDUSTRY CO., LTD..	89KU
	Xuzhou Changlin Floors Co., Ltd	89KV
	Yekalon Mills	89KW
	Zhejiang Changfang Wooden Co.,Ltd.	89KX
	Zhejiang Guolian Floor Co., Ltd.	89KY
	Zhejiang Lingge Wood Co., Ltd.	89KZ
	Zhejiang Longsen Lumbering Co., Ltd.	89LA